

**468 INCREASE IN THE MAXIMUM AMOUNT OF STATE GOVERNMENT
GUARANTEE FOR THE DEBENTURES ISSUED BY THE
MADRAS CO-OPERATIVE CENTRAL LAND MORTGAGE
BANK, LIMITED**

[31st July 1965]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

நீர்கள்.) இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து, இன்னும் அதிகமாக வேண்டிய தொகையைக் கோரும்போது சர்க்காருடைய உத்தரவாதமும் அதிகரிக்கலாம்.

ஜாயின்ட் பட்டா பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு கொடுப்பதில்லை என்கிற நிலை முன்னால் இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அந்த அந்த ப்ரைமரி பாங்கிகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்தால், அதற்குத் தடை ஒன்றும் இல்லை. அவர்கள் அப்படிச் செய்யக் கூடாது என்று இல்லை. இன்றைக்கு அநேகமாக எல்லா நாலுகாக்களிலும் பாங்கிகள் இருக்கின்றன, இரண்டு ஒன்று இன்னும் ஏற்படவேண்டியிருக்கும். மொத்தத்தில் 105 பாங்கிகள் இருக்கின்றன.

இந்தத் தீர்மானத்தின் பேரில் பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறிய நல்ல யோசனைகளுக்கு அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை சபை ஏகமனதாக ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

“ This Assembly recommends to the State Government that they may, under sub-section (2) of Section 6 of the Madras Co-operative Land Mortgage Banks Act, 1934, increase the maximum amount of the guarantee given by them in respect of the debentures issued by the Madras Co-operative Central Land Mortgage Bank Limited up to a total face value of Rs. 30 crores (Rupees thirty crores only) exclusive of such debentures as the Bank may from time to time redeem, such debentures being issued for periods not exceeding in any case 25 years from the date of issue and bearing interest at a rate not exceeding the rate of interest approved by the Reserve Bank of India for each floatation”.

The Resolution was put and carried.

**VIII.—THE MADRAS STATE ELECTRICITY BOARD
BUDGET FOR 1965-66—DISCUSSION—cont.**

MR. SPEAKER: We can now continue the farther discussion on the Electricity Board Budget.

The hon. Member Sri M. Karunanithi may now speak.

* திரு. மு. கருணாநிதி : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே தமிழ்நாடு மின்சாரக் கழகத்தின் 1965-66-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தின் முன்னே எடுத்து வைத்து, அதைப் பற்றிய விவாதத்தில் இருதரப்பிலும் உள்ள சனம் உறுப்பினர்கள் கலந்து கொண்டு தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இருதரப்பிலிருந்தும், இந்த மின்சாரக் கழகம் தமிழகத்திற்கு நல்ல பல செயல்கள் புரிந்து

31st July 1965]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

வருகிறது என்பது குறித்தும், அது ஒரு சீரான முறையில் தன்னுடைய பணிகளை ஆற்றிவருகிறது குறித்தும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பொறுத்து கருத்து வேறுபாடு இருப்பதற்கு நியாயம் இல்லை. 1957-ம் ஆண்டு முதல் எட்டு ஆண்டுகாலமாக, மின்சாரக் கழகமாக இயங்கி வருகின்ற இந்த அமைப்பு, கருங்கக் கூறில், அரசாங்கத்தினுடைய நிர்வாக அமைப்பிலிருந்து, கட்டுக்கோப்புகளிலிருந்து மின்சார இலாகாவைத் தளர்த்தி ஒரு சிறந்த தொழில் அமைப்பாக இருக்க வேண்டும் என்கிற நல்ல நோக்கத்தின் பேரில் நிறுவப்பட்ட கழகமாகும். இந்தக் கழகத்தினுடைய நிதிநிலை அறிக்கை பற்றி இங்கு விவாதிக்கலாம், ஆனால் வாக்கு எடுப்பிற்கு உரியதாக இருக்காது என்பது குறித்தும் நாம் அனைவரும் அறிவோம். அறிக்கை மீது வழங்கப்படும் கருத்துக்கள் செயல்படுத்தப் படவேண்டும். கூறப்படும் யோசனைகளைப்பற்றி தக்க பதில்களை உறுப்பினர்களுக்கு அளிக்க வேண்டும் என்பதில் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் முனைப்பாக இருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் அவரைப் பாராட்டி என் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, கழகத்தினுடைய 1964-65-ம் ஆண்டுக் கால அறிக்கை மீது நடைபெற்ற விவாதத்தில் வழங்கப்பட்ட யோசனைகளை, எப்படி எப்படிச் செயல்படுத்தியிருக்கிறோம் என்பது குறித்தும், அந்த யோசனைகளுக்கு எந்த எந்த வகையில் காரணங்களைத் தருகிறோம் என்பது குறித்தும், புத்தகம் ஒன்று உறுப்பினர்களுக்கு தரப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே கருத்து வேறுபாடுகள் இருப்பினும், அந்த முயற்சி பாராட்டுக்குரிய முயற்சி; அந்த முயற்சியைச் செய்த கழகத்தினரையும், அமைச்சர் அவர்களையும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் பாராட்டுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே போல, அரசாங்கத்தினுடைய எல்லா இலாகாக்களும் இந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டு உறுப்பினர்களுடைய யோசனைகள் மீது எப்படி எப்படி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன என்பது குறித்து சபைமுன் ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்தால் அதுவும் போற்றத்தக்க ஒன்றாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மீது, மின்சாரக் கழகத்தின் மீது எடுத்துச் சொல்லப்படுகிற கருத்துக்கள், குற்றம் சாட்ட வேண்டும், குறைகளைச் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல என்று மனதில் கொண்டு, சீராக நடைபெறும் நிர்வாகம் மேலும் செம்மையாக நடைபெறவேண்டும் என்பதற்காக இவைகளெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லப் படுகின்றன என்று அமைச்சர் அவர்களும், கழகத்தினரும் மனதில் கொள்ள வேண்டும் என்று பேரிதும் எதிர்பார்க்கிறேன்.

இந்தக் கழகம், எட்டு ஆண்டு காலத்தில், பொதுமக்களிடமிருந்து ரூ. 21 கோடியை ஏழு தவணைகளில் கடனைப் பெற்றிருக்கிறது. பொதுமக்களிடம் இருந்து கடனைப் பெறுவதற்கு அரசாங்கமும் தக்க உத்தரவாதம் அளித்திருக்கிறது. இந்தக்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[31st July 1965]

கடன்களை உரிய காலத்தில் திருப்பித்தர, கடன் மீட்பு நிதி என்று ஒரு அமைப்பு பணியாற்றி வருகிறது. அந்தக் கடன் மீட்பு நிதிக்கு ஆண்டுதோறும் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை வருவாயிலிருந்து சேர்த்து குறிப்பிட்ட காலத்தில் பொதுமக்களிடமிருந்து வாங்கிய கடனைத் திருப்பித்தர கழகம் முயலவேண்டும் என்பது திட்டம்! அதன்படி, 1965-66-ம் ஆண்டு வரை கடன் மீட்பு நிதியில் ஒதுக்கியிருக்க வேண்டிய தொகை, ரூ. 758 லட்சம். ஆனால், மின்சாரக் கழகம் இதுவரை ஒதுக்கியிருக்கும் நிதி ரூ. 291 லட்சம்தான் என்று நான் அறிய வருகிறேன். மிச்சம் ரூ. 467 லட்சம் ஒதுக்கப் படவேண்டும். 1958-ம் ஆண்டு பொது மக்களிடத்திலிருந்து ரூ. 2 கோடி கடனாகப் பெற்றிருக்கிறது. அதை 1968-ம் ஆண்டுக்குள் திருப்பித் தரவேண்டும் என்றால்—இந்த ஏழு ஆண்டு காலத்தில், இதுவரை மின்சாரக் கழகம் ஒதுக்கியிருக்கும் பணம் ரூ. 110 லட்சம்தான் என்று அறிய வருகிறேன்—ஏழு ஆண்டுகளிலே, இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு, 110 லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறது என்றால், மிச்சம் இருக்கும் மூன்று ஆண்டுகளில் எப்படி இந்தக் கழகம் கடனின் மிச்சத்தை ஒதுக்கப் போகிறது என்பதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டும். 1968-ம் ஆண்டு தீர்க்கப்படும் கடனுக்கே இந்த நிலை என்றால், அதன் பின் அடுக்கடுக்காக தீர்க்கப்படவேண்டிய கடன்கள் என்ன ஆவது? எந்த அளவில் முயற்சிகள் எடுத்து கடன் கொடுத்த பொது மக்களுக்கும், அவர்கள் சார்பாக பேசுகிறவர்களுக்கும் நல்ல எண்ணம் ஏற்படும் வகையில் செயல்படவேண்டும் என்று மின்சாரக் கழகமும், உத்தரவாதம் கொடுத்த அரசும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியது மிக முக்கியமானது, மிகப் பொருத்தமானது என்று நான் கருதுகிறேன்.

பொது மக்களிடமும், மற்ற வகையிலும் பெற்ற கடனுக்கு வட்டியாக ரூ. 75 லட்சம் ஒன்றும், ரூ. 93 லட்சம் ஒன்றும் இப்படி லட்சக் கணக்கில் நாம் வட்டியைத் தரவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். கடனையோ வட்டியையோ மிகைப்படுத்திப் பேசி அந்த ஆராய்ச்சியிலே இங்கு நான் இறங்குவதற்குத் தயாராயில்லை. இதைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், கடந்த முப்பது ஆண்டுகாலமாக மக்களுக்குப் பெரும் சேவை செய்து வருகின்ற இந்த அமைப்பு தனது வளர்ச்சிக்கும், அத்தியாவசியமான முதலீட்டுக்கும் முழுக்க முழுக்க அரசாங்கத்தினுடைய கடனையும் பொது மக்களுடைய கடனையுமே நம்பியிருப்பது விரும்பத்தக்கது அல்ல, எற்றுக்கொள்ளத்தக்கது அல்ல என்பதைச் சுட்டிக்காட்டத்தான். இப்படிப்பட்ட கடன்பட்ட நிலையிலும், வருமானத்தைப் பெருக்காமலும், சேவிப்பு நிதி ஒதுக்குவதிலும் பெரு வெற்றியைக் காண முடியாமலும் இருக்கும் கழகம் ஒரு தியாகியைப் போல, மின்சாரப் பணியைத் தமிழ் மக்களுக்கு, பொது மக்களுக்கு ஆற்றிக்கொண்டு வருகிறது. ஆனால், இப்படி தியாக உள்ளத்தோடு இந்த மின்சாரப் பணியைத் தொடர்ந்து நடத்த ஒரு நிறுவனத்தால் இயலுமா என்பதைத்தான் நாம் இங்கே சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

31st July 1965]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

இதற்கு ஒரு வழியாகத்தான் இந்த மன்றத்திலே பல முறை எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தனியார் நடத்துகிற மின்சார நிறுவனங்களை அரசாங்கத்தார் அல்லது இந்த மின்சாரக் கழகத்தினர் எடுத்து நடத்தவேண்டும் என்ற ஒரு யோசனை பல தடவை இந்த மன்றத்தில் எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்களால் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. இது அமைச்சருக்கும் உடன்பாடான கருத்து என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். ஆனால், நான் குறிப்பாக அதற்கு ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்லவேண்டுமானால், இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த அறிக்கையில், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் எத்தனைக் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற குறிப்பீட்டில் செங்கற்பட்டு, கோயம்புத்தூர் போன்ற மாவட்டங்களிலே ஆயிரக்கணக்கான, இரண்டாயிரக்கணக்கான கிராமங்கள் மின்சாரத்தைப் பெறுகின்றன. தஞ்சை மாவட்டத்தில் மாத்திரம் 760 கிராமங்கள் மின்சார வசதி பெறுகின்றன. ஆகவே, மற்றக் கிராமங்கள் மின்சாரம் பெறவில்லை. மின்சாரம் பெறவில்லை என்று குறிப்பிட்ட மற்றக் கிராமங்கள் சேஷசாயி பிரதர்ஸ் போன்ற தனியார் துறை நிறுவனத்திடமிருந்து மின்சார வசதியைப் பெறவேண்டியவைகளாக இருக்கின்றன. வேறு பல மாவட்டங்களில் ஆயிரக்கணக்கான, இரண்டாயிரக்கணக்கான கிராமங்கள் மின்சார வசதியைப் பெறும்போது தஞ்சை போன்ற மாவட்டங்களில் 700, 760 கிராமங்கள் மாத்திரம் பெறவும், மற்றக் கிராமங்கள் இன்றைய தினம் தனியார் துறை நிர்வாகத்தில் இருக்கவும், அவைகளை நாம் எடுத்துக்கொண்டு நடத்தலாம் என்று கூறப்பட்டால் அதற்குக் கொடுக்கின்ற நஷ்ட ரூ. எட்டு கோடி, ஒன்பது கோடி ரூபாய் ஆகும் என்றும் சொல்கிறார்கள். அதன் காரணமாக அதை நாம் விட்டுவிடுவதும் சரியான பதிலாக எனக்குத் தெரியவில்லை. எனென்றால், அந்தத் தனிப்பட்ட நிறுவனத்தார் இதுவரையில் அந்த நிறுவனத்தின் மூலம் சம்பாதித்திருக்கும் லாபம் எவ்வளவு என்று கணக்கிட்டு, நஷ்ட ரூ. இவ்வளவுதான் தர முடியும் என்று அவர்களிடத்தில் நாம் உறுதியாகச் சொல்லி அந்த நிறுவனங்களை நாம் கைப்பற்றிக் கொள்ளவேண்டும். 'கைப்பற்றுவது' என்று சொன்னால் கூட அந்த வார்த்தை பயங்கரமாகத் தோன்றலாம். அந்த நிறுவனங்களை நாம் எடுத்துக்கொள்வது சாலச் சிறந்தது என்பதை அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

நாம் இந்த அளவுக்குக் கடன் வாங்கி, வட்டி கொடுத்துக் கஷ்டப்பட்டு இந்த மின்சாரக் கழகத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், திருநெல்வேலி-தாத்துக்குடி மின்சாரக் கம்பெனிக்கு மாத்திரம் முதலில் ரூ. 1,52,936 கடனாகவும், பிறகு 1960-61-ம் ஆண்டில் ரூ. 3,90,000 கடனாகவும், 1961-62-ம் ஆண்டில் ரூ. 3,67,000 கடனாகவும் இப்படிக் கடன் கொடுத்து தனியார் துறைகளை அவர்கள் மின்சார விஸ்தரிப்பைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, அவர்களால் முடியாவிட்டால் சில இடங்களை எங்கு எங்கு கொடுங்கள் என்று வாங்கி, நாம் செய்து கொண்டிருக்க

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[31st July 1965]

வேண்டிய கஷ்டத்தை நாம் பார்க்க வேண்டிய அவசியம் என்ன வந்தது என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். தனியார் துறையில் நடைபெறுகிற மின்சார சப்ளை ஒழுங்காக நடைபெறுகிறதா என்றால் இல்லை. இரண்டொரு உதாரணங்கள் நான் கூற முடியும். துறையூர் பகுதியிலிருந்து தேற்று ஒரு கடிதம் வந்தது. துறையூருக்கு அருகே தாத்தய்யங்கார்பேட்டை என்கிற கிராமத்தில் விவசாயிகட்கு ஒரு நாளைக்கு மின்சாரம் தருகிறார்கள்; மறு நாள் கிடையாது; பிறகு மறு நாள் தருகிறார்கள்; இப்படி ஒரு நாள் விட்டு ஒரு நாள் மின்சாரம் தாத்தய்யங்கார்பேட்டை கிராமத்திற்கு வழங்கப்படுகிறது. ஏன்? என்று அவர்கள் தென் மதராஸ் மின் வழங்கும் நிறுவனத்தில் உள்ளவர்களைக் கேட்பார்களானால், அவர்கள் சொல்கிற பதில், “துறையூரிலிருந்து தாத்தய்யங்கார்பேட்டைக்கு நேசடியாக அரசாங்கத்தினர் அவர்களுடைய செலவிலே கம்பி இழுத்துக் கொடுப்பார்களானால், நேசடியாக லைன் போட்டுத் தருவார்களானால் நாங்கள் மின்சாரம் வழங்க முடியும்” என்று கூறுகிறார்கள். இப்படி ஒழுங்கினைமான் முறையில், மக்களுடைய தேவைகளை நிறைவு செய்ய முடியாத நிலைமையில்தான் தனியார் துறை நிறுவனங்கள் இன்றைய தினம் செயல்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே தான், தனியார் துறையிலிருந்து இந்த மின்சார சப்ளைப் பொறுப்பை முழுக்க முழுக்க மின்சாரக் கழகத்தினரே எடுத்துக் கொள்கிற முயற்சியிலே அரசாங்கம் வேகமாக, தீவிரமாக, அக்கறையோடு ஈடுபடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல குறைபாடுகள் இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன. சீராக நடைபெறுகிறது என்று சொன்னபோதிலும், ஆதரித்துப் பேசிய உறுப்பினர்கள் அல்லது கருத்துக்களைத் தெரிவித்த எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் தங்கள் தங்கள் தொகுதியில் எந்த அளவிற்கு மின்சாரத் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். என்னுடைய தஞ்சாவூர் தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில், நகரத்தை ஒட்டியிருக்கிற பல்வேறு கிராமங்கள் இன்றையதினம் இருண்டு போய்க் கிடக்கின்றன. நான் இதே மன்றத்தில் முன்பொரு தடவை குறிப்பிட்டபடி, இடுகாட்டுக்குச் செல்வதற்குக் கூட விளக்குகள் இல்லாததால் பாதை தெரியாமல் பிணங்களைத் தூக்கிச் செல்கிறவர்கள் வயல்களிலே உருண்டு விழக் கூடிய பயங்கரமான நிலைமைகள் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கும் கிராமங்கள் பலவற்றில் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. அது பற்றி நான் இந்த மன்றத்திலேயே எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறேன்.

விருத்தாசலம் நகரப் பஞ்சாயத்து நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு தீர்மானம் போட்டார்கள். அந்த நகரத்தில் இருக்கும் அறுபது பகுதிகளுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழ்கின்ற அந்தப் பகுதிகளுக்கு உடனடியாக மின்சார விளக்கு தேவை என்று தீர்மானம் போட்டு நான்காண்டு காலமாக முயற்சி செய்கிறார்கள். நான்காண்டு காலமாக அது கவனிக்கப்படவில்லை. இன்னும் அந்த

31st July 1965]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

அறுபது இடங்களில் மின்சார விளக்குகள் இல்லாமல் பெட்ரோ மாக்ஸ் லைட்கள்தான் தினந்தோறும் எரிந்துக் கொண்டிருக்கின்ற நிலைமையை நாம் காண்கிறோம்.

இன்னொரு வேடிக்கையான ஜனநாயக சூழ்நிலை ஆற்காட்டில் நடைபெறுகிறது. ஆற்காடு இன்றையதினம் காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைமையில் இருக்கும் நகராட்சி மன்றமாகும். அங்கே இரண்டு வார்டுகளில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்த நகராட்சி மன்றம் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறது. இரண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் வெற்றி பெற்றிருக்கிற அந்த இரண்டு வார்டுகளுக்கு விளக்குப் போடுவதில்லை என்பது அந்தத் தீர்மானம். அப்பட்டமான தீர்மானம் வெளிப்படையாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. நகராட்சிகளைப்பற்றிச் சொல்லலாமா? என்று கேட்டால், நகராட்சி நடக்கின்ற பகுதியில் மின் விளக்கு வசதி எப்படி இருக்கிறது என்பதை மின்சார அமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டினால், நல்லதயம் கொண்ட அமைச்சர் அவர்கள் கவனிப்பார் என்ற எண்ணத்தில் குறிப்பிடுகிறேன். நகராட்சி மன்றம் அவ்வாறு தீர்மானம் போட்டதன் காரணமாக, இரண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் வெற்றி பெற்ற வார்டுகள் பல மாத காலமாக இருண்டு கிடக்கின்றன. இதை நான் எடுத்துச் சொல்வதற்குக் காரணம், அந்த இருண்ட நிலைமையை மாற்றி ஒளி அமைப்பதன் மூலம் ஜனநாயகத்திற்கும் ஒளி வழங்குவார்கள் அமைச்சர் அவர்கள் என்பதற்காக இதை எடுத்துச் சொல்கிறேன்.

பேசிய உறுப்பினர்கள் பலர், கம்பிகள் இல்லை, கம்பங்கள் இல்லை, கம்பிகளை எற்றிச் செல்வதற்கு வண்டிகள் இல்லை என்பன போன்ற பல்வேறு குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் குறைபாடுகளைத் தீர்த்து நிர்வாகத்திலே ஒரு நல்ல ஒழுங்குமுறை அமைக்கப்பட வேண்டும். இவைகளெல்லாம் இல்லை இல்லை என்று பேசப்படுகிற அதே நேரத்தில், பல்வேறு ஷிஸ்டங்களில்—மேட்டர், மதுரை, வேலூர் போன்ற பல்வேறு மின்சார ஷிஸ்டங்களில்—தேவைக்கு அதிகமான அளவிற்கு இன்றைய தினம் சாமான்கள் குவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற செய்தியை நாம் பார்க்கிறோம். மதுரை ஷிஸ்டத்தைப்பற்றிச் சொல்கிறேன். 1½ ” ஜி.ஐ. பைப் இரண்டு வருஷங்களுக்குத் தேவையாக அங்கே தேக்கி வைக்கப்பட வேண்டியது 9,500 மீட்டர். ஆனால், இருக்கும் ஸ்டாக் 16,350 மீட்டர். 1¼ ” ஜி.ஐ. பைப் 6,000 மீட்டர் இரண்டு வருஷங்களுக்கு அங்கே ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருக்கும் ஸ்டாக் 11,223 மீட்டர். அதேபோல, 2 ” ஜி.ஐ. பைப் இரண்டு வருஷங்களுக்கு 8,500 மீட்டர் நாம் ஒதுக்கி வைக்கவேண்டும். இருக்கும் ஸ்டாக் 11,865 மீட்டர். இந்த ஆலோசனைகள்பற்றி வழங்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையிலே, “ஒரு கடைசியிலே அதிகம் என்று தெரிந்தால் உடனடியாகக் குறைவாயுள்ள கடைக்கு அனுப்பிவிடுகிறோம்” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ‘அனுப்பிவிடுகிறோம்’ என்ற வார்த்தைக்குப் பதிலாக, ‘அனுப்பி

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[31st July 1965]

யிருப்பதாக எழுதிவிடுகிறோம்' என்பதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும். கனம் உறுப்பினர் திரு. மாதவன் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். 'அத்திக்கடவு' என்ற பெயர்ப் பலகை போடப்பட்ட தண்டவாளங்கள், அந்த அத்திக்கடவுக்குத் தேவை இல்லாத தண்டவாளங்கள், அத்திக்கடவுக்கு அனுப்பப்பட்டன, அனுப்பப் படுகின்றன என்று பெயர் குறிக்கப்பட்டு அங்கே குவிக்கப்பட்டிருந்த வேதனையான செய்தியை அங்கத்தினர் அவர்கள் எடுத்து விளக்கினார்கள். இப்படி 'பேப்பர் ட்ரான்ஸாக்ஷன்' கூடாது என்பதை அக்கவுண்ட்ஸ் மெம்பர் கூட குறிப்பிலே எழுதியிருக்கிறார்; வலியுறுத்தியிருக்கிறார், சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார் என்று கேள்விப்படுகிறேன். அதற்குப் பிறகும் அது நிவர்த்தி செய்யப்படவில்லை என்பது ஒரு பெரும் குறையாகவே இருக்கிறது என்பதால் நிர்வாகம் அதை ஏற்றுச் செயல்படவேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தின் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் நான்கைந்து பதவிகள் 1962-ம் ஆண்டிலிருந்து காலியாகவே விடப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே முக்கியமாக சீலிப் கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் என்ஜினீர்—அதாவது பிரதான நிர்மாண பொறியாளர்—என்கிற பதவி 1962-ம் ஆண்டு முதல் காலியாக விடப்பட்டிருக்கிறது. கேட்டால், வி.வி.சு. க்குப் பதில் வி.இ. யே அந்த வேலையைப் பார்க்கிறார் என்று பதில் சொல்லக் கேட்டோம். அப்படியானால் அந்த வி.வி.சு. பதவி தேவை இல்லை என்று அந்தப் பதவியையே ரத்து செய்துவிடலாம். 1962-ம் ஆண்டிலிருந்து இது வரையில் காலியாக இருக்கும் அந்தப் பதவி நிரப்பப்படாததற்குக் காரணம் என்ன? அதற்குத் தகுதி வாய்ந்த திறமையாளர் ஒருவர் இருக்கிறார், அந்தப் பதவிக்குப் போடவேண்டுமானால் அவரைத் தான் போட்டாகவேண்டும், அது தவிர்க்க முடியாதது, அவரைப் போடவேண்டும் என்ற நிலைமையிலிருந்து மாறி அவரைப் போடக்கூடாது என்று அந்தப் பதவி காலியாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று எல்லாம் வதந்திகள் உலவுகின்றன. அந்த வதந்திகள் வதந்திகளாகவே இருந்துவிட்டால் நல்லது, உண்மையாக இருக்கக் கூடாது என்று தான் நானும் விரும்புகிறேன். ஒய்வுபெற்ற வயதுக்குப் பிறகும் பல பேர்கள் பதவியில் இருக்கிறார்கள். திறமைசாலியைப்பற்றி நான் சொல்லவில்லை. என்ஜினியர்கள் நீடிப்பதைப்பற்றி நான் சொல்லவில்லை. திறமை மிக்க பிரதம என்ஜினியர் நீடிப்பதைப்பற்றிக் கூட நான் சொல்லவில்லை. சென்னை யைப் பொறுத்தவரையில் எம்.இ.எஸ். அக்கவுண்ட்ஸ் ஆபீசர் ஒய்வுபெற்ற பிறகும் கடந்த இரண்டாண்டுகளாகப் பதவியில் நீடிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். திறமையுள்ள என்ஜினியர்கள், மின்சாரக் கழகத் தலைவர்களைப் போன்றவர்கள் நீடிக்கட்டும், ஆதரிக்கலாம். ஒழுங்காகக் கணக்கு எழுத வேண்டிய கணக்கர் நீடிக்கப்பட வேண்டுமா? வேறுமாதிரிக் கணக்கு எழுதுகிறவர்கள் நீடிக்கத்தான் வேண்டும். ஆனால் ஒழுங்காகக் கணக்கு எழுதக் கூடியவர்கள் வேறு யாரும் கிடைக்கமாட்டார்களா? இப்படி எம்.இ.எஸ். அக்கவுண்ட்ஸ் ஆபீசர் இரண்டாண்டு கால

31st July 1965] [திரு. மு. கருணாநிதி]

மாகப் பதவியில் நீடிக்கப்பட வேண்டிய அவசியம் என்ன? இப்படிப் பட்ட நிர்வாகக் கோளாறுகளைச் சீர்படுத்த வேண்டுமென்றுதான் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் முதல் அமைச்சருடைய தொகுதியாகிய செங்கல்பட்டு ஜில்லா ஸ்டீபெரும்புதூர் செஸ்-சிஸ்டம் டெபுடி சிப் அக்கவுண்ட்ஸ் ஆபீசர் பதினாலாயிரம் ரூபாய் கையாடல் செய்துவிட்டதாக வழக்குத் தொடர்ந்தார்கள். இப்போது அவர் திடீரென்று இறந்து விட்டார். வழக்கு என்ன ஆயிற்றோ தெரியவில்லை. வசூலித்த தொகையில் இருந்து அவர் கையாடல் செய்துவிட்டார். நிர்வாகத்தில் வசூலிக்கப்பட்ட பணம் உடனுக்குடன் எப்படி எப்படியார் யாருக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட வேண்டும், அப்படிச் சரியான முறையில் அனுப்பி வைக்கப்படுகிறதா என்பதான விதிமுறைகளும் கண்காணிப்பும் இருந்திருந்தால், இவ்வளவு பெரிய தொகையை ஒருவர் கையாடல் செய்ய சந்தர்ப்பமே ஏற்பட்டிருக்காது. நிர்வாகத்தில் உள்ள கேடு தான் இவ்வளவு அதிகமான தொகை விரயமானதற்குக் காரணம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேனே தவிர கையாடல் செய்தவர் திடீரென்று எப்படி இறந்தார், ஏன் இறந்தார், என்பதான ஆராய்ச்சியில் இறங்கத் தேவையில்லை. இப்படிப்பட்ட நிர்வாகக் கேட்டுக்கு, பணவிரயத்திற்குப் பலமான உதாரணம் ஒன்றைக் கடைசியாக எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். அது ஒரு நிலத்தைப்பற்றிய கதை. மிக்க சுவையாகக் கூட இருக்கும். திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் சென்ற ஆண்டு கூட அதைத் தொட்டுக் காட்டினார்கள். இதைக் கவனிக்கிறேன் என்பதோடு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விட்டு விட்டார்கள். ஒருவேளை கவனித்த பிறகு கூடப் புரிந்து கொள்ளாமல் பேசக் கூடும். புரிந்தவர்களுக்கும், புரியாதவர்களுக்கும் கூடத் தெளிவிக்க வேண்டும் என்பதற்காக நான் அதை இங்கே எடுத்து வைக்கிறேன். இதில் வேறு எந்தவிதத் தவறான கருத்துக்கும் இடமில்லாமல் யோசிக்க வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

சென்னை பேசின் பிரிட்ஜ் பகுதியில், எருக்கஞ்சேரிச் சாலையில் 400 கிரவுண்டுகள் இருக்கின்றன. 1914-ஆம் ஆண்டு கலெக்டரிடமிருந்து ஆகிசேஷ்யரா என்பவர் 4-9-1914-இல் வாங்கிய நிலம் அது. அவருடைய மகன் ஏகாம்பரம். அவரது பேரன்கள் வேதகிரி ராவ், பிரகாச ராவ், ஏகாம்பரம் இறந்த பிறகு விதவையான அவர் துணைவி அன்னபூரணியம்மா, வேதகிரி ராவ், மைனர் குழந்தைகள் ஆகியவர்களுக்கு உரிமையாக இருந்தது அந்த இடம். பிறகு அவர்கள் தங்கள் இடத்தை—மைனர் பிள்ளைகள் இருந்த காரணத்தினால்—கோர்ட்டாரின் அனுமதி பேரில், 1963, மார்ச் 27-ம் தேதி கே. டி. ஜானகிராம நாடார்—தூசிமுத்து நாடார் மகன்—எஸ். என். பலராமன்—நாகய்யா மகன்—ஆகிய இருவருக்கும் பிரித்து ஒவ்வொன்றுக்கும் 95 ஆயிரம் ரூபாய் வீதம் ஒரு லட்சத்து 90 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு விற்குங்கள்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[31st July 1965]

கே. டி. ஜானகிராம நாடார் அவர்களும், எஸ். என். பலராமன் அவர்களும் 1963-ஆம் ஆண்டு மார்ச் 27-ஆம் தேதி அன்றுதான் 1 லட்சத்து 90 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு அந்த நிலத்தை வாங்கினார்கள். அதே 1963-ஆம் வருடம் ஆகஸ்டு மாதம் 9-ஆம் தேதி அந்த நிலத்தை அவர்கள் மின்சாரக் கழகத்திற்கு விற்குங்கள். அவர்கள் விற்குங்கள் என்பதைவிட அவர்களிடமிருந்து மின்சாரக் கழகத்தினர் அந்த நிலத்தை வாங்கினார்கள் என்பது முக்கியம். 1 லட்சத்து 90 ஆயிரத்துக்கு 1963-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் வாங்கிய நிலத்தை, மின்சாரக் கழகத்தார் அதே ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதத்தில், அதாவது நாலு மாத இடைவெளியில் எவ்வளவு தொகை கொடுத்து வாங்கினார்கள் தெரியுமா? நான்கு லட்சத்து அறுபத்தெட்டாயிரத்து எண்ணூற்று எழுபத்து மூன்று ரூபாய்.

வாங்கிய கதை இன்னும் சுவையானது. ஜானகிராம நாடாரும், பலராமனும் நிலத்தை முதலில் வாங்கும்போது போட்ட முதல் 36,000 ரூபாய். வாங்கும்போது அந்த நிலத்திற்கு வைத்த விலை ஒரு லட்சத்து 90 ஆயிரத்துக்கு கையில் கொடுத்த ரொக்கம் 36 ஆயிரம் போக, 27-ஆம் தேதி மார்ச்சில் வாங்கிய நிலத்திற்கு ஏற்கனவே சிதம்பரம் செட்டியாரிடம் வைக்கப்பட்ட அடமானத் தொகை, 1,43,500 ரூபாய் சாட்டுதல் போட்டுக்கொண்டார்கள். சாட்டுதல் போட்டுக்கொண்டார்களே, அந்தத் தொகையைபாவுது கட்டினார்களா? கட்டுவதற்கு இளிச்சவாய் மின்சாரக் கழகம் வந்தது. மிதித் தொகையான 11 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு சிவகுருநாதனிடம் அவர்கள் அடமானம் வைத்திருந்தார்கள். ஆக மின்சாரக் கழகத்தார் 1,43,500 ரூபாயை சிதம்பரம் செட்டியாருக்கும், 11 ஆயிரம் ரூபாயை சிவகுருநாதனுக்கும் கட்டி, மிச்சத் தொகையான 3,14,393 ரூபாயை ரொக்கமாக ஜானகிராம நாடாருக்கும், பலராமனுக்கும் கொடுத்து விட்டார்கள்.

மீண்டும் கேளுங்கள், கையறுத்துப் போட்ட முதல் 36,000 ரூபாய், வாங்கிய விலை 1,90,000 ரூபாய், வைத்திருந்த நாட்கள் நான்கு மாதம். மின்சாரக் கழகத்திற்கு விற்பவிலை—மன்னிக்கவும், மின்சாரக் கழகம் வாங்கியவிலை—மீண்டும் மன்னிக்கவும், ஏற்பாடு செய்துகொண்ட விலை ரூ. 4,68,873. 36 ஆயிரம் ரூபாய் முதலுக்கு நான்கு லட்சத்து அறுபத்தெட்டாயிரம் லாபம். இந்த லாபத்திற்குப் பெயர் தான் ஜனநாயக சோஷலிசம். எவ்வளவு பெரிய அக்கிரமம். 36 ஆயிரம் ரூபாய் முதல் போட்டு வாங்கிய நிலத்திற்கு நான்கு மாத இடைவெளியில் நான்கு லட்சத்து அறுபத்தெட்டாயிரம் அதிகம் கொடுத்து மின்சாரக் கழகம் வாங்கியிருக்கிறது என்றால் என்ன காரணம்? வாங்கிய நோக்கம் புனிதமானது தான். தொழிலாளர்களுக்குக் காலனி கட்ட. கட்டப் பட்டதா? இல்லை. கேட்டால் அவசர நிலை காரணமாகக் கட்டப் படவில்லை என்று மழுப்பக்கூடும். இந்த அவசர நிலை—நெருக்கடி நிலை—1962-இல் வந்தது. நெருக்கடி நிலை வந்த பிறகு தான் இந்த நான்கு லட்சத்தைக் கொட்டி இவர்கள் இந்த இடத்தை வாங்கியிருக்கிறார்கள். வாங்கிய நேரத்தில் இல்லாத நெருக்கடி,

31st July 1965] [திரு. மு. கருணாநிதி]

வாங்கிய இடத்தில் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு வந்துவிட்டது. அப்படி நான்கு லட்சத்தை அதிகமாகக் கொட்டி வாங்குவதற்கான நெருக்கடி எப்படி வந்தது? அது மின்சாரக் கழகத்திற்கு வந்த நெருக்கடியா? ஜானகிராம் நாடாருக்கு வந்த நெருக்கடியா? பலராமனுக்கு வந்த நெருக்கடியா? அமைச்சர் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் தான் விளக்க வேண்டும். இவ்வளவு பெரிய அக்கிரமம் நடந்து இருக்கிறதே, என்று நாட்டில் இருக்கிற மக்கள் அத்தனை பேரும் வியப்பு அடைகின்ற நிலை தான் இருக்கிறது. கருணாநிதி கதை எழுதுவான். இதுவும் கூட ஒரு கதை தான் என்று எண்ணிவிடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் 13 ரூபாய் செலவு செய்து சப்-ரிஜிஸ்திரார் ஆபீசில் இருந்து அந்தக் கிரயப் பத்திரத்தின் நகல் வாங்கி வந்திருக்கிறேன். சந்தேகம் இருந்தால் இதைப் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம். இப்படிப்பட்ட அக்கிரமங்களினால் பொது நிர்வாகத்தில் வீணாகப் பணம் விரயம் ஆக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். இதுவே ஒரு அடையாளமாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை ஒழித்து எறிவதற்கு, நிர்வாகத்தைச் சீர்படுத்துவதற்கு, செம்மைப் படுத்துவதற்கு, மின்சாரக் குழுவுக்கே ஒளி வழங்குவதற்கு உயர்மட்டக் குழு ஒன்றை அமைக்க வேண்டும் என்று அதனால் தான் வற்புறுத்துகிறோம். நான் எடுத்துக்காட்டிய உதாரணத்தில் இருந்து எத்தனை லட்சம் விரயமாகியிருக்கிறது என்பது தெரியும். இந்த எடுத்துக்காட்டின் மூலமாக நான் யாரும் இதற்குப் பொறுப்பு என்று தனிப்பட்ட வகையில் சொல்லவில்லை. நமது அமைச்சர் அவர்களும், மின்சாரக் குழுவில் இருக்கிற நிர்வாகிகளும் இத்தகைய ஊழல் எப்படி ஏற்பட்டது என்பதைக் கண்டறிந்து இது போன்று இனி நடவாதவாறு தடுக்கத்தக்க வகையில் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ரா. சுப்பிரமணியம் : கனம் தலைவரவர்களே, கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மின்சார போர்டின் நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நமது ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த மட்டில் மின்சார விஸ்தரிப்பு வேகமாக முன்னேறிக்கொண்டு வருகிறதென்று நான் சொன்னால் அது மிகையாகாது. இந்தியாவில் உள்ள எல்லா ராஜ்யங்களிலும் நாம் தான் முதன்மையான ஸ்தானம் இத்துறையில் வகித்து வருகிறோம். அதற்குக் காரணம் நாம் பல திட்டங்களை மிக வேகமாக, முன் யோசனையுடன் நிறைவேற்றி, மின்சாரத்தை ஆங்காங்கே கிராமங்களுக்கு வழங்குவதில் எந்தவிதமான தயக்கமும் காட்டாமல், வெகு வேகமாக மின்சாரத்தை விஸ்தரித்து வருகிறோம். ஆண்டுக்கு ஆண்டு நம்முடைய மின்சாரத் தேவையும் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. கடந்த ஆண்டில் நம் தேவை 630 மெகாவாட் என்றால் இந்த ஆண்டு 735 மெகாவாட்டாக இருக்கிறது. இந்த ஆண்டிலே 195 மெகாவாட் அதிகமாக நாம் உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம் என்றாலும் நாளுக்கு

[திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்] [31st July 1965]

நான் நம் தேவை அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்ப காலத்தில் தனி நபர் உபயோகிக்கக் கூடிய அளவு 12 யூனிட்டாக இருந்தது. நடப்பு ஆண்டில் 120 யூனிட்டாக ஆகியிருக்கிறது என்பதில் இருந்தே மின்சார வளர்ச்சி நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். நாம் எவ்வளவுதான் மிக வேகமாகத் திட்டங்களைப் போட்டாலும், அதன்மூலம் மின்சக்தி உற்பத்தி செய்தாலுங்கூட, நமக்குத் தேவையாக இருக்கக்கூடிய மின்சக்தி மிக அதிகமாக இருக்கிறது என்பதின் காரணமாக அணு மின்சக்தி நிலையங்கள் அதிகமாக ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது கல்பாக்கத்தில் அணு மின்சக்தி நிலையம் அமைப்பதற்கு மத்திய சர்க்கார் ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறார்கள். அத்துடன் எண்ணூரில் ஒரு அனல் மின்சக்தி நிலையம் அமைப்பதற்கும் ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அணு, அனல் மின்சார நிலையங்கள் அமைப்பதிலே, மிகத் துரிதமாக வேலையை எடுத்துக்கொண்டு வெகு சீக்கிரத்திலே இவைகளைத் தொடங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அத்துடன் கூட, தென் ஜில்லாக்களில் மின்சக்தி அனுப்புவதில் உள்ள இக்கட்டுகளை நிவர்த்திப்பதற்காக தூத்துக்குடியில் ஒரு அனல் மின்சக்தி நிலையம் நிறுவப்படுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் நாம் இந்த எல்லாத் திட்டங்களையும் நிறைவேற்றினாலும்கூட, நான்காவது திட்ட இறுதிக் காலத்தில் நமக்கு 500 மெகா வாட் அளவுவரை பற்றாக்குறை இருக்கும். ஆகவே, இதைப் போக்கு வதற்காக இன்னும் அதிகமாக அனல் மின்சக்தி நிலையங்களை அமைக்கவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மின்சாரத்தில் மிகவும் பின்தங்கி இருக்கக்கூடிய தஞ்சை ஜில்லாவில் நாகப் பட்டினத்தில் ஒரு அனல் மின்சக்தி நிலையம் அமைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவ்வாறு ஒரு அனல் மின்சார நிலையம் நாகப்பட்டினத்தில் அமைப்பதால், அது தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு மட்டுமல்லாமல், பக்கத்து ஜில்லாக்களில் இருக்கக்கூடிய பற்றாக்குறையையும் பூர்த்திசெய்யக் கூடிய முறையில் உதவிசெய்யக்கூடிய இருக்குமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் மின்சார விஸ்தரிப்பில் அது மிகமிகப் பின் தங்கிய நிலையில்தான் இருக்கிறது. நண்பர் கருணாநிதி அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். ஏதோ 750 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கிடைத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் மற்ற ஜில்லாக்களோடு ஒப்புநோக்கிப் பார்க்கும்பொழுது தஞ்சை ஜில்லா மிகமிகப் பின்தங்கி இருக்கிறது. அங்கே இரண்டாயிரத் திற்கும் அதிகமான ரெவின்யூ கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இரண்டாயிரத்திற்கும் அதிகமான ரெவின்யூ கிராமங்கள் இருக்கக்கூடிய தஞ்சை ஜில்லாவிலே 750 கிராமங்களுக்குத்தான் மின்சார வசதி பூர்த்தியாகி இருக்கிறது. இது மிக மிகக் குறைவு என்றே சொல்ல

31st July 1965] [திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்]

வேண்டும். தஞ்சையைப் பொறுத்தவரையில் சர்க்காரே நேரடியாக மின்சாரத்தைப் பரப்புவதில்லை. தஞ்சை ஜில்லா சம்பந்தப் பட்டமட்டில் அதற்காக இரண்டு கம்பெனிகள், சும்பகோணம் எலக்டிரிசிட்டி சப்ளை கார்ப்பரேஷன், சௌத் மெட்ரூஸ் எலக்டிரிசிட்டி சப்ளை கார்ப்பரேஷன், என்ற இரண்டு கம்பெனிகள்தான் மின்சாரத்தைப் பரப்புகின்றன. கம்பெனிகளுக்குக் கட்டுபடியாகாவிட்டால் அவர்கள் மின்சாரத்தைப் பரப்புவதில் அக்கறை காட்டுவதில்லை. ஆனால் இந்தக் கம்பெனிகளையெல்லாம் நான் காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்வதற்கான உத்தேசம் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதை நான் வரவேற்கிறேன். அப்படி சர்க்காரே இந்தக் கம்பெனிகளை எடுத்துக்கொள்ளும்பொழுது மின்சார விஸ்தரிப்பில் மிகப் பின்வாங்கிய நிலையில் இருக்கக்கூடிய தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள கம்பெனிகளை முதன்மையாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவ்வாறு எடுத்தால்தான் ஏதாவது பிரயோஜனம் ஏற்படும். ஏனென்றால் இதுவரை நாம் தொழில் உற்பத்திக்காகத் தான் மின்சாரத்தினை அதிகமாகப் பயன்படுத்தினோம். இப்பொழுது உணவு உற்பத்திக்கும் நாம் மின்சாரத்தை அதிகமாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். மேலும் இப்பொழுது வருஷா வருஷம் நாம் எதிர்பார்க்கின்ற அளவுக்குப் பருவ மழை கிடைப்பது, குறைந்துகொண்டே வருகிறது. தென் ஜில்லாக்களில்தான் மழை இல்லையென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுது தஞ்சை ஜில்லாவுக்குக்கூட அந்த நிலைமை வந்துவிடுமோ என்று கவலைப்படக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறோம். ஆகவே, நாம் அதிகமாக பம்புசெட்டுகளைப் போட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். பம்புசெட்டுகளைப் போடுவதன் மூலம் விளைச்சலை அதிகமாகப் பெருக்கமுடியும். இப்பொழுது 2 ஆயிரம் வடிமுனைக் குழாய்கள் அங்கு இறக்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. இந்த 2 ஆயிரம் வடிமுனைக் குழாய்கள் தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் கடலிலே கரைத்த பெருங்காயம் போலத்தான் இருக்கும். இதை நான் பட்ஜெட் விவாதத்தின்பொழுதே சொல்லியிருக்கிறேன். குறைந்தது 2 லட்சம் வடிமுனைக் குழாய்களாவது வேண்டுமென்று சொன்னேன். இல்லாவிட்டால் பிரயோஜனம் ஏற்படாது. மின்சாரம் நாம் அளிப்பதற்கு வகைசெய்யவேண்டும். மின்சாரம் அளிக்கவில்லையென்றால் எந்தவிதமான பிரயோஜனமும் இருக்காது. இப்பொழுது அங்கே இறக்கப்படுகிற இந்த 2 ஆயிரம் வடிமுனைக் குழாய்கள்கூட மின்சாரம் இல்லையென்றால் பயன்படாமல்தான் போகும். ஆகையினால் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டுமென்றால் மின்சாரம் உடனடியாகத் தஞ்சை ஜில்லாவுக்குப் பரவலாக அளிக்கப்பட வேண்டும். இதைக் கருத்தில் கொண்டாவது கம்பெனிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் முக்கியத்துவம் கொடுத்து முதலிலே சில கம்பெனிகளை

[திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்] [31st July 1965]

எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே, அந்த முக்கியத்துவத்தை இந்தத் தஞ்சை ஜில்லா விலுள்ள கம்பெனிகளுக்குக் கொடுத்து சர்க்காரே அவைகளை உடனே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களைப் பொறுத்தவரையில் சில கிராமங்களுக்கு மட்டுந்தான் மின்சாரம் பரப்பப்பட்டிருப்பதாகப் புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப் பார்த்தால் 1,600 கிராமங்களுக்குத்தான் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாகாணத்தில் 12,000 ரெவின்யூ கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்பட்டிருப்பதாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தம் டவுன், குக்கிராமம், ரெவின்யூ கிராமம் எல்லாம் சேர்த்து 17,000 கிராமங்கள் இருக்கின்றன என்று கணக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இதில் ரெவின்யூ கிராமங்களை மாத்திரம் எடுத்துக் கொண்டாலே 12,000 கிராமங்களுக்கு வந்துவிடும். அம்மாதிரியான நிலையில் 12,000 கிராமங்களில் 1,600 ஹரிஜனக் காலனிகளுக்குத் தான் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, அதிகமாக ஹரிஜனக் காலனிகளுக்கு மின்சாரம் வழங்க வேண்டும். ஹரிஜனங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதைப் பொறுத்தவரையில், மேல் ஜாதியினருக்கு மின்சாரம் கொடுத்துவிட்டு ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கவில்லையென்றால் அவர்கள் மிகவும் வருத்தமடைகிறார்கள். கம்பெனிகளோ அல்லது மற்றவர்களோ, ஹரிஜனத் தெருவிலே மின்சாரம் கொண்டுபோனால் அவர்கள் வீட்டு கனெக்ஷன் எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் ரிடர்ன் குறைவாக இருக்கிறது. என்ற காரணத்திற்காக மின்சாரத்தைப் பரப்ப முன்வருவதில்லை. இதற்காக 3 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 3 லட்ச ரூபாய் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. ஆகையால் இந்தத் தொகையை அதிகப்படுத்த வேண்டும். அதிகப்படுத்தாவிட்டால்கூட இந்த மின்சார விஸ்தரிப்பைப்பாவது ஒரு கிராமத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே சில பகுதிகளுக்கு மட்டும் விஸ்தரிக்காமல் அந்தக் கிராமத்தில் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான்காவது திட்ட இறுதிக்குள் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டுவிடும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் என்றால் ஹரிஜனக் காலனிகளையும் சேர்த்து அவர்கள் சொல்ல வேண்டும். ரெவின்யூ கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் அங்கே சில பகுதிகளிலே மட்டும் மின்சாரம் போட்டுவிட்டு, ஹரிஜனக் காலனிகளிலெல்லாம் மின்சாரம் போடாமல் இருந்தால், அப்பொழுது எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் போட்டுவிட்டதாகக் கணக்குக் கொடுக்கக் கூடாது. சோஷலிஸ்தைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிற நாம் ஹரிஜனக் காலனிகளுக்கும் மின்சாரத்தை வழங்கவேண்டும். ஹரிஜனங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதற்கு அவர்களுக்குப் போதுமான பண வசதி, வீட்டுக் கனெக்ஷனுக்காக, இல்லையென்றால் அது அவர்களுடைய குறையல்ல. அவர்கள் உழைக்காமல் சோம்பேறிகளாக இருக்கிறார்கள் என்றால்தான் அது அவர்களுடைய குறையாகும்.

31st July 1965] [திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்]

ஆனால் அவர்கள் உழைக்கிறார்கள், வேலை செய்கிறார்கள், அதற்குத் தகுந்த பலன் கிடைக்கவில்லை. அது அவர்களுடைய குறையல்ல. சமுதாயத்தின் குறை. அந்தக் குறையைப் போக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. ஆகவே, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதிக்குள் மின்சார வசதி எல்லா கிராமங்களுக்கும் என்று சொல்லும்பொழுது, ஹரிஜன காலனிகளுக்கும் சேர்த்து செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. முனு ஆதி : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சாரக் கழகத்தின் 1965-66 ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழ்நாடு மின்சாரக் கழகம் என்றால் அது பாராட்டத்தக்க முறையிலே நடைபெறுகிறது என்று எல்லோராலும் நீண்ட நாட்களாகவே கருதப்படுகிறது என்பது உண்மையாகும். அதனையேற்ற நடத்துகின்ற தலைவர் அவர்களுடைய திருமுயற்சியினால் இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலேயே தமிழ்நாட்டில் நான் மின்சாரம் அதிகமான கிராமங்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பாராட்டப்படுகிற நேரத்தில் அதற்கிடையில் சில கருத்துக்களையும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, மருத்துவ மனைகள், வழிபாட்டு இடங்கள், பள்ளிக் கூடங்கள் போன்ற இடங்களுக்கெல்லாம் மின்சாரத்தைத் தருகிற பொது டாரிஸ்ப் இரண்டின் படித்தான் வசூலிக்கிறார்கள். அதாவது வியாபாரிகளுக்குத் தருவதைப்போல் யூனிட்டிக்கு 34 காசுகள் வசூலிக்கிறார்கள். இந்த மாதிரிப் பொது இடங்களுக்கு இந்த அளவு கட்டணம் வசூலிப்பதிலிருந்து விதி விலக்குத் தரவேண்டும். இங்கெல்லாம் இனாமாக்கூட மின்சாரத்தை வழங்கலாம். ஆயினும் மின்சாரக் கழகத்திற்கு அவ்வளவு தூரம் பண வசதி இல்லாத காரணத்தால் தெரு விளக்குகளுக்கு வசூலிக்கும் அடிப்படையில் 12 காசுகள் என்று இந்தப் பொது இடங்களைப் பொறுத்தவரை வசூலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முன்பெல்லாம் மின்சாரம் ஆடம்பரத்திற்காக உபயோகப்படுத்தப்பட்ட பொருளாக இருந்தது. அது இன்று இன்றியமையாத பொருளாக ஆகிவிட்டது. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் மின்சாரம் இருந்தால்தான் வாழ்க்கை நடத்த முடியும் என்ற நிலைமை இன்று இருக்கிறது. இன்னும் முன்பு ஆடம்பரப் பொருள்களுக்கு விதிப்பது போல் இதற்கு இப்போது விதிப்பதை நீக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையத்தைப்பற்றிப் பல செய்திகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர் கே. எல். ராவ் அவர்கள் 'நாங்கள் இன்னும் முடிவு எடுக்கவில்லை' என்று பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கமிஷன் தலைவர் பாபா அவர்கள் அதை நான்காவது திட்டத்தில் சேர்க்கப்போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இதற்கிடையில் எங்களைப் போன்றவர்களுக்கும்,

[முன. ஆதி]

[31st July 1965]

பொதுமக்களுக்கும் கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையம் ஏற்படுத்தப் படுமா என்ற சந்தேகம், எண்ணம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாநில சர்க்கார் முயற்சி செய்து நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே அதைச் சேர்த்து அமலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது ஒரு பொருள் அதிகமாக விற்பனை ஆகிறது என்றால் அது அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படும். அவ்வாறு அதிகமாக உற்பத்தியாகிறபோது தானாகவே பொருள் விலை குறையும் என்பது தான் பொது விதி. ஆனால் நம்முடைய நிலைமை மாறாக இருக்கிறது. பேசின் பிரிட்ஜ் மின் நிலையத்திற்கு வெளியிலிருந்து நிலக்கரி வாங்கி அனல் மின்சாரத்தைப் பெற்றுக் குறைந்த கட்டணத்திற்கு அப்போது மின்சாரத்தைக் கொடுத்து வந்தார்கள். இப்போது நெய்வேலி நிலக்கரியைப் பெற்று அங்கு மின்சாரத்தை உருவாக்குகிறபோது கட்டணத்தை அதிகமாக்கி இருக்கிறார்கள். அதையும் குறைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நேஷனல் ஹைவேலை நிறையப் பேர் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு பெரிய கட்டிடங்களைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு ஆக்கிரமித்துக் கட்டிடம் கட்டியிருந்தால் அவர்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்படாது என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் அதிலும் வேண்டியவர்கள் வேண்டாதவர்கள் என்று பார்த்து மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. தாம்பரத்தில் நேஷனல் ஹைவேஸுக்காக 120 அடி விட வேண்டுமென்ற விதி இருக்கிறபோது 60 அடி கூட விடாமல் பெரும் கட்டிடம் கட்டி இருக்கிறார்கள். அதிலே அங்கே இருக்கிற தாலுகா காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவருடைய அண்ணனுடைய கட்டிடத்திற்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மீதிப் பேருக்கு மின்சாரம் இல்லையென்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஒன்று எல்லோருக்கும் கொடுக்க வேண்டும், இல்லையென்றால் யாருக்குமே கொடுக்கக்கூடாது. இப்படிப்பட்ட பாரபட்ச முறையின் காரணமாகப் பொதுமக்கள் மின்சாரக் கழகத்தைப்பற்றித் தவறாக நினைக்க ஏதுவாகிறது. இப்படிப்பட்ட சிறு சிறு தவறுகளை நீக்க முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமங்களிலே, முன்னால் பேசிய நண்பர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், ஹரிஜனங்கள் வசிக்கும் காலனிகளுக்கு மின்சார வசதி கொடுப்பதில் முதற் சலுகை காட்டவேண்டும். அந்த ஊராட்சி மன்றத்திடம் அதிகப் பணம் இல்லை, அதிக வருமானம் இல்லையென்று சொல்லி ஹரிஜனப் பகுதிகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்படாத நிலைமை இருக்கிறது. அதனால் அந்த ஹரிஜனங்கள் இரவிலே இருட்டிலே கஷ்டத்துடன் நடமாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு ஹரிஜன நல இலாகா மூலமாகவது பணம் ஒதுக்கி மின்சாரக் கழகத்தின் மூலமாக மின்சார வசதியைச் செய்துதர வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு, குறிப்பாக இருட்டிலே இருக்கின்ற ஹரிஜனங்களுக்கு ஒளியைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

31st July 1965]

* திரு. எஸ். முத்துலிங்கம். கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சாரக் கழக நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது ஒருசில கருத்துக்களைக்கூற ஆசைப்படுகிறேன். வந்தவாசித் தொகுதியில் இன்னும் பல கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதிகள் இல்லாமல் மக்கள் பெரிதும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்தப் பகுதிகளில் உடனடியாக மின்சார வசதியைச் செய்துகொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெரும்பான்மையான கிராமங்களில் விவசாய மக்கள் விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்று பம்ப் செட்டுகளை வைத்தும் அவர்களுக்கு சர்வீஸ் கனக்ஷன் கிடைக்கவில்லை. அவர்களுக்கு சர்வீஸ் கனக்ஷன் கொடுப்பதிலே மிகவும் காலதாமதம் செய்து வருகிறார்கள். அவ்வாறு காலதாமதம் செய்யாமல் உடனடியாக அந்த பம்ப் செட்டுகளுக்கு செர்வீஸ் கனெக்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சாரப் பம்ப் செட்டுகள் பொருத்தி விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்பதற்காக அரசாங்கம் கடன் உதவி செய்து வருகிறார்கள். அந்தக் கடன் உதவிகளை விவசாயப் பெருமக்கள் பெறவேண்டுமென்றால், அவர்கள் முதலிலே மின்சார போர்டிடம் இருந்து சர்ட்டிபிகேட் பெற்று அவ்வாறு சர்ட்டிபிகேட் கிடைத்தால் தான் மின்சார பம்ப் செட்டுகளுக்கு கடன் வழங்கப்படுகிறது. அவ்வாறு சர்ட்டிபிகேட் கிடைக்கவில்லையென்று சொன்னால் அவர்களுக்கு கடனை சாங்ஷன் செய்யாமல் வீட்டு வீடுகிறார்கள். விவசாயம் முன்னேறவும், விவசாயிகள் முன்னேறவும் வாய்ப்பாக மின்சார இலாகாவின் உடனடியாக அந்த சர்ட்டிபிகேட்டைக் கொடுத்து அவர்களுக்கு அந்தக் கடன் உதவி கிடைப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் தொகுதியில் பல ஹரிஜனக் காலனிகள் இருக்கின்றன. இன்னும் மின்சார வசதி இல்லாமலே அந்தப் பகுதி மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்தப் பகுதியிலுள்ள ஹரிஜன மக்களுக்கு கெல்லாம் மின்சார வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில், குறிப்பாக ராமசமுத்திரம் என்ற கிராமத்தில் 75 பம்ப் செட்டுகள் அமைத்து விவசாயிகள் மின்சாரம் வேண்டுமென்று மின்சார இலாகாவுக்கு மனுச் செய்து 1½ வருஷங்கள் ஆகியும்கூட, மின்சார இலாகாவின் உடனடியாக அக்ரிமெண்ட் செய்து செர்வீஸ் கனெக்ஷன் கொடுக்காமல் மிகவும் காலதாமதம் செய்து வருகிறார்கள். அதே போல் 40 பம்ப் செட்டுகளுக்கு கொண்டையான்குப்பம் என்ற கிராமத்திலிருந்து மனுச் செய்தும், இதுவரை மின்சார இலாகாவின் எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இந்த மாதிரிக் காலதாமதங்கள் ஏற்படுவதன் காரணமாக விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் விவசாயத்தைப் பெருக்க நல்ல ஏது இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக செர்வீஸ் கனெக்ஷன் கொடுத்து அந்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்களை நல்லபடியாக முன்னேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இங்காடு கிராமத்தில் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு

[திரு. எஸ். முத்துலிங்கம்] [31st July 1965]

தெரு விளக்குகள் போட வேண்டுமென்று மனுக்கள் அனுப்பியும் இதுவரை அந்தக் கிராமத்தில் தெரு விளக்குகள் போடப்படவில்லை. இவ்வாறு காலதாமதம் செய்யாமல் உடனடியாகத் தெரு விளக்குகளைப் போட்டுத் தரும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

11-30
a.m.

கடைசியாக, ஒன்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். தனிப்பட்ட நபர்கள் மின்சாரத் தொழில்கள் செய்து வருகிறார்கள். வீடுகளுக்கு, பம்ப் செட்களுக்கு, மற்றவைகளுக்கு வொயரிங் செய்து பிழைக்கும் தொழிலாள மக்களுக்கு 1,000 ரூபாய் அட்வான்ஸ்ஸாக டெப்பாசிட் கட்டினால்தான் அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கப்படும், அப்போதுதான் அவர்கள் வேலை செய்ய முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் அதைக் கூட சக்தி இல்லாததால் வேலை தெரிந்தும்கூட பணம் கட்ட சக்தி இல்லாத காரணத்தினால் அநேக மக்கள் வேலை இன்றி கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த 1,000 ரூபாயை 100, 150 ரூபாயாகக் குறைத்து அவர்களுக்கு உதவி செய்யுமாறு தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என் சிற்றுவரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. பொன்னையன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்த மின்சார போர்ட் நிதி நிலை அறிக்கையை ஆகிரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நம் மாநிலம் கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் தொழில் துறையில் கூடுமான வரையில் முன்னேறியிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவிக்க அவசியமில்லை. ஏனைய மாநிலங்களுக்கூட நம் மாநிலத்தைப் பார்த்து பொருமைப்படக் கூடிய விதத்தில் நம் மாநிலம் தொழில் துறையில் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. விவசாயத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதிலும் சளைத்ததல்ல. மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் 63 லட்சம் மெட்ரிக் டன் அளவிற்கு வரும் என்று அதிகாரிகள் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால் இந்த இரண்டின் முன்னேற்றத்திற்கும் மூலகாரணம் எலக்ட்ரிசிட்டிதான் என்பதை நான் தெளிவுபட எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மாதிரித் தொழிலும் விவசாயமும் பெருகும்போது பொருளாதாரம் கூடவே வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம் மின் சக்திதான் என்று ஏற்கெனவே நான் கூறியிருக்கிறேன். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட துவக்கத்தில் பெர்காப்பிட்டா கன்சம் ஷர் ஆஃப் எலக்ட்ரிசிட்டி 12 யூனிட்டாக இருந்தது. முதல் திட்ட இறுதியில் அது 21 யூனிட்டாக மாறியது. இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் அது 60 யூனிட்டாக மாறியது. இப்போது தனி நபர் 120 யூனிட் அளவிற்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள் என்றால் இந்த டிபார்ட்மெண்டின் செயலைப் பற்றிச் சொல்வதற்கு எனக்கு வார்த்தைகளே இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில்கூட நாம் எழுதியிருக்கும் மெகாவாட்டானது போதாது என்றுதான் சொல்வேன். காரணம் 50,000 பம்ப் செட்களுக்கு நாம் கனெக்ஷன் கொடுக்கப் போகிறோம். நான்காவது திட்டத்தில் ஏழைகளுக்கு எல்லாம் மனை இடம் கொடுக்கப் போகிறோம். அப்படி மனையிடம் கொடுக்கிற

31st July 1965] [திரு. கே. பொன்னையன்]

போது எல்லோரும் வீடுகள் கட்டுவார்கள். அப்படி வீடுகள் கட்டும்பட்சத்தில் அவ்வளவு பேர்களுக்கும் நாம் கரென்ட் கொடுத்துத் தீர வேண்டும். காரணம் சமுதாயம் வளர வளர வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டும் என்பது இயற்கை. மூன்றாவது திட்டத்தில் ஏற்கனவே 195 மெகாவாட் குத்தா நீர் மின்சாரத் திட்டத்தில் நாம் முடிவு கண்டோம். மேற்கொண்டும் ஏற்படுத்த வீடுக்கும் குத்தா மின் திட்டம் 4. மேட்டூர் சுரங்க வழி நீர் மின் திட்டம் பெரியாறு நீர் மின்திட்டம் இரண்டாம் நிலை, பரம்பிக் குளம்—ஆரியாறு நீர் மின் திட்டம் (சோலையாறு 1, சர்க்கார் பதி) என்று இவற்றிலிருந்து 385 மெகாவாட் எதிர் பார்க்கிறோம். ஆனால் இவற்றிலிருந்து அப்பர் ஆரியாறு திட்டம், சோலையாறு இரண்டாம் பதி இவை விடப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் என்ன வென்று தெரியவில்லை. நம் தேவை அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால் நான் சில சஜவுன் கூற விருப்புகிறேன். அமராவதி ஆற்றின் இள நதி தென் ஆற்றைக் குறித்து இன்வஸ்டிகேஷன் நடத்தினார்கள். கடமாரை ஆற்றைக் குறித்து இன்வெஸ்டிகேஷன் நடத்தினார்கள். ஆனால் அவை என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை. இதையும் நாம் திட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அடுத்தபடியாக ஹொகனக்கல் திட்டம் போன்று வால்பாறைப் பிராந்தியத்திலும் ஒரு பெரிய திட்டத்தை உருவாக்கலாம். அங்கு இரண்டு ஆறுகள்; ஆனமலை ஆறு, இடமலை ஆறு என்று இரண்டு ஆறுகள் ஒடுகின்றன. சோலையாறு டாமிற்கு 3,000 அடிக்கு மேல் உற்பத்தியாகிறது—அது இன்டர் ஸ்டேட் ப்ராப்ளம்—அதை இன்வஸ்டிகேட் செய்தால் ஹொகனக்கல் திட்டம் போன்று ஒரு பெரிய திட்டமாகும் அது. அதையும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஹரி ஜனங்கள் சேரிகளுக்கு லைட் போடுவதில் பூனைக்கு பால் வைத்த மாதிரி இருக்கிறது. பார்டரில் ஒன்றிரண்டு லைட்கள் போட்டு விட்டு போய் விடுகிறார்கள். அதை டிபார்ட்மென்டார் அவசியம் வந்து கண்காணிக்க வேண்டும். சேரிகள் உள்ளுக்குள் லைட்கள் போட வேண்டும். ஒரு பஞ்சாயத்து ஒரு தீர்மானம் போட்பால் முதலில் சேரிகளுக்கு போட்டு விட்டு மற்ற இடங்களுக்கு போட வேண்டும் என்று தீர்மானம் போட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் நன்றாகயிருக்கும்.

சேரிகளுக்கு லைட்கள் போடுகிறோம் என்று சொல்லி பார்டரில் லைட் போடுகிறார்கள். சேரிக்குள் போட வேண்டும். இன்டரியரில் போட வேண்டும். நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களை பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்தில் லைட் போட வேண்டுமென்றால், அவசியம் சேரிக்குள் முதலில் லைட் போட வேண்டும். இன்டரியரில் லைட் போட வேண்டும். அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு ஸ்பெஷல் வேண்டுகோள் என்னவென்றால் நாங்கள் மலைப் பிராந்தியத்தில் வாழ்கிறோம். அங்குள்ள தொழிலாள மக்கள் எல்லாம் இந்த நாகரீக காலத்தில்கூட காட்டுமிராண்டிகள் போன்று ஆண்களும் பெண்களும் இராக்காலங்களில் மல ஜலம் கழிக்கக்கூட வெளியே வர பயப்படுகிறார்கள். காரணம் அங்கு காட்டு மிருகங்கள் அதிகம். ஆகவே தயவுசெய்து லேபர் லைன்களுக்கு முன்னால் ஒரு லைட் அவசியம் போட வேண்டும். இதை நான் பல காலமாக

[திரு. கே. பொன்னையன்] [31st July 1965]

கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். நம் தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வந்த காலத்திலிருந்து நம் மாநிலம் தொழில் துறையில் மிகவும் முன்னேறி வந்திருக்கிறது. மின்சார வசதி பெருகி நீர் மின்சாரம், அனல் மின்சாரம், அணு மின்சாரம் என்று கொண்டு வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தொழில் துறையில் மற்ற மாநிலங்கள் எல்லாம் நம்மைப் பார்த்து பொருமைப்படக்கூடிய அளவிற்கு நம் தொழில்துறை அமைச்சர் அவர்கள் நம் மாநிலத்தை, நம் தமிழகத்தை முன்னிலைக்கு கொண்டு வந்து விட்டார்கள். ஆகவே அவர்கள் இதை அவசியம் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சார வசதி பற்றி மலை ஜாதி மக்கள், பின்தங்கிய மக்கள் இவர்களின் முன்னேற்றத்திற்காக நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். 28-ம் தேதியே என் தொகுதிக்கு மின்சாரம் வேண்டுமென்று கேட்டு இருக்கிறேன். கோமன்றர், காடயாம்பட்டி இந்த இடங்களுக்கு மின்சாரம் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறேன். இப்போதுகூட அப்படி கேட்கிறேனே என்று சபாநாயகர் அவர்கள் வருத்தப்படுவார்கள். மலை ஜாதி மக்கள் மலைகளின் மேல் இருக்கிறார்கள். வாழ்வுநதிக்கு ஒரு பஸ் போகிறது. அதுவரைதான் போகிறதே தவிர, அங்கிருந்து 30 மைல் தூரமுள்ள அரப்பளீஸ்வரன் கோவிலுக்கு அது போவது இல்லை. அங்குள்ள கோவிலுக்கு மக்கள் போக வேண்டியிருக்கிறது. ஆடி 15-ம் தேதி அங்கு விழா வருகிறது. அகவே நடந்தே போகவேண்டியிருக்கிறது. அதுவரை நல்ல ரோடு போட்டால் ஜனங்கள் போக வர சௌகரியமாக இருக்கும். அதற்கு மின்சார வசதியில்லை. நான் அந்த இடத்திற்குப் போய் 15 வருடங்கள் ஆகி விட்டது. அதற்குப்பக்கத்தில் ஆண்டியப்பன் கோவில் மேலே இருக்கிறது. அது போன்று காளியம்மன்கோயில் இருக்கிறது. அங்கும் ஆடி 18-ம் தேதிதான் திருவிழா. தேர் முதலியவை எல்லாம் இருக்கும். நான் இந்த இடங்களுக்குப் போய் 10, 15 வருடங்கள் இருக்கும். இங்கெல்லாம் மின்சார வசதியோ, ரோடு வசதியோ, ஆசபத்திரி வசதியோ இல்லை. இதனால் அங்குள்ள மக்கள் நாகரீகமாக இருக்கமாட்டார்கள். சலவை செய்யும் தொழிலாளர்கள், நாவிதத் தொழிலாளர்கள் இவர்கள் எல்லாம் கிடையாது. இதனால் இவர்கள் நாகரீகமாக இருக்கமாட்டார்கள். இந்த வசதிகள் எல்லாம் இருந்தால் இவர்களும் நாகரீகமாக இருப்பார்கள். நல்ல முறையில் முன்னுக்கு வருவார்கள். ஆகவே, இந்த இடத்திற்கு மின்சார வசதி உடனடியாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கொல்லிமலை பகுதியில் இராக்காலங்களில் எல்லாம் ஒரே இருட்டாகத்தான் இருக்கும். மலை நேரங்களில் மஞ்ச வந்துவிட்டால், ஒரே இருட்டாக இருக்கும், எதிரே ஆட்கள் வருவதுகூட தெரியாது. இதனால் ஒரு ஊரிலிருந்து இன்னொரு ஊருக்குப் போகமுடியாது. இதைப்பற்றி நான் முன்னாலேயே இங்கேயே பேசியிருக்கிறேன். ஏதோ மின்சார சேசி செய்து கொடுப்பதற்காக 1½ லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி

31st July 1965] [திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர்]

யிருப்பதாக சொன்னார்கள். கலெக்டர் அவர்கள் என்னையும் கூட கூட்டிக்கொண்டு அந்த இடங்களையெல்லாம் போய்ப் பார்த்தார்கள். வாழவுத்தி போன்ற இடங்களை எல்லாம் பார்த்தார்கள். இப்போது அதற்காக என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அந்த இடத்தில் மலைஜாதியிலிருந்து ஒரு சேர்மென்தான் வண்டு. அவரிடம் கேட்டதற்கு இதுவரையிலும் எந்த விதமான வேலையும் இன்னும் நடக்கவில்லை என்று சொன்னார். அதற்கு மேலே பால் மலை ஒன்றிருக்கிறது. அங்கு ரோடு வசதியில்லை. சித்தன் கோவில் ஒன்றிருக்கிறது. அங்கும் மின்சாரம் வசதி கிடையாது. இதையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து உடனடியாக இந்த இடங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் துவக்கிய இந்த மின்சாரக் கழகத்தின் விவாதத்தில், என்னுடைய கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசிய கருத்தோடு ஒட்டி நானும் சில கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தில் மின்சார இலாகா திறம்பட செயலாற்றுகின்றது என்று எங்களைச் சார்ந்தவர்கள் கூறுவதில் அரசாங்கம் எந்த விதமான சந்தேகத்தையும் கொள்ளலாகாது என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் மின்சார இலாகா திறம்பட செயலாற்ற வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகின்றோம். வற்புறுத்துகின்ற சமயத்தில் ஏதோ இப்போதிருக்கின்ற மின்சார இலாகாவினுடைய சேர்மென் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து செல்லுகின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு சலுகை காட்டுகின்றார்கள் என்று தயவுசெய்து யாரும் கருத வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் எங்களுடைய கழகத்திலிருந்து செல்லுகின்ற குறைபாடுகளை எல்லாம் மின்சாரக் கழகத்தின் மூலமாக செயல்படுத்த வேண்டும் என்று தான் எங்களுடைய அவா. நாங்கள் இதைப்பற்றி கூறுகின்ற நேரத்தில் மின்சார இலாகாவினுடைய தொழிலாளர்கள்—இந்த தொழிலாளர்களினுடைய நலன்களையெல்லாம் இந்த அரசாங்கம் சரியாக பேணிப் பாதுகாக்கவில்லை என்பதை நாங்கள் கூறாமல் இருப்பதற்கில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பல லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இன்றையதினம் மின்சார இலாகாவில் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பல குறைகள் இருக்கின்றன. அந்தக் குறைகளை எல்லாம் தீர்க்காமல் இருக்கின்ற இந்த அரசாங்கத்தை அவர்கள் கேட்டார்கள். அரசாங்கம் அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு உதவியாக அதை ஆர்பிட்டுஷனுக்கு ரெஃபர் செய்ய மறுத்தது. கடைசியாக தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு சட்ட மன்றத்தின் மூலமாக கிடைத்திருந்த ஒரே ஆயுதமாக இருக்கின்ற இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் ஆக்டின் பிரகாரம் உயர்நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று தங்களுடைய கோரிக்கைகளை இந்த அரசாங்கம் மாற்றாதாய் மனப்பான்மையில் இருந்து எதையும் நிறைவேற்றாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை முறையிடுவதற்காகவும் அரசாங்கத்தை வற்புறுத்துவதற்காகவும்,

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] 31st July 1965

நீதி மன்றத்தில் ரிட் பெட்டிஷன் போட்டார்கள். அதில் சில கோரிக்கைகளை கேட்டிருந்தார்கள். . . .

- (1) Fixation of dearness allowance.
- (2) Claim og bonous.
- (3) Provision for provident fund and gratuity claims.
- (4) Fixation of pay of supervisors.
- (5) Permanency of NMR workers.
- (6) Abolition of contract system.

இப்படி முக்கியமான ஆறு சாராம்சங்களை எல்லாம் குறிப்பிட்டு குறைகளைத் தீர்ப்பதற்காக உயர்நீதி மன்றத்தில் கேட்டார்கள். இந்த அரசாங்கம், மற்றவர்களுக்குப் புத்தி சொல்லக்கூடிய அரசாங்கம், மற்ற தொழிலாளர்களுக்கு யோசனை சொல்லக்கூடிய அரசாங்கம், அரசாங்கத்தினுடைய மின்சார இலாகாவில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு, அரசாங்க ஸ்தாபனத்தில் இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவில்லை, மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையோடு நடந்து கொள்கிறது. ஆகவே அரசாங்கத்தை வற்புறுத்துவதற்கு வேண்டிய நீதி வேண்டும் என்று தொழிலாளர்கள் கேட்டார்கள். உயர் நீதி மன்றத்தில் ஐட்ஜ் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்லியிருப்பதில் ஒரே ஒரு வரியை மட்டும் படிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

Government is expected to take an impartial attitude and not to deal with the matter in a partisan attitude.

ஒரு தனிப்பட்ட முதலாளி தங்களுடைய தொழிலாளர்களை நடத்துவது போல் மின்சார இலாகாவில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களை நடத்துவது. மின்சார இலாகாவில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களின் நியாயமான கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றி கொடுக்கவேண்டும் என்று உயர்நீதி மன்றத்தில் தீர்ப்பு அளித்தார்கள். அரசாங்கம் உயர்நீதி மன்றத்தை எப்போதும் மதித்து நடக்கவேண்டும். மதித்து நடக்கவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. உயர்நீதிமன்றம் கொடுத்திருக்கின்ற தீர்ப்பு சாலச் சிறந்தது அல்ல என்று இப்போது அந்தத் தீர்ப்பின்மேல் அரசாங்கம் அப்பீல் செய்திருக்கிறது. உயர்நீதிமன்றத்தில் இரண்டு தரப் பிரிந்தும் சொல்லப்பட்டவைகளை சீர்தாக்கிப் பார்த்து முடிவு சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியென்றால் அது அரசாங்கத்தை மட்டும் பாதிக்கிறது என்று எப்படி சொல்ல முடியும்? பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களை தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டி இருக்குமே என்ற ஒரே காரணத்திற்காக அரசாங்கம் அப்பீல் செய்து கொள்வது முறையா என்று தான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மற்றவர்களுக்கு புத்தியையும், யோசனைகளையும் சட்டத்தையும் சொல்லுகின்ற இந்த அரசாங்கம், அதே அரசாங்கத்தின்கீழ் இருக்கின்ற மின்சார இலாகாவில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களைக் காப்பாற்ற முன்வர மறுக்கிறது. அதில் இவர்கள் தவறியிருக்கிறார்கள். ஒன்று மின்சார இலாகாவில் வேலை செய்கின்றவர்கள் டிபார்ட்மெண்ட் செர்வன்ட்சா? அல்லது

31st July 1965] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

போர்ட் உத்தியோகஸ்தர்களுர்? மின்சார போர்ட் என்று வைத்திருந்தால், எதற்காக இதை மறுக்க வேண்டும்? மின்சார போர்டிலிருந்து தனியாக 7½ கோடி அளவுக்கு வட்டி வாங்குகிறார்கள். வேறு காரியங்களுக்கெல்லாம் மின்சார போர்ட் தனிப்பட்ட ஸ்தாபனம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுடைய வயிற்றில் அடித்துத்தான் மின்சார இலாகா வளரவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களா என்கின்ற குற்றச்சாட்டை நான் கூற விரும்புகிறேன். இதைப் பற்றி சேர்மென் அவர்கள் நன்றாக பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, தள்ளாத வயதில் பணியாற்றும் சேர்மென் அவர்கள், இந்த தொழிலாளர்களுடைய வயிற்றில் பால் வார்க்க வழிசெய்யவேண்டும், அவர்களுடைய பதவி காலத்திலேயே இதற்கான வழிவகைகளை அவர்கள் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கம் சோஷியலிச சமூகம் அடிப்படையில் இயங்குகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். எது சோஷியலிசம்? ஒரு தனிப்பட்ட நபருக்கு பெருவாரியான அளவில் நடத்தப்படுகின்ற மின்சார ஸ்தாபனம் அமைப்பதற்கு அனுமதி கொடுப்பதுதான் சோஷியலிசமா? தூத்துக்குடியில் 250 மெகாவாட்ஸ், உற்பத்தி செய்கின்ற மின்சார நிலையத்தை ஏற்படுத்தப்போகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதைப்பார்த்து, வரவேற்கிறோம், சந்தோஷப்படுகிறோம், ஆரவாரம் செய்கிறோம். ஆனால் இதை யார் ஏற்படுத்தப்போகிறார்கள்? தனிப்பட்ட தர்மதேஜோ என்கின்ற தனிப்பட்ட நபர், 18 கோடி, 19 கோடி மூலதனம் போட்டு இந்த மின்சார நிலையத்தை ஏற்படுத்தப்போகின்றார்கள். அதற்காக அரசாங்கத்துடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு, ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை அவர்களுக்கு கொடுத்து அரசாங்கம் கடனை தீர்த்துக்கொள்ளும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு தனிப்பட்ட நபருக்கு, ஜெயந்தி விப்பிங் கார்ப்பரேஷன் தலைவர் ஒருவருக்கு 19 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் இந்த மின்சார நிலையத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு அனுமதித்திருக்கிறார்கள் என்றால், இதுதான் காங்கிரஸ் அமைச்சர்கள் வளர்க்கின்ற ஜனநாயகமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இதுதான் காங்கிரஸ் மந்திரிகள் ஏற்படுத்தப் போகின்ற ஜனநாயக சோஷியலிசமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஏதோ நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் ஜப்பானுக்குப் போவதாக சொல்லுகிறார்கள். . .

MR. SPEAKER: I think the hon. Member is going out of the way.

SRI V. KRISHNAMOORTHY: I am speaking about the erection of machinery by an individual.

MR. SPEAKER: The hon. Member is going into the economic policy about which he could very well talk during the general discussion on the budget.

[31st July 1965]

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : அமைச்சர் அவர்கள் ஜப்பானுக்குப் போகப் போகிறார்கள். அங்கு போய் பல நல்ல அபிவிருத்திகளை எல்லாம் பார்த்து வருகின்றவர்கள், வடக்கே யுள்ள ஒரு தனிப்பட்ட நபருக்கு 19 கோடி மூலதனத்தில் ஒரு மின்சார நிலையத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு எந்தக்காக அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் ? நெய்வேலியில் 300 மெகாவாட்ஸ் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய மின்சார நிலையத்தை இன்றையதினம் பல ரஷ்ய தொழில் வல்லுனர்கள் இரவும் பகலும் இயக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ரஷ்ய நாட்டு விஞ்ஞான சகோதரர்கள் நினைக்கிறார்கள், இந்த நாட்டில் ஜனநாயகம் இருக்கிறது, இந்த நாட்டில் சோஷியலிசு தத்துவம் இருக்கிறது, அப்பேர்ப்பட்ட இந்த நாட்டுக்கு நம்முடைய உதவியை செய்து கொடுக்கின்றோம் என்று. அந்த அளவில் 20, 30 கோடி ரூபாய் அளவில் இப்பேர்ப்பட்ட மின்சார சாதனங்களை பொருத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் நெய்வேலியில். அதே சமயத்தில் சென்னை அரசாங்கம் தனிப்பட்ட ஒரு நபருக்கு 19 கோடி, 18 கோடி ரூபாய் அளவில் மூலதனம் போடக்கூடிய மின்சார நிலையத்தை இயக்குவதற்கு அந்தத் தனி நபரோடு இந்த அரசாங்கம் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறது என்றால் இந்த நாட்டில் சோஷியலிசம் வளருகிறது என்று அவர்கள் கருதுவார்களா? ஏன் இந்த அரசாங்கம் தனிப்பட்டவர்கள் மூலமாக அதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும், ஏன் அதை நேரடியாகச் செய்யக் கூடாது என்றுதான் நான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டினைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதே போல்தான் இந்த மின்சார இலாகா இன்னும் திறம்பட வேலை செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு வருஷம், 1½ வருஷம் ஆகியும், டெபாசிட்டுகளெல்லாம் கட்டப்படும் கூட, இன்னும் கனெக்ஷன் கொடுக்கவில்லை. இங்கே சேர்மனிடம் வந்து சொன்னால் உடனே அவர்கள் சூப்பரின்டெண்டிங் என்ஜினியருக்கு எழுதுகிறார். சூப்பரின்டெண்டிங் என்ஜினியர் அதன் மீது நடவடிக்கை ஏதும் எடுக்காமல் அங்கு இருக்கிறவர்கள் அதை உதாசீனப்படுத்துகிறார்கள். ஒரு எஸ்டிமேட் ஸாங்க்ஷன் ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் கனெக்ஷன் கொடுத்தாகவேண்டும் என்று இருக்கவேண்டும். 1961-ல் ஸாங்க்ஷன் ஆன எஸ்டிமேட்டுகள் பல கிராமங்களில் இன்னும் நிறைவேற்றப்படாமல், கனெக்ஷன் கொடுக்கப்படாத நிலையில் இருக்கிறது. டெபாஸிட்டை வசூலித்து விடுகிறார்கள். மின்சார போர்டு கடன் வெளியிடும்போது கட்ட வேண்டிய டெபாஸிட்டில் அட்ஜெஸ்ட் செய்து கொள்கிறோம் என்று சொல்லி கடன்களை வசூலித்து 2-3 வருஷங்கள் ஆகியும் இன்னும் நிறைவேறாத நிலையில் இருக்கிறது. சர்வீஸ் கனெக்ஷனுக்காக யார் டெபாஸிட் செலுத்தியிருக்கிறார்களோ, அல்லது சர்வீஸ் கனெக்ஷனுக்காக டெபாஸிட் வசூல் செய்கிறார்களோ, வசூலித்த தேதியிலிருந்து மூன்று மாதங்களுக்குள் கனெக்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

31st July 1965] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

அதேபோல என்னுடைய தொகுதியில் 63 அல்லது 64 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. பல கிராமங்களிலுள்ள பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் என்னிடத்தில் நேரடியாக வந்து சொல்லுகிறார்கள். 'ஆர்.ம.ஓ.-விடமிருந்து சால்வென்ஸி சர்ட்டிபிகேட் வாங்குகிறோம். அதற்கே ஆறு மாதங்கள் ஆகின்றன. அதற்கு பிறகு டேபாஸிட் கட்டுகிறோம். எல்லாம் ஆகியும் கனெக்ஷன் தாமறுக்கிறார்கள்' என்று என்னிடத்தில் வந்து சொல்லுகிறார்கள். மறுக்கிறார்கள் என்றால் மின்சார இலாகா மறுக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை, கீழே இருக்கக்கூடிய சிறிய அதிகாரிகள் இந்தக் கோரிக்கைகளை கவனிக்காமல் அசட்டையாக இருப்பதால் நான் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் நன்றாக கவனித்துப் பரிசீலிக்க வேண்டும். சட்ட மன்ற உறுப்பினர் கனெல்லாம் நமது மின்சார இலாகா நல்ல திறமையோடு வேலைகளைச் செய்கிறது என்று வெளியிடங்களிலெல்லாம் சொல்லுகிறோம். அதே சமயத்தில் ஒரு மார்வாடி கார்ப்பரேஷனிடத்திலிருந்து வட்டி வாங்குவது போல, சேஷசாயி கம்பெனிக்கு பணத்தைக் கொடுத்து வட்டி வாங்குவது போல சர்க்கார், மின்சாரக் கார்ப்பரேஷனிடமிருந்து 7½ கோடி ரூபாய் ஏன் வட்டி வாங்கவேண்டும். சர்க்கார் மக்களிடமிருந்து வட்டிக்கு வாங்கி மின்சாரக் கார்ப்பரேஷனுக்குக் கொடுத்திருந்தால் வட்டி வாங்கட்டும், அல்லது மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து வாங்கிக் கொடுத்திருந்தால் வட்டி வாங்கட்டும். ஆனால் மின்சாரக் கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்திய காலத்தில் 80 கோடி ரூபாய் மூலதனம் என்று போட்டு, வெள்ளையர்கள் கட்டிய அணைகளுக்கு மதிப்பைப் போட்டு, வெள்ளையர்கள் ஏற்படுத்திய மின்சார நிலையங்களுக்கு மதிப்பைப் போட்டு, அதையெல்லாம் சேர்த்து 80 கோடி ரூபாய் மூலதனம் என்று சொல்லி அதற்கு 3½ கோடி ரூபாய் வட்டி கொடுக்க வேண்டுமென்று வட்டி வாங்குவது எந்த வகையில் நியாயம் என்று கேட்கிறேன். இந்த முறையில் வாங்கும் வட்டியை குறைப்பதன்மூலம் தொழிலாளர்களுடைய நிலையை மேம்பாடு அடையச் செய்யமுடியும். இவைகளையெல்லாம் நல்ல முறையில் பரிசீலித்து மாற்றத்தாய் மனப்பான்மையில் செல்லாமல் நல்ல முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மின்சாரக் கட்டாக நிதி நிலை அறிக்கையை வாசிக்கிறேன்.

இந்த ராஜ்யத்திற்குப் பெருமை தரக் கூடிய இனங்களில் மின்சார விஸ்தரிப்பு ஒன்று. குறிப்பாக மற்ற ராஜ்யங்களோடு ஒப்பு நோக்கும்போது அதிக அளவு கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் அளித்திருப்பது ஒன்று. விவசாயத்திற்கு கணிசமான அளவுக்குப் பம்பு செட்டுகளுக்கு இணைப்புகள் கொடுத்திருப்பது மற்றொன்று. இவைகளின் மூலம் இந்த ராஜ்யத்தின் நிலையை தேசத்தின் முன்னே உயர்த்திவிடுகிறது.

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [31st July 1965]

தூத்துக்குடியில் முதலில் 100 மெ. வா. அளவுக்கு திட்டமிடப் பட்டது. இப்போது 250 மெ. வா. திட்டமாக மாற்றி உயர்த்தி யிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. இன்னும் எண்ணூரில் 340 மெ. வா. அளவுக்குக் கிடைத்தும் கூட நான்காவது திட்ட இறுதியிலும் சற்று ஏறக்குறைய 500 மெ. வா அளவுக்கு உற்பத்தி குறைவாக இருக்கும் என்று சொல்லும்போது அது நாட்டில் தொழில் அபிவிருத்தியின் அளவைக் குறிப்பதாக இருக்கிறது. மூன்றாவது திட்ட முடிவில் 250 ஆயிரம் பம்ப் செட்டு களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுத்து, நான்காவது திட்டத்தில் மேலும் 250 ஆயிரம் பம்ப் செட்டுகளுக்கு இணைப்புக் கொடுக்க வழி வகை காணப்பட்டிருக்கிறது. பகல் நேரத்தில் விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுக்காமல் இருப்பதால் கஷ்டம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். சற்றேறக்குறைய 69 தாலுக்காக்களில் இத்தகைய கஷ்டம் முற்றிலும் நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற சில தாலுக்காக்களிலும் பகலில் 6 மணி நேரம் தண்ணீர் கொடுக்க வழி செய்திருப்பது ரொம்பவும் சந்தோஷம். திருநெல்வேலியிலே வரக் கூடிய நான்காவது திட்டத்திலே சற்றேறக்குறைய 17 ப்ளஸ் 11 ஆக 28 கோடியில் அப்பர் தாம்பரபாளி, அப்பர் மணிமுத்தாறு ஆகிய இரண்டு திட்டங்களை அரசாங்கமும் மின்சாரக் கழகமும் வைத்திருக்கிறது. இதிலே என்னுடைய வேண்டுகோள் ஒன்று உண்டு. பாபநாசம் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது அது விவசாயத் திட்டம் என்றே எண்ணப்பட்டது. மின்சார இலாகா மூலமாக உருவாகியதன் காரணமாக சிற்சில சமயங்களில் விவசாயத்திற்கு முன்பாத்தியதையா அல்லது மின்சாரத்திற்கு முன்பாத்தியதையா என்ற பிரச்சினை இருந்திருக்கிறது. அப்பர் மணிமுத்தாறு திட்டத்தையும், அப்பர் தாம்பரபாளித் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றும்போது விவசாயத்திற்கு எந்த வித ஊனமும் ஏற்படாத அளவுக்குத் திட்டத்தை உருவாக்கும்போது உருவாக்கவேண்டுமென்று என்று வேண்டுகோளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதிர்ஷ்டவசமாக மின்சாரக் கழகத்தின் நல்ல பணிகளுக்கு ஒரு அத்தாட்சி போல இயற்கையே உதவி நாம் மின் வெட்டிலிருந்து தப்பியிருக்கிறோம். கடைசி நேரத்தில் இயற்கை உதவி நல்ல பெயரைத்தந்திருக்கிறது. அனால் மின்சாரத் திட்டம் நல்லது தான். ஆனால் ஹைட்ரல் பவர் திட்டத்திலே விவசாயிகளுக்கு ஊனம் வராமல் நிறைவேறும்படி பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். குறிப்பாக திருநெல்வேலி பஞ்சப் பிரதேசமாக ஆகி விட்டது. அந்தப் பகுதியில் வாட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. கிணறுகளுக்கு பம்ப்செட் வைத்திருப்பதை உபயோகிக்க முடியாமல் இருப்பதால் உரிய கட்டணத்தில் சலுகை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்பது இயற்கை தான். அதற்கு விசேஷ அதிகாரிகளை நியமித்தேனும், ஜில்லா பூரானிலும் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதால் கட்டணங்களில் சலுகை காட்ட முடியுமா என்று அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நண்பர்கள் பலர் சுட்டிக் காட்டியது போல, நானும் ஒரு கணக்கு எடுத்தேன். திருச்செந்தூர் தாலுகாவில் மாத்திரம் 450 கிராமங்கள், ஹரிஜன கிராமங்கள் விடப்பட்டிருக்கின்றன.

31st July 1965] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

ஆயிரக் கணக்கான சிற்றூர்கள் மின்சார இணைப்பிலிருந்து விடப் பட்டிருக்கின்றன. 1½ லட்சம் வருடாந்திர மான்யம் 3 லட்சமாக ஆகியிருப்பது போதாது என்பது எனது பணிவான கருத்து. மூன்றாவது திட்ட காலத்திற்குள் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சார இணைப்பைக் கொடுக்க முடியும், அதுதான் லட்சிய அளவு என்று கடந்த ஐந்து வருஷ காலமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தோம். இதை மாற்றி நான்காவது திட்டத்திற்குள் எல்லா குக்கிராமங்களுக்கும் கொடுத்துவிட முடியும் என்ற நம்பிக்கை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த நம்பிக்கையை வலியுறுத்தும் அளவுக்கு மூன்றாவது திட்டத்தில் 22,000 கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. கிராமங்கள் என்று குறிப்பிடும்போது ரெவின்யூ கிராமங்களைக் குறிப்பாக நான் கருதவில்லை, குக்கிராமங்களையும் சேர்த்துத்தான் இந்த எண்ணிக்கை வந்திருக்கிறது. நான்காவது திட்ட முடிவிற்குள் ஆயிரக் கணக்கான குக்கிராமங்கள் விடப்பட்டுப்போகக்கூடாது என்ற கவலை இருக்கிறது. ஹரிஜன நல இலாகாவிலிருந்து கூடுதல் மான்யம் பெற்றேனும் விசேஷ கவனம் செலுத்தி வருகிற ஐந்து வருஷ காலத்திற்குள் எந்தக் குக்கிராமமும் விடப்படாமல் பார்த்துக் கொள்ளும்பொறுப்பு கழகத்திற்கு இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். மீனவர்கள் வாழும் பகுதிகள் கடலோரத்தில் இருப்பதால் விடப்படும் நிலைமை ஏற்படும். மீனவர்கள் இலாகாவிலிருந்து மான்யம் பெற்றாவது இந்த உதவியைச் செய்ய முடியுமா என்று அரசாங்கம் யோசிக்கவேண்டும்.

சு.பி. கிரேட் லைசென்ஸ் பெறுவதற்கு 1,000 ரூபாய் கட்டணம் கட்டவேண்டும் என்பதைக் கணினிமாகக் குறைக்க முயற்சி செய்யவேண்டும். கிராமங்கள்தோறும் இணைப்புக் கொடுத்திருக்கும்போது பஞ்சாயத்து மூலம் கொடுக்கும் தெரு விளக்கு தாமதப்படுகிறது. எங்கள் பகுதியில் ஆழ்வார்திருநகரியின் தென்பகுதியில் 10-15 பஞ்சாயத்துக்களில் இந்த மாதிரி தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்போதே ஒரு வருஷ காலம் ஆகியும் 1967-வது வருஷம் ஜனவரி மாதத்தில் தான் தொடங்குவோம் என்று சொல்லக் கூடிய முறையில் எனக்கே தகவல் வந்திருக்கிறது. பணம் காரணமாக கால தாமதமா அல்லது கருவிகள் காரணமாக தாமதமா என்று பரிசீலனை செய்யவேண்டும். விவசாயத் திட்டம் ஒன்றைக் கூட சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பழங்குளம் என்ற இடத்தில் திட்டம் சாங்ஷன் ஆகி ஒரு வருஷம் ஆகிறது. பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதற்குக் கூட இன்னும் தாமதம் ஆகிறது. இந்தக் குழுவின் தலைவருக்கும், அவர்களோடு கூட இருக்கக்கூடிய சகாக்களுக்கும் எவ்வளவு பொறுப்பும் வேக உணர்ச்சியும், உத்வேகமும் இருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு உணர்ச்சியும், உத்வேகமும் அடித்தளத்திலுள்ள சிப்பந்திகளுக்கு எட்டவில்லை என்ற குறைபாடு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு இதில் கவனம் செலுத்தி, இந்தக் குறைபாட்டைப் போக்கவேண்டும்.

12-06
oon.

திருநெல்வேலியில் சில சிறு, சிறு கைத்தொழில்கள் இருக்கின்றன. ஜாகரி ப்ரொடக்ஷன், அதாவது கருப்பெட்டி தயாரிப்பதற்காக, இலவசமாகவோ அல்லது குறைந்த கட்டணத்திலோ

[திரு எம். எஸ். செல்வராஜன்] 31st July 1965

மின்சார அடுப்புகள் கொடுப்பதற்கும் மின்சாரம் கொடுத்து உதவுவதற்கும் வழிவகை செய்யப்படும் என்று முன்பே சொல்லப்பட்டது. அதற்கான வாக்குறுதியும் தரப்பட்டது. ஆனால், இதுவரையிலும் அது நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை. அரசாங்கம் இதைப் பரிசீலனை செய்து, இதற்கு மின்சார வசதி செய்துதரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, காயல்பட்டணம் வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீமில், 12 கிராமங்கள், 80,000 ஜனத்தொகை . . . (மணி அடிக்கப் பட்டது).

* திரு. பி. முருகையன் : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, மின்சார போர்டின் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று ஆசைப்படுகிறேன். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையிலே, மின்சாரத் துறை மிகவும் வேகமாக வளர்ந்துகொண்டு வருகிறது என்றால், உண்மையிலேயே அது பாராட்ட வேண்டிய ஒன்றாகும். இருந்தபோதிலும், மின்சாரம் வேகமாக வளர்ந்து வருகிற நேரத்தில், அதிலுள்ள சில குறைபாடுகளை சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை.

இந்த மின்சார போர்டில் பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் நிரந்தர ஊழியர்களாக ஆக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அது மின்சார போர்டில் உள்ள பெரிய குறையாக இருந்து வருகிறது. அதோடு மாத்திரமல்ல. இதற்கு முன்பு கனம் அங்கத்தினர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்தபடி, மின்சாரக் கம்பிகளைப் போடுகிற நேரத்தில், சாமான்களை ஏற்றிச் செல்வதற்கு விவசாயிகள்தான் வண்டி கொடுக்கவேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள். அந்த நிலைமையைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமங்களில் மின்சாரக் கம்பங்கள் நடுகின்ற நேரத்தில், கூலி ஆட்களை நியமிக்கும்பொழுது, அந்தந்தக் கிராமத்திலுள்ளவர்களை, வேலை செய்து உடனடியாக சம்பளத்தை வாங்கிக்கொண்டு பிழைக்கின்ற ஏழை விவசாயிகளைத்தான் அமர்த்துகிறார்கள். அவர்கள் ஏறத்தாழ 2, 3 மாதங்கள் வேலை செய்தும் கூட, அவர்களுக்கு அந்தக் குழுவிலிருந்து கிடைக்கவேண்டிய சம்பளப்பணம் கிடைக்கவில்லை. தினக்கூலிகள் சம்பளத்தை உடனடியாகக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதையெல்லாம் மின்சார போர்டு கவனித்து, ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எனது தொகுதியில் இருக்கிற சில குறைபாடுகளை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதி புதுக்கோட்டைக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிறது. ஏறத்தாழ 101 பஞ்சாயத்துக்களையும், ஒரு நகராட்சியையும் உள்ளிட்ட என்னுடைய வட்டத்தில் சுமார் 15 பஞ்சாயத்துக்களைக் கொண்ட கிராமங்களுக்குத்தான் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றக் கிராமங்களுக்கு இதுவரைக்கும் மின்சார

31st July 1965] [திரு. பி. முருகையன்]

வசதி செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அங்கு ஏராளமான பம்பு செட்டுகள் பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றன, ஏராளமான கிணறுகள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. மூன்று ஆண்டு காலமாகியும், அங்கு இருக்கிற என்ஜினியரை அணுகியும், பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டும், அதற்குரிய கட்டணம் கட்டியும் மின்சார இணைப்புக் கொடுக்க மறுத்து விடுகிறார்கள். அது மாத்திரமல்ல, ஒரு பாழடைந்த கிணற்றில் இருக்கிற மோட்டார் மின்சார இணைப்பை அதற்குப் பக்கத்தில் ஒரு புதிய கிணறு வெட்டி, அந்தக் கிணற்றிற்கு அந்த மின்சார இணைப்பை மாற்றிக்கொடுப்பதற்கு, இரண்டு ஆண்டுகளாகக் கலெக்டரிடம் கூறியும், கலெக்டர் கூட்டுகிற விவசாயிகள் மகா நாட்டில் சொல்லியும், நேரடியாகப் பொறியாளரிடம் சொல்லியும், இதுவரையில் அந்த மின்சார இணைப்பு மாற்றிக் கொடுக்கப்படவில்லை. அதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது என்று எங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

எங்கள் தாலுகா அலுவலகம் தாலுகா தலைநகரத்தில் இருக்கிறது. நான் இந்த மன்றத்திற்கு வந்தது முதற்கொண்டு இது பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். அங்கு வேலை செய்யும் அலுவலர்களுக்கு நிரந்தரமாக மின்சாரம் இல்லையென்றால், அவர்கள் எப்படி வேலை செய்ய முடியும் என்பதை உணர்ந்து, தாலுகா அலுவலகத்திற்கு உடனே மின்சார இணைப்புக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டும், இன்றுவரை அந்தக் கோரிக்கை கவனிக்கப்படாமல் இருப்பதன் காரணம் எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, 15 பஞ்சாயத்துகள் உள்ளிட்ட கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி இருக்கிறது என்று நான் குறிப்பிட்டேன். கரம்பக்குடி, ஆலங்குடி ஆகிய இடங்களில் நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. நகரப் பஞ்சாயத்திலிருக்கும் 'ஹெல்ப்ர்' தான் மற்றக் கிராமங்களுக்குச் சென்று விளக்கை அணைக்க வேண்டும், ஏற்ற வேண்டும். இதனால் சில கிராமங்களில் 10, 11 மணி ஆகிவிடுகிறது விளக்கை ஏற்றுவதற்கு. அது மாதிரி காலையில் 8, 9 மணி ஆகிவிடுகிறது விளக்குகளை அணைப்பதற்கு. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமையில், இரண்டு, மூன்று சென்டர்கள் ஒன்றாக ஏற்படுத்தி, அந்த சென்டரில் 'ஹெல்ப்ர்கள்' நியமனம் செய்து காலாகாலத்தில் விளக்குகளை ஏற்றி, அணைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஹரிஜன காலனிகளுக்கு மின்சார வசதி இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை என்று பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நானும் அதை மீண்டும் வற்புறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். என்னுடைய ஊரிலும் இப்படிப்பட்ட குறைகள் இருந்தன. இப்பொழுதுதான் ஓராண்டு காலத்திற்கு முன்பாக, அந்தக் குறை நிவர்த்திக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தெரு விளக்குக் கம்பங்களில் பல நாட்களாக பல்புகள் இல்லாது இருப்பதை போக்க

[திரு. பி. முருகையன்]

31st July 1965

நடவடிக்கை எடுப்பதுடன் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இன்னும் பலதரப்பட்ட கிராமங்களில் இருப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும். பதினைந்து பஞ்சாயத்துக்குட்பட்ட ஊர்களில் கூட ஹரிஜன காலனிகளுக்கு இன்னும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. நான் இதுபற்றிப் பல முறை எடுத்துக் கூறியும், கலெக்டர் அவர்களிடமும் கூட்டங்களிலும் தெரிவித்தும், நாளை வருகிறோம், இதோ வருகிறோம் என்று கூறுகிறார்களே அல்லாது, இது வரையில் அந்த ஹரிஜனக் காலனிகள் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. நான் கொஞ்சம் கடுமையாகக் கூடக் கலெக்டர் கூட்டிய கூட்டங்களில் மின்சாரப் பொறியாளர் அவர்களிடம் சென்னைன். நான் கோபமாகக் கூடப் பேசியும், அவர்களைக் கெஞ்சிக் கேட்டும் இதுவரையில் புதுக்கோட்டையில் இருக்கிற சவுத் மதராஸ் எலக்டிரிஸிடி கார்பரேஷன் அதிகாரிகள் அதைப்பற்றிக் கொஞ்சம் கூடக் கவனிக்காமல் இருக்கிறார்கள். இருக்கிற பணம் எல்லாம் செலவழிக்க முடியவில்லை என்று கணக்குப் போடுகிறார்கள். அதிகமான தொகை புதுக்கோட்டை டிவிஷனில் மிஞ்சி இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். கொடுக்கிற திட்டங்களைச் சரியான முறையில் செயல்படுத்துவதில்லை. ஒரு கிராமத்தில் 10 கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் வேண்டுமென்று சொன்னால், ஏதோ தப்பித் தவறி வசதியில்லாத காரணத்தினால் ஒரு விவசாயி மின்சார இணைப்புப் பெற தகுதியில்லாமல் போய்விட்டால், 10 பேர்களும் ஒற்றுமையாக வந்து மின்சார இணைப்புக் கேட்டால்தான் கொடுப்போம் என்று நிபந்தனை போடுகிறார்கள். அப்படியிருக்கிற நிபந்தனையை நீக்கி, விரும்புகிறவர்கள் எல்லோருக்கும் அங்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சி. வே. வேலப்பன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, மின்சார போர்டினுடைய 1965-66-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். எனது கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு முன்பு, மின்சார இலாகாவினரை நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். பாராட்டுவதற்குக் காரணம், நமது மாநிலத்தில் இருக்கிற இலாகாக்களில் மிகத் துல்லியமாக நல்ல முறையில் செயல்படும் ஒரு இலாகா இருக்கிறது என்றால், அது மின்சார இலாகா தான். இருக்கிற குறைபாடுகளை என்போன்று பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் எழுதுகிறபோது, அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்ற முடியும், நிறைவேற்ற முடியாது, காரணம் என்ன என்று உள்ள நிலைமையை எடுத்து அவர்கள் எழுதுகிறபொழுது அதைப் பார்க்கிறபொழுது, உண்மையிலேயே எடுத்துக்கொள்ளப் படுகிற காரியங்கள் எல்லாவற்றையுமே செய்ய முடியாது, செய்ய முடிகின்ற காரியங்களைச் செய்கிறார்கள் என்ற நிலைமை ஏற்படும் பொழுது, மக்களிடத்திலே அதை எடுத்துச் சொல்வதற்கு நல்ல தோர் வாய்ப்பாக இருக்கிறது. அந்த முறையில் மின்சாரக் குழுவில் பணிபுரிகிற தலைவர் அவர்களுக்கும், மற்றைய பணியாளர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் எடுத்துச் செய்கின்ற பணிகளை இன்னும் பொறுப்புடன் திறம்பட, நல்ல முறையில் செயலாற்றுவதில் வேண்டும்.

31st July 1965] [திரு. சி. வே. வேலப்பன்]

இப்பொழுது நமக்குக் கிடைத்திருக்கிற பெருமை மேலும், மேலும் அபிவிருத்தியாகி விளங்கவேண்டும். அதற்குத் தேவையாக இருக்கிற வகையிலேதான் நான் எனது தொகுதியில் இருக்கும் சில குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களால் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு, முடிந்த அளவுக்குக் காரியங்களை மின்சார இலாகாவின்ர் செய்து தரவேண்டும் என்று தங்கள் மூலம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பம்பு செட்டுகளுக்கு விண்ணப்பங்கள் கொடுக்கும்பொழுது, இப்பொழுது இரண்டு ஆண்டு காலமாக புதியதாக ஒரு முறை வைத்திருக்கிறார்கள். தாசில்தார் சர்ட்டிகேட் வாங்கவேண்டும் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு விவசாயி ஒரு பம்பு செட்டுக்கு விண்ணப்பம் கொடுக்கிறார் என்றால், கணக்குப் பிள்ளையைப் பார்த்து, அதற்குப் பிறகு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரைப் பார்த்து, அதற்குப் பிறகு தாசில்தாரிடம் சர்ட்டிகேட் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. இந்தச் சிரமங்களையெல்லாம் தவிர்க்கவேண்டும். தாசில்தார், கர்னம் சர்ட்டிகேட்டைப் பார்த்துத்தான் சர்ட்டிகேட் கொடுக்கிறார். ஆகவே, கர்னம் சர்ட்டிகேட்டோடு நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு ஒரு கிராமத்தில் விவசாயிகள் தங்களுக்கு மின்சாரம் வேண்டும் என்று விண்ணப்பம் கொடுக்கும்பொழுது, அப்படிக்கொடுத்த பிறகு ஒரு குறைந்த பட்ச அல்லது அதிக பட்ச அளவாவது வைத்து, ஒரு ஆண்டிற்குள்ளாகவாவது மின்சாரம் வழங்கவேண்டும் என்ற ஒரு நியதியை உண்டுபண்ணவேண்டும். என் போன்றவர்கள் கிராமங்களுக்குச் சென்று பொது மக்களை ஒரு பக்கம் கூட்டிவைத்து, நமது கிராமத்திற்கு மின்சாரம் கொண்டுவரலாம் என்று கூறி, அவர்களை ஈர்த்து, அப்படிப்பட்ட காரியங்களில் ஈடுபடும்பொழுது, நம்முடைய ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்குள் செய்ய முடியாத நிலை இருக்கிறது. அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்யப்படும் காரியங்கள், கிராமத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்படும்போது, காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதற்கென்று கமர்ஷியல் எஞ்ஜினியர்கள் போட்டு இருக்கிறார்கள். விண்ணப்பம் கொடுத்து ஆறு மாதங்களுக்கு மேல் ஆகியும் கூட, ஒன்றும் வருவதில்லை. இப்படிக்காலதாமதம் ஆவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். இது சம்பந்தமாக நான் எஸ்.சு.யைப் பார்த்துக் கேட்டால், அவர்கள், ஆட்கள் கிடைக்கவில்லை, அதனால்தான் தாமதம் என்று சொல்லுகிறார்கள். வேலை இருக்கும் இடங்களில் வேண்டிய அளவுக்குப் பணியாளர்களை நியமிக்க வேண்டும். சில வேலைகள் சாங்ஷன் ஆகி ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகியும், இன்னும் மின்சாரம் வழங்கப்படவில்லை. என்னுடைய தொகுதியில், உத்திரவாகி ஐந்தாண்டுகள் ஆகியும், கிட்டத்தட்ட 10 ரெவின்யூ கிராமங்களில் இன்னும் மின்சாரம் வரவில்லை. பெருங்குறிச்சி, நல்லூர், குன்னமலை முதலிய ரெவின்யூ கிராமங்களுக்கு இன்னும் மின்சாரம் வழங்கப்படவில்லை. அந்த வேலைகள் சாங்ஷன் ஆகியிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட கிராமங்களுக்கும், சாங்ஷன் ஆன-வேலையைத் தீவிரமாகச் செயல்படுத்த வேண்டும். அவர்கள் விண்ணப்பித்த. . . (மணி அடிக்கப்பட்டது).

[31st July 1965]

* திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள மின்சார போர்டின் நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து என் கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இந்த ஆண்டு பருவ மழை தவறி, மின்சார வெட்டு வந்து விடுமோ என்று அஞ்சிய நிலையில், மின்சார வெட்டு வராமலேயே, ரொம்பவும் பின் பருவத்தில் ஜூலை 12-ம் தேதிக்குமேல் மழை ஆரம்பித்தும், மின்சார வெட்டு இல்லாமல் தப்பித்து இன்று கூடியிருக்கிறோம். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குந்தா மூன்றாம் பவர் ஹவுஸ் திறந்து வைக்கும்போது சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு மின்சார வெட்டு வராது என்று. நாங்கள் ஆச்சரியப்பட்டுக் கொண்டு இருந்தோம், இவருக்கு என்ன ஞானதிருஷ்டியா வந்துவிட்டது என்று, பொய்த்த பருவ மழையால் மின்சார வெட்டு வருமோ என்று அஞ்சினோம். ஆனால் கடைசியில், ஆண்டவன் அருளால், அவர்களுடைய ஞானதிருஷ்டி பலித்தது, நாழும் மின்சார வெட்டிலிருந்து தப்பினோம்.

சாதாரணமாக, கோடைக் காலங்களில் இந்த நீர் நிலை அணைகளில் வரண்ட காட்சிதான் இருக்கிறது. மழைக் காலங்களில் தண்ணீர் அடித்துக்கொண்டு வந்த மண், அணைக்கட்டுகளை மேட்டச் செய்திருக்கும், சில்ட் ஆகியிருக்கும் காட்சியைத்தான் பார்க்கிறோம். சென்ற வருஷத்திலேகூட இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருந்தேன். மண்ணை அகற்றக் கூடிய முறையில், மண் வாரும் இயந்திரங்கள் வெளிநாடுகளிலிருந்து வாங்கும். வந்த பிறகு, அந்த வேலையைச் செய்யமுடியும் என்று சொன்னார்கள். ஒரு வருஷம் ஆகியும், இயந்திரங்கள் வந்ததா இல்லையா என்று தெரியவில்லை. இந்த நிலையில் போய்க்கொண்டு இருந்தால், இன்னும் 10 வருஷ காலத்தில், நம் குந்தா அணைக்கட்டுகள் பூராவும், நமக்கு 40 சதவீதம் மின்சாரம் கொடுக்கும் குந்தாத் திட்டம், மண் மேட்டு, பூராவாக, மண் நிரப்பிவிடும் அபாயமான நிலையில் தான் இருக்கிறோம் என்பதை அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு நீர்த் தேக்கங்களின் பக்கத்தில் உள்ள பூமிகளில் காட்டு இலாகாவின் மரங்களைப் பயிர் செய்கிறார்கள். அவர்கள் யூகலிப்டஸ் மரங்களை நடுகிறார்கள். இந்த யூகலிப்டஸ் மரங்கள் தண்ணீரை உறிஞ்சும் சுபாவம் உள்ளது. பக்கத்திலுள்ள நீரை எல்லாம் அது எடுத்துக்கொண்டு விடும். பக்கத்திலுள்ள நிலங்களைப் பொட்டலாக்கிவிடும் தன்மை உள்ளது; தலைவலி போகும் தைலத்தைக் கொடுத்தாலும், அது தண்ணீரை எல்லாம் உறிஞ்சிவிடும். ஆகவே அந்த அபாயம் இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் நிலகிரியிலேயே தண்ணீரைச் சுரக்கும் மாங்களும் இருக்கின்றன. ஆகவே, நீர்த் தேக்கங்களின் பக்கத்தில் அப்படிப்பட்ட மரங்களை நட்டால், நலமாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, இந்த 7, 8 வருடங்களாக இந்த நீர்த் தேக்கங்களின் பக்கத்தில் உள்ள கிராமங்களில் விவசாயிகளுடைய பூமிகள் தண்ணீருக்குள்ளே போவதற்கு மாற்று பூமி கொடுக்காததால்

31st July 1965] [திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்]

அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக, சர்வே நெ. 392/1 பிக் கட்டி கிராமத்தில் நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகள் நிலம் தண்ணீருக்குள்ளே போய், மாற்றுபூமி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சந்தியாக்கிரகம்கூட செய்து பார்த்து விட்டார்கள். அமைச்சர்களுடைய கார்களின் முன்னால் சந்தியாகிரகம் செய்தார்கள். ஒன்றும் நடக்கவில்லை. அதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து விவசாயிகளுக்கு மாற்று பூமி கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அட்டுபாயில் என்ற கிராம மக்கள் உடனடியாக வேறு இடங்களுக்குச் செல்ல வேண்டும், குடிபெயரவேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. அவர்கள் குடியேறிய இடத்தில் குடிதண்ணீர், ரஸ்தா வசதி இவைகள் செய்து கொடுக்கப் படவில்லை. அந்த ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று இருந்தாலும், மின்சார போர்டார், 'நாங்கள் செய்வதில்லை; நீங்கள் பப்ளிக் ஒர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்டில் கேளுங்கள்' என்று சொல்லுகிறார்கள். பப்ளிக் ஒர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்டைக் கேட்டால், அவர்கள், இது மின்சார போர்டார் வேலை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆக இம்மாதிரி, கடந்த ஏழு ஆண்டுகளாக, இந்த வேலைகள் இழுபரி நிலையில் தான் இருக்கிறது. மக்கள் மிகவும் அவதப்படுகிறார்கள். ஆகவே இந்த நிலையை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, காம்பென்ஸேஷன். தண்ணீரில் முழுகிப்போன பூமி களுக்கு ஈடாக ஒரு ஏக்கருக்கு 3,000 அல்லது 5,000 என்று கொடுக்க உத்தரவு. அது போதாது, குறைந்தது என்று சொல்லி, சிவில் கோர்ட்டில், ஹைகோர்ட்டில், பூமி இழந்தவர்கள் தாவா போட்டிருக்கிறார்கள். அதன் பேரில் கோர்ட்டில் தாவா போட்டவர்களுக்கு மாற்று பூமி கொடுக்கக் கூடாது என்று சட்டம் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. கோர்ட்டுக்குப் போவது நம்முடைய ஜீவாதார உரிமை. ஆகவே, அதற்காக, அவர்களைக் கஷ்டப்படுத்தக் கூடாது. அவர்களுக்கும் பூமி கொடுக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சார போர்டின் 1965-66-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் உபயோகித்து வரும் மின்சாரத்திற்கு ஏற்கனவே 1.5 அணை இருந்தது. இப்பொழுது 8¼ பைசாவாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி 8¼ பைசா என்று போட்டதைக் குறித்து என்னுடைய வட்டாரத்திலிருந்து விவசாயிகள் இங்கு வந்து அமைச்சரையும், எஞ்ஜினியர்களையும் கண்டு பேசியபோது அவர்கள் 'இதுவே மிகக் குறைவு, இதை இனிக் குறைப்பதற்கில்லை' என்று கூறினார்கள். அந்த நேரத்தில் விவசாயிகள் விவசாயத்திற்கு உபயோகிக்கும் விளக்குகள் 4 அல்லது 5 என்று கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டபோது, 3 லைட்டுகள் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் ரேட்டில் போட்டுக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். கோயில்

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்] [31st July 1965]

புத்தூர் மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், கிணற்றுக்குள்ளே இருந்து தண்ணீர் கொண்டுவர, இப்பொழுது 100 அடிக்கும் மேலே போக வேண்டியிருப்பதால், கிணற்றுக்குள்ளேயே இரண்டு விளக்குகள் போடவேண்டியிருக்கிறது. அடியில் ஒரு விளக்கு வேண்டும், பிறகு பாதிக் கிணற்றில் இன்னொரு விளக்கு வேண்டும். பிறகு விவசாயி மாடு கட்டியிருக்கும் கட்டுத்தரைக்கு ஒரு விளக்கு வேண்டும். விவசாயி படுத்திருக்கும் இடத்தில் ஒரு விளக்கு வேண்டும். ஆக நான்கு விளக்குகள் அவசியம் வேண்டியிருக்கிறது. மூன்று விளக்குகள் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள், விவசாயி ரேட்டில் விவசாயிக்குக் கொடுக்கும் விளக்குகளுக்கு, மீட்டர் ஒடும் போதே வசூலிக்கிறார்கள். அதற்கும் மேல் ஒவ்வொரு விளக்குக்கும் 1½ ரூபாய் என்று அந்த பில்லிலேயே சேர்த்துவிடுகிறார்கள். மீட்டர் ஒடும் கட்டணம் வேறு, விளக்குக்கு என்று வேறு. ஆக இரண்டு முறை வசூலிக்கிறார்கள். அதற்கும் மேல் சர்-சார்ஜ். ஆகவே, இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் விளக்குகளுக்கு, மீட்டர் ஒடும் சார்ஜோடு நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் ராகி, சோளக்கதிர், கரும்பு முதலியவற்றை அரைக்க, லைசென்ஸ் வாங்கித்தான் இதையெல்லாம் அரைக்க வேண்டும். டபிள் த்ரோஸ்விச் போட்டு அரைக்க வேண்டும். அதற்கு லைசென்ஸ் வாங்க அவர்களுக்கு மிக்க கஷ்டமாக இருக்கிறது. தனியாக, ஒண்டியாக இருக்கும் விவசாயி பர்மிஷன் வாங்க 15 மைல், 20 மைல் நடப்பதற்குள்ளே விவசாயமே செய்யவேண்டாம் என்ற எண்ணம் அவருக்குத் தோன்றிவிடும். இலாகாவினரே நேரில் வந்து பார்த்து லைசென்ஸ் கொடுக்கிறார்களா என்றால், அப்படிக் கொடுப்பது இல்லை. அங்கே இருந்து கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகையால், நான் தெரிவித்துக் கொள்வது 7½ எச்.பி.-யோ 10 எச்.பி.-யோ, எதுவோ கூடுமானவரை விவசாயியே வைத்துக் கொள்வதற்கு லீட்ட் பெட்டியை விவசாயியே வைத்துக் கொள்ளும் முறையை ஏற்படுத்திக் கொடுங்கள். எப்போதெல்லாம் விவசாயிக்குத், தேவையோ, அப்பொழுது லைசென்ஸினிடம் சொன்னால் எடுத்துக்கொடுக்கவேண்டும். விவசாயியே அதை மாட்டிக்கொள்ளக்கூடிய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படி இல்லை யென்றால் விவசாயி கதிராகவே விற்றுவிட முடியாது. அரைத்துத் தான் ஆகவேண்டும். கரும்பாக விற்றுவிட முடியாது; வெல்லமாகத்தான் செய்ய முடியும். இந்தக் கஷ்டத்தை உணரவேண்டும் என்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோயமுத்தூர் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரைக்கும், மின்சாரம் உபயோகிக்கும் நிலைமை மிக அதிகமாக இருக்கிறது. அதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரைக்கும் நூற்றுக்கு 95 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுத்ததற்காக நான் என்னுடைய பாராட்டுதலை மின்சார இலாகாவினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்

31st July 1965] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

கிறேன். ஆனால், ஒரே ஊரில் எட்டு வருஷங்களாக ஒரு குறை இருக்கிறது. பொன்னன்டாம் பாளையத்தில் ஓவர்ஹெட் டாங்க் கட்டி நான்கு வருஷம் ஆகிறது. அந்தக் கிராமத்திற்கு எந்த செக்ஷன் மூலமாகக் கனெக்ஷன் வரவேண்டும் என்று தெரியாமலிருக்கிறது. பல்லடம் தாலுக்கா, அவனாசி தாலுக்கா, கோயமுத்தூர் தாலுக்கா ஆகிய இவற்றில் எந்த இடத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு எழுதினாலும், 'என்னைச் சேர்ந்தது அல்ல' என்று எழுதுவதில்லை. அப்படியே மூன்று பேரும் சேர்ந்து மின்சாரக் கனெக்ஷன் கொடுக்காததனால், ஓவர்ஹெட் டாங்க் மூலமாகத் தண்ணீர் எடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது. மூன்று பேர்களும் செய்யாவிட்டால் மின்சாரபோர்டாரே மின்சாரக் கனெக்ஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அனால் மின்சார நிலையம் ஒன்றைக் கோயமுத்தூரில் ஏற்படுத்த வேண்டும். காரணம், ஏராளமான பேர்கள் மின்சாரத்தை உபயோகிக்கிறார்கள். மின்சாரத் தட்டுப்பாடு வரும்போது அனால் மின்சார நிலையம் ஒன்று இருந்தால் நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்குப் பரம்பரையாக ஏற்பட்டிருந்த கஷ்டம் இரவில் மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்தித் தண்ணீர் இறைக்க வேண்டியிருந்தது. அந்தக் கஷ்டத்தை நீக்கியிருப்பதைக் குறித்து என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கோயமுத்தூர் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரைக்கும், அவனாசியில் இன்னும் அந்தக் கஷ்டம் நீக்கப்படவில்லை. அந்தத் தாலுக்காவிலும் இரவில் மின்சாரம் எடுத்துக்கொள்வதென்பது தீர்ப்பந்தம் இருப்பதை மாற்றி, பகலில் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆர்.எச்.இல் இருக்கும் கஷ்டத்தை இலாகாவின் உடனடியாகக் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் வட்டாரத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் தாராளமாக மோட்டார் பம்ப் செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கி இருக்கிறார்கள். அதற்காக இலாகாவினுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு, இந்த தாராள மனப்பான்மை நீடிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆர். ராஜகோபாலசாமி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையிலே சமர்ப்பித்திருக்கின்ற மின்சார போர்டினுடைய நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் நான் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்திய தேசத்திலேயே நமது ராஜ்யமானது மின்சாரத் துறையில் முன்னேறியிருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். மற்ற எல்லா ராஜ்யங்களைக் காட்டிலும் நமது ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில் மின்சாரத் துறை நல்ல முறையில் முன்னேறியிருக்கிறது. குறிப்பாக, முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு முன்னால் ஒரு தனிநபர் உபயோகிக்கும் மின்சாரத்தின் சராசரி 12 யூனிட்டாக

[திரு. ஆர். ராஜகோபாலசாமி] [31st July 1965]

இருந்தது. இப்பொழுது 120 யூனிட்டாகியிருக்கிறது. முன்னேற்றத்தைக் காட்டுவதற்கு இது ஒன்றே போதும். இதற்காக அமைச்சர் அவர்களையும் மின்சார போர்டாரையும் நான் பாராட்டுகிறேன்.

இந்தச் சமயத்தில் நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்ற 15 ஆண்டுகளாக விவசாயிகள் பல ஆறு மணி நேரம் மாத்திரம் தங்களுடைய மோட்டார் பம்ப் செட்டுக்கு மின்சாரம் உபயோகித்துக் கொண்டிருந்தார்கள் பாக்கி, தங்கள் தேவைக்கு இரவிலே உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்தக் குறையை நாங்கள் பல தடவை மின்சார போர்டு அதிகாரிகளிடமும் அமைச்சரிடம் எடுத்துக்கூறினோம். அதற்கிணங்க சென்ற சில மாதங்களாக அந்தக் குறையை நிவர்த்திசெய்து, விவசாயிகளுக்கு இப்பொழுது பகலிலே 12 மணி நேரமும் கரண்டிச் சப்ளை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக விவசாயிகள் சார்பாக என்னுடைய நன்றியை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் மின்சார போர்டாருக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, எங்கள் வட்டாரம் தொழில் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ள ஒரு பிரதேசமாகும். அதுபோலவே விவசாயத் துறையிலும், முன்னேறிய பிரதேசம் கோயமுத்தூர் வட்டாரம். கோவையிலே இப்பொழுது எண்ணூரிலும், தாத்துக்குடியிலும் ஏற்படுத்த போவது போல, ஒரு அனல் மின்சார நிலையம் ஏற்படுத்த வேண்டுகிறேன். பருவ மழை தவறிய காலங்களில் அங்குள்ள தொழிற்சாலைகளும், விவசாயத்திற்கான மோட்டார் பம்ப் செட்களும் இயங்க முடியாத அளவிற்கு மின்சாரத் தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட சமயங்களில் அவர்களுடைய கஷ்டத்தை நிவர்த்திப்பதற்கு அனல் மின்சார நிலையம் ஒன்று கோவையில் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டியது அவசியம் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அனல் மின்சார நிலையம் ஒன்றைக் கோவையில் துவக்க வேண்டும் என்று நான் இந்தச் சமயத்திலே வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் அமராவதி ஆறு ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அதில் ஏற்கனவே ஒரு அணை கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அப்பர் அமராவதி அணை ஹைட்ரோ எலெக்ட்ரிக் ஸ்கீமூக்காகக் கட்டவேண்டும் என்று ரொம்ப நாளாக சர்வே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது அமராவதி அணையானது வெள்ளம் வரும் போது 48 மணி நேரத்தில் நிரம்பி, பாக்கித் தண்ணீர் வீணாகிக் கொண்டிருக்கிறது. மேலே அப்பர் அமராவதி அணை கட்டி அங்கே மின்சார உற்பத்தி செய்வதோடு அல்லாமல் ஏற்கனவே இருக்கும் அணைக்கும் ஒரு பாதுகாப்பாகவும் இருக்கும், மேற்கொண்டும் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் பூமிக்குத் தண்ணீர் பாய ஏதுவாக இருக்கும். இதை மனத்திற்கொண்டு மீண்டும் ஒரு முறை அப்பர் அமராவதித் திட்டத்தை சர்வே செய்து அங்கு ஒரு நீர் மின்சார உற்பத்தி நிலையம் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களையும் மின்சார போர்டாரையும் நான் கேட்டுக் கொள்

31st July 1965] [திரு. ஆர். கோபாலசாமி]

கிறேன். ஹைட்ரோ எலெக்ட்ரிக் ஸ்கீமுக்கு மாத்திரம் அல்லாமல் ஏற்கனவே இருக்கின்ற பூமிகளுக்குத் தண்ணீர் பாய்வதற்கும் அமராவதி அணைக்குப் பாதுகாப்பாக இருப்பதற்கும், மேற்கொண்டும், பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் பூமிக்குத் தண்ணீர் பாய வசதி செய்வதற்கும் மீண்டும் ஒரு முறை அப்பர் அமராவதி ஹைட்ரோ எலெக்ட்ரிக் திட்டத்தை சர்வே செய்து, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் மின்சார போர்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கின்றபோது நிகழ்த்திய உரை நமக்கு மகிழ்ச்சியைத் தந்திருக்கிறது. குறிப்பாக, இந்த ஆண்டு மின்சார வெட்டு இல்லாமல் அமைந்ததற்கு அவர்களே ஆண்டவனுக்கு நன்றியைச் செலுத்தினார்கள். அதோடு கூட, அந்த மாதிரியான மகிழ்ச்சி ஏற்படும் நிலையிலே அமைந்ததற்காக அவர்களையும் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படிப் பாராட்டுகின்றபோது, இன்னொன்றையும் முதலிலே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய பேச்சு, ஏற்கனவே அங்கத்தினர்கள் கொடுத்த ஆலோசனைகள், அவற்றின் மீது இந்த இலாகா மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் பற்றிய குறிப்புகள் இவற்றையெல்லாம் நமக்கு அச்சிட்டுத் தந்திருக்கிறார்கள். அதோடு கூட, தமிழிலும் மொழி பெயர்த்துத் தந்திருக்கிறார்கள். நமிமைப் படிக்கிறபோது உண்மையிலேயே நான் வருத்தத்தோடு சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இவ்வளவு மோசமாக இனி யாரும் இதைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்க முடியாது. மொழி மரபு தெரியாதவர்கள், எந்த மொழியிலிருந்து எந்த மொழிக்கு அதைப் பெயர்க்கிறமோ அந்த மொழியிலே மட்டும் ஏதோ சிறிது பயிற்சி உள்ளவர்கள், எந்த மொழியிலிருந்து மொழி பெயர்க்கப்படுகிறதோ அந்த மொழியின் வாக்கிய அமைப்புகள், மரபுகள் இவற்றைப் புரிந்துகொள்ள முடியாதவர்கள் இதை மொழிபெயர்த்திருக்கிறார்கள். நான் யார் மீதும் தனிப்பட்ட முறையிலே குற்றம் சாட்டவில்லை. மொழி பெயர்த்தது யார் என்று இந்த நிமிஷம் வரை எனக்குத் தெரியாது. அதை விசாரிக்கப்படாது என்றே இதுவரையிலும் இருக்கிறேன். ஏனென்றால், அதன் காரணமாக விருப்பு வெறுப்பு என் உள்ளத்திலே ஏற்பட்டுவிடப்படாது என்ற எண்ணத்தினாலேயேதான் முதலில் தயவு செய்து கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தங்களுடைய ஆங்கில உரையைக் கையில் எடுத்து வைத்துக் கொண்டிருப்பாரானால் சிறப்பாக இருக்கும் என்று நான் உங்கள் மூலமாக வேண்டிக்கொள்கிறேன். அப்பொழுதுதான் நான் எடுத்துக்காட்டும் குறைகளை உரை முடியும்.

எங்களில் சிலருக்கு ஆங்கிலம் தெரியாது. தமிழ் மட்டுமே 12-30 தெரியும். எனவே தமிழிலே அதை மொழிபெயர்த்துத் தந்திருக்கிறார்கள். அது நன்று. ஆனால் எண்ணம் நிறைவேறவில்லை. p.m.

[திரு. சா. கணேசன்]

[31st July 1965]

‘செய்யவேண்டும்’ என்று சொல்வது ‘செய்யப்படக் கூடாது’ என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. விளைவு விபரீதமாகி விட்டது. வாக்கியப் பிழை மட்டும் அல்ல. கருத்தே முரணாக, மாறுபட்டுக் கிடக்கிற நிலையைப் பார்க்கிறோம். காரணம், பிற மொழி மரபு, வாக்கிய அமைப்பு முறை மட்டுமன்றி நம்முடைய தமிழ் மொழியின் மரபு, வாக்கிய அமைப்பும் தெரியாத காரணத்தினால்தான் மொழிபெயர்ப்பாளர் இப்படிச் செய்திருக்கிறார். உதாரணத்திற்காக ஒன்றிரண்டை மட்டும் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். முதல் பக்கத்தில் முதல் பாராவில் “நிதி நிலை அறிக்கையும் துணை நிதி நிலை அறிக்கையும் மாநிலச் சட்டப் பேரவையால் விவாதிக்கப்படுவதற்குரியவை. ஆனால் வோட்டு அளிக்கப்படுவதற்குரியவை அல்ல” என்று வருகிறது. ஆங்கில உரையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், “வோட்டு அளிக்கப்படுவதற்கு உரியவை அல்ல என்றாலும் விவாதிக்கப்படுவதற்கு உரியவை” என்று புலனாகும். கருத்து இதில் மாறவில்லை என்றாலும் இப்படி முன்பின்குதப் புரண்டு கிடக்கிறது. ஆடிட் என்பதற்குத் தனிக்கை என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அது சரி, சர்ட்டிபை என்பதற்கு “அத்தாட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ள” என்பதாக மிகப் பயங்கரமான சொல்லை உபயோகப்படுத்தியுள்ளார்கள். அதுவும் ஆங்கில உரையில் பார்க்கிறபோது சர்ட்டிபிகேஷனுக்குப் பரிசீலனையில் இருப்பதாகப் பொருள்படக் கூடிய வாக்கியத்தை “வரவு-செலவு இருப்பு அறிக்கை இன்னும் அத்தாட்சிப் படுத்தப்படவில்லை” என்று இருக்கிறது.

இன்னும் மூன்றாம் பாராவில் “கோடைக்கால மாதங்களில் மின்சார வெட்டினை அமலுக்குக் கொண்டு வராமலேயே நிலைமையைச் சமாளித்திருக்கிறோம்” என்றுள்ளது. மின்சார வெட்டினை அமலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதாக ஏதாவது சட்டம் போட்டு இருக்கிறோமா என்ன? இப்படி வாக்கிய அமைப்புத் தெரியதூ, மரபு தெரியாத மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள இந்த அறிக்கைகளில் உள்ள பிழைகளை எடுத்துக் காட்டிக்கொண்டே போகலாம். அப்படிச் செய்தால் எனக்குக் கொடுத்துள்ள 20 நிமிஷம் போதாது. ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் இத்தகைய பெரும் பிழைகள் இருக்கின்றன. ப்ரிஸிமினரி என்பதற்கு முன்னோடி என்ற சொல்லை உபயோகித்திருக்கிறார்கள். “எல்லா பாசனத் திட்டங்களிலுமுள்ள நீரில் இருந்து மின்சாரத்தை” என்பதாக, நீரின் உதவியைக் கொண்டு என்றால் சரி. நீரில் இருந்து மின் பிடிப்பது போல மின்சாரத்தைப் பிடிப்பதா என்ன? இப்படி அனேகம். குறிப்பாக சென்ற ஆண்டு நான் குறிப்பிட்ட ஆலோசனைகளின் பேரில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகள் என்ன என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள இந்தப் புத்தகத்தை எடுத்துப் பார்த்தேன். அதில் உள்ள தவறு சிறிது என்று நான் நினைக்கவில்லை. கருத்தையே தவறாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். முதலில் அது மொழிபெயர்ப்புத் தவறு என்று எனக்குப் புலப்படவில்லை. என்னடா? இப்படி விபரீத முடிவை எடுத்திருக்கிறார்களே என்றுதான் நான் திடுக்கிட்டேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் கூர்ந்து

31st July 1965] [திரு. சா. கணேசன்]

பார்க்க வேண்டும். சட்டப் பேரவை அங்கத்தினர்கள் வழங்கிய ஆலோசனைகளின் மீது எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளைக் காட்டும் அறிக்கையில் 133-ம் தொடர் எண். திரு. சா. கணேசன் சொன்ன யோசனை—அது என்ன என்று படிக்கவில்லை—அதற்கு எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை என்பதில் “தற்காலிகமாக மின்சார இணைப்புக் கொடுப்பதற்கு உத்தரவிடுவது பொதுவாக நிறுத்தப்பட்டுள்ளது”—இது முற்றும் பிழை. ஆங்கிலத்தில் உள்ளத்தைப் பார்த்த பிறகு தான் என் மனம் சமாதானம் அடைந்தது.

“Generally the work orders for temporary supplies are closed and the balance amount due to the parties are refunded within four weeks from the date of disconnection”.

என்று உள்ளதற்கு இப்படி மொழி பெயர்த்துள்ளார்கள். நேரே முரணாக கருத்து. இப்படி ஏராளமான பிழைகள். Nothing is letter than some nonsense என்பதாக ஒரு பழமொழி ஆங்கிலத்தில் உண்டு. ஒன்றும் இல்லாமல் இருப்பது அபத்தத்தைவிட ஆயிரம் மடங்கு உயர்ந்தது. இந்தத் துறையினரும் சரி, கனம் அமைச்சர் அவர்களும் சரி, இனி இம்மாதிரி எல்லாம் பிழைகள் இல்லாத மொழி பெயர்ப்பைத் தருவதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இல்லை என்றால் மொழி பெயர்ப்பே வேண்டாம். (கனம் சபாநாயகர்:—எல்லாம் என்றால்? முன்பு கொடுக்கப்பட்டவைகளிலும் பிழைகள் இருந்தனவா?) அவற்றைச் சொல்லவில்லை. பட்ஜெட் சமயத்தில் கொடுக்கப்பட்டவைகள் நன்றாக இருந்தன. இந்த முறை பிழைகள் மலிந்து இருக்கின்றன என்பதினாலோ என்னவோதான் கனம் தொழில் அமைச்சரும் சரி, கனம் முதல் அமைச்சரும் சரி, ஆங்கிலத்தில் உள்ள உரைகளையே படிக்கத் தொடங்கினார்கள். இதை எல்லாம் நாம் மனத்தில் கொள்ளவேண்டும் என்று ஆளும் கணத்தாரை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

இனி, அடிப்படையான ஒன்றைப் பற்றி, திரு. கருணாநிதி அவர்கள் காட்டினார்கள். அது மிகவும் கவனிக்கப்படவேண்டிய ஒன்று. இதுமாதிரி பல தவறுகள் நிகழ்கின்றன. நிகழ்ந்ததைப் பற்றி ஆச்சரியப்படவில்லை. கோடிக்கணக்காகச் செலவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறபோது சில இடங்களில் ஊழல் ஏற்படலாம். அதைக் கண்டு பிடித்தவுடனே முடிந்த அளவு கடுமையான தண்டனை கொடுக்கப்பட்டாலன்றி மக்களிடத்தில் ஒழுக்கம் துளிக்கூட நிற்காது என்பதை மனத்தில் கொள்ளவேண்டும். அதுமாதிரி, ஏற்கனவே, போன் ஆண்டிலே, வேறு ஒரு துறையில் நடந்ததைப் பற்றி எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். புதுக்கோட்டை, திருவரங்குளம் அருகில் நாலாயிரம் ரூபாய்க்கு வாங்கிய நிலத்தை விதைப் பண்ணைக்காக 42 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து வாங்கியுள்ளதைக் குறிப்பிட்டோம். அதன் பேரில் உடனடியாகக் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்குமானால் இத்தகைய அட்டுழியங்கள் தொடர்ந்து செயல்பட மாட்டாது, நெஞ்சிலே யாருக்கும் அப்படிச் செய்யத் துணிவு இருக்காது. இதை நாம் மிகவும் கவனமாக,

[திரு. சா. கணேசன்]

[31st July 1965]

அக்கறையாக மனத்தில் கொள்ளவேண்டும் என்று நான் விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறேன், வேறு எந்தவிதமான விருப்பவெறுப்பும் இல்லாத நிலையில்.

இனி நான் சொன்ன கருத்தின் மீது எடுத்துக் கொண்டுள்ள நடவடிக்கை என்பதில் தற்காலிகக் கனெக்ஷன் பற்றி விவரம் கொடுக்கிறபோது—“வேலை முடிந்தவுடன், மீடர் ரீடிங் எடுத்த நான்கு வாரத்திற்குள் டெபாசிட் பணம் திருப்பித்தர உத்தரவு போட்டுள்ள” தாக இருக்கிறது. ஆனால், அந்த அந்தப் பிராந்திய மேல் அதிகாரிகளுக்கே அந்த டெம்பரரி கனெக்ஷன் டெபாசிட் பணத்தை—கரண்டு சார்ஜ் போக பாக்கியை—திருப்பிக் கொடுக்க அதிகாரம் அளிக்க வேண்டும் என்ற யோசனைக்கு ‘தேவை இல்லை’ என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான்கு வாரத்தில் டெபாசிட் பணம் திருப்பிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். நான்கு மாதங்கள் ஆகியும் கூடத் திருப்பிக் கொடுக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு நான் நூற்றுக்கணக்கான ரசீதுகளைக் காட்ட முடியும். பல இலக்கிய விழாக்களை நடத்திக் கொண்டிருப்பவன் நான். பல மாதங்களுக்கு முன்பே பிப்ரவரியில் கட்டிய பணம் இன்னும் எனக்கு வரவில்லை. கம்பன் விழாவுக்காக பிப்ரவரியில் கட்டிய பணம் இன்னும் வரவில்லை. வருவது வராததைப் பற்றி என்னைப் பொறுத்தவரையில் கவலை இல்லை. எத்தனை ஏழை எளியவர்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதுதான் எனது கவலை. கரண்டு சார்ஜ் பத்து ரூபாய் ஆகும். அதற்கு டெபாசிட் 150 ரூபாய்—தேவை இல்லாதது என்றாலும்—தேவை முடிந்தவுடனே, மீடர் ரீடிங் எடுத்தவுடனே லோகல் அதிகாரிகள் அந்த சார்ஜ் போக டெபாசிட் தொகையில் பாக்கியை செக் மூலமாகத் திருப்பிக் கொடுப்பதில் என்ன தவறு நிகழ்ந்துவிடக் கூடும்? முனிசிபாலிட்டியிலே நடத்தவில்லையா? பஞ்சாயத்திலே நடத்த வில்லையா? நிர்வாக அதிகாரிகள் வாங்குகிறார்கள். அவர்களே ஏன் திருப்பிக் கொடுக்கக் கூடாது? இப்படிச் செய்வது ஜனங்களுக்கு மிகவும் வசதியாக இருக்கும். கொஞ்சம் ரெட்டேபிச முறையை மாற்ற யோசிக்க வேண்டும். தவறு நிகழ்ந்து விட்டால் ஆயிரம், ஐதாறு வாங்கக் கூடிய அதிகாரிகளைப் பொறுப்பேற்றச் செய்ய முடியாதா? ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் வாங்கக் கூடிய அதிகாரிகளையே திருப்பிக்கொடுக்க அனுமதிப்பதில் என்ன கஷ்ட நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடப் போகிறது? அது இலாகா ரீதியிலே சரிப்பட்டு வராது என்று பதில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. “இதை மறுபடியும் புனராலோசனை செய்யுங்கள்; இதனால் தீமை வராது; நஷ்டம் வராது” என்று பல்வேறு துறைகளிலும் உள்ள அனுபவத்தின் காரணமாக நான் ஆட்சியாளர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஊழியர்களின் எண்ணிக்கை, சம்பளம் இவைகளினால் ஏற்படுகிற வீண் செலவு இந்த இலாகாவிலே மிகுதியாக இருக்கின்றன. இதனாலேயே இவ்விலாகாவுக்கு நஷ்டம் அல்லது லாபக் குறைவு அல்லது விரயம் என்று கூடச் சொல்வேன், ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அறிக்கையிலே விதிப்படி செய்யப்பட்டிருக்கிறது,

31st July 1965]

[திரு. சா. கணேசன்]

நெறிப்படி நடத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அதை இந்த இலாகாவின்ரே சொல்வது நியாயமாக இராது. அப்படிச் சொல்வது கணக்கு எழுதியவனே, எழுதிய கணக்குச் சரியென்று சொல்வதுபோலத்தான் இருக்கும். ஆகவே, இந்த இலாகாவால் நியமிக்கப்பட்டவர், “எல்லாம் வதிக்குட்பட்டுத் தான் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன, சரியானவை, நியாயமானவை” என்று சொல்வது சரியல்ல. விவசாயம் உண்டா இல்லையா என்பதைத் தக்கவர்கள் விசாரித்து ஆய்ந்தறிந்து சொல்லக்கூடிய நிலைமையிலே நியமிக்கப்பட்டால்தான் உண்மை புலனாகும்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இந்தக் கணக்குகளையும் சர்க்கார் ஆடிட்டர் பார்த்துத் தணிக்கை செய்கிறார் என்பதை கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சா. கணேசன் : ‘ஆடிட்டர் பார்க்கிறார்’ என்று கனம் அமைச்சர் கூறுகிறார். அப்படியே பார்ப்பவரோ கவர்ன்மென்ட் ஆடிட்டர் ஆக இருக்கிறார். இங்கே கவர்ன்மென்ட் ஆடிட்டர்தான் செய்யப்படுகிறது. கமர்ஷியல் ஆடிட்டாக இருக்குமானால் விரயம் வராது. ஏனென்றால் கவர்ன்மென்ட் ஆடிட்டராக இருந்தால் சட்டப்படி செய்யப்பட்டிருக்கிறதா, சாங்ஷன் இருக்கிறதா அல்லது ராடிபிகேஷன் உண்டா, வவுச்சர் இருக்கிறதா என்றுதான் கேட்பார். முந்தாறு ரூபாய் செலவுகித்துச் செய்த ஒன்றைப் பார்த்து “3 ரூபாயில் செய்யக் கூடியதற்கு ஏன் ரூ. 300 செலவு செய்யப்பட்டது” என்று கேட்க வழியில்லை. யாரையும் கண்டிக்க வேண்டுமென்பதற்காக நான் இதை சொல்லவில்லை. கமர்ஷியல் ஆடிட் இருக்குமானால் ஏன் இவ்வளவு செலவு என்று கேட்பதற்கு உரிமை இருக்கும்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : மின்சார இலாகா ஒரு சாதாரண கார்ப்பரேஷன் அல்ல. அது தனிச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டது. ஆகையினால் அந்தச் சட்டத்திலே விதிகள் என்ன என்ன செய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அதன்படித் தான் செய்யவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கிற சட்டப்படி அக்கவுண்டன்ட் ஜெனரல்தான் இதைச் செய்யவேண்டும், அவர்கள் இதை ஆடிட் செய்து அதன் பிறகு சட்டசபைக்கு அறிக்கை வைக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. இதுதான் நிலைமை.

திரு. சா. கணேசன் : ரொம்பச் சரி அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தி இன்னும் சிறப்பாக சர்க்கார் துறை இயங்கச் செய்தால் என்ன? சட்டத்தைச் செய்து அமல் நடத்துகிறவர்கள் அமைச்சர்கள். அவர்கள், இதனால் வரும் நன்மை தீமைகளைக் கணித்து, லாப நஷ்டங்களைக் கணித்து, நடைமுறையில் உள்ளவற்றை மாற்றவோ அல்லது திருத்தவோ எங்களுக்கோ அல்லது இன்னொரு குழுவுக்கோ ஆலோசனை சொல்ல உரிமையும் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் விதியையே மாற்றுவதற்கு வழியும் உண்டு என்றுமட்டும் சொல்லிக்கொண்டு நான் மேலே செல்ல விரும்புகிறேன். கமர்ஷியல் ஆடிட் முறையாக இருக்குமானால் 1 லட்ச ரூபாய்க்கு வாங்கியதை நான்கு மாதத்தில் நான்கு லட்சம் ரூபாய்க்

[திரு. சா. கணேசன்]

[31st July 1965]

குச் சர்க்கார் துறைக்கு விற்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. எப்பொழுது எவ்வளவு ரூபாய்க்கு வாங்கப்பட்டது, வாங்கிய காலத்திற்கும் விற்கிற காலத்திற்கும் உள்ள இடைவெளி எவ்வளவு, அதற்குள் விலை இப்படி 4, 5 மடங்காக உயருமா, என்றெல்லாம் யோசிக்க வசதியிருக்கும்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நான் அடிக்கடி குறுக்கிட்டுப் பேசும் வழக்கமில்லை. இருந்தாலும் திரும்பத் திரும்ப எல்லோரும் அதையே பேசிக்கொண்டிருப்பதால், நான் அதைப் பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்க்கார், நிலம் வாங்க வேண்டுமென்றால் மந்திரிகள் கையெழுத்துப்போடவேண்டும். அப்பொழுதுதான் வாங்கமுடியும். ஆனால் போர்டினுடைய நிர்வாகம் தனி நிர்வாகம். ஆனால் சர்க்கார் என்ன வழியில் செல்லுகிறதோ அதைத்தான் இந்த போர்டும் பின்பற்றவேண்டும். சர்க்கார் இது போன்ற விஷயங்களில் ஜில்லாக் கலெக்டர் அவர்களை, அவர்தான் லாண்ட் அக்விசிஷன் ஆபீசர், எங்களுக்கு நிலம் வேண்டும், தேவையாக இருக்கிறது, என்ன விலை கொடுக்கலாம் என்று கேட்போம். அவர்கள் என்ன விலை சொல்கிறார்களோ அதைச் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளும். எனக்கு அரை மணி நேரத்திற்கு முன்பாகக் கிடைத்த தகவல்படி, இந்த நிலம் வாங்கப்பட்ட பொழுதும், கலெக்டரைக் கலந்துதான் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், இன்னும் இது ஆடிட்டுக்குப் போகவில்லை. இதைத்தவிர பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியில் இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யப்படும். அக்கவுண்ட்ஸ் ஜெனரல் இன்னும் இதை ஆடிட் செய்யவில்லை. இப்படியிருக்கும்பொழுது, குற்றத்தை நிரூபித்தது மாதிரிப் பேசுவது சரியல்ல, இதில் சுப்ஸ்டன்ஸ் இருக்கிறது, இல்லையென்று நான் சொல்லவில்லை. ஏன் இவ்வளவு விலைக்கு வாங்கப்பட்டது, எவ்வளவுக்கு விற்கப்பட்டது என்பது போன்ற சந்தேங்கள் இருக்கக்கூடிய நிலைமை இதிலே இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். அக்கவுண்ட்ஸ்-ஜெனரல் இதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்யும்பொழுது அவர்கள் இது சம்பந்தமாக விவரங்களைத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. சா. கணேசன் : நானும் இதைப்பற்றி பிரஸ்தாபிக்கும் பொழுது அமைச்சர் மீதோ அல்லது யார் மீதும் குற்றம் சுமத்தவில்லை. நிலைமை இப்படி இருக்கிறது, ஏன், எப்படி, எங்கே, தீமை ஏற்பட்டது; இது நியாயமா; தவறு என்று கண்டிப்பதற்குரிய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன; அவற்றை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். நான் எந்தத் துறை என்று கூடச் சொல்லவில்லை. ரெவின்யூ இலாகாவிலா அல்லது எலக்டிரிசியூ போர்டிலா அல்லது மற்றவர்களிடமா என்று கூடச் சொல்லவில்லை. ஒழுங்கின்மான தவறு ஒன்றும் இல்லாமல், எமாந்துகூட இருக்கலாம். எமாரியதைக் குற்றம் என்று நான் சொல்லவில்லை; ஒன்றும் தெரியாத நிலையிலே எதைப்பற்றியும் பேசுபவன் அல்லன் நான், பெரும்பாலும் யார் மீதும் எந்தக் குற்றச்சாட்டையும் சுமத்துபவனும் அல்லன். ஆனால், இருக்கக்கூடிய நிலையை வற்புறுத்திச் சொல்கிறவன் என்பதைத் தலைவர் ஆகிய நீங்கள்

31st July 1965]

[திரு. சா. கணேசன்]

நன்றாக அறிவீர்கள் என்று கூறி மெலே சொல்லுகிறேன். அனால் மின்சாரம் விஷயமாகப் பேசுகின்ற சமயத்தில் பிறநாட்டுச் செய்தி களைப்பற்றிப் படிக்கின்றபொழுது, ரஷ்யாவிலே அலை மின்சார அமைப்பு, அதற்கென்று ஒரு கூடம் கட்டி, கிட்டத்தட்ட அது முடிந்து விட்டது போன்ற செய்திகள் தெரிய வருகின்றன. அடுத்த ஆண்டிலேயே மின் விநியோகமும் தொடங்குகிற அளவுக்கு உற்பத்தியாகிவிடும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை நாம் மனத்திலே கொண்டால்—கொண்டிருப்பார்கள்—இதனாலே நமக்கு எவ்வளவோ வாய்ப்பு இருக்கும்! சாத்தியக் கூறு உண்டா. சாத்தியங்கள் கலப்பமாகச் சிக்கனமாக,--சிக்கனமாக இல்லாவிட்டாலுங்கூட—ஏராளமான அளவில் உற்பத்தி கிடைக்கக்கூடுமென்ற நிலை ஏற்படுமானால் நாம், தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக் கூடியவர்கள், உண்மையிலேயே அதிர்ஷ்டக்காரர்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஏனென்றால், தமிழ் நாடு மிக நீண்ட கடற்கரையைப் பெற்றிருக்கிற காரணத்தினாலே ஆங்காங்கே அலை மின்சார நிலையங்கள் நிறுவலாம்; ஆகவே அதற்கு வேண்டிய தொடர்புகளை இப்பொழுதே மேற்கொண்டிருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இல்லாவிட்டால் ஆட்சி குழுவிலே இருப்பவர்கள் ரஷ்ய நிபுணர்களையோ அல்லது நம் நாட்டு நிபுணர்களையோ இது விஷயமாகக் கலந்து பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம்: நான் சதா சொல்லிக் கொண்டு வரக்கூடிய விஷயந்தான். என்றாலும் அதை நான் இப்பொழுதும் வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன். ஆற்று வளமில்லாத இடங்களுக்கு முதலிலே மின்சார சலுகைக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அணைக்கட்டிவிருந்து தண்ணீர் வருகிறது; அந்தத் தண்ணீரால், தண்ணீரின் உத்துதலால் மின்சாரமும் கிடைக்கிறது. தண்ணீர் செல்கின்ற இடங்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. முதலிலே தண்ணீர் வராத, அதனாலே வேளாண்மையோ பிற துறைகளோ வளமுடியாத நிலையில் இருக்கக்கூடிய இடங்களுக்கு முதலில் மின்சாரம் கிடைக்கவேண்டும். தண்ணீர் செல்ல முடியாத மேட்டுப் பாங்கிற்கு மின்சாரம் செல்லமுடியும். உதாரணமாக, காவிரியாற்று நிரை இராமநாதபுரத்திற்குக் கொண்டுசெல்ல வேண்டுமென்றால்—அது மேட்டுப்பாங்கான இடம்—தண்ணீர் பாயாது என்ற காரணம் சொல்லப்படும். அது சரியா இல்லையா என்பதில் வேறுபட்டக் கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. அதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் இங்கே கூற முன்வரவில்லை. ஆனால், எந்த மேட்டிலும் மின்சாரம் பாயும். ஆகவே இதை உன்னிப்பார்த்து இராமநாதபுரம் ஜில்லாபோன்ற நீர் வளமில்லாத பகுதிகளுக்கு மின்சாரத்தை நிரம்பக் கொடுக்கின்ற சலுகையை அளித்து, அங்கு ஏராளமான டோட்டார் வசதிகள் உண்டாக்கி அதன்மூலம் கிடைக்கின்ற தண்ணீரைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய முறையில்—ஆற்று வளமில்லாத ஊரிலே ஊற்றுவளம் உண்டு என்ற உண்மை நமக்குத் தெரியும்—வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சா. கணேசன்] [31st July 1965]

அந்த மாதிரியாக ஆற்று வளம் இல்லாத பகுதிக்கு, ஊற்று வளம் இருக்கின்ற காரணத்தினாலே மின்சாரத்தைக் கொடுத்து பூமிக்கடியில் உள்ள நீரை மேலே கொண்டு வந்து அதன் மூலம் விவசாய வளம் பெருகச் செய்ய முடியுமானால் நம்முடைய உணவுப் பிரச்சனையும் ஓரளவு—இல்லை—பெருமளவுக்கு தீரக்கூடிய நிலையைக் காணமுடியும். அதோடு கூட சில பகுதிகளிலே இந்த மின்சாரம் ஊற்று நீரைக்கொணர பயன்படாது என்று இருக்குமானால் அப்படிப்பட்ட இடங்களில் இருப்பவர்கள் வேறு சில சிறு கைத் தொழில்களைச் செய்ய வசதியாக மின்சாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். இதற்காகவே நான் அடிக்கடி சொல்வதுண்டு, சிறந்த விவசாயப் பிராந்தியத்தைத் தொழில் பிராந்தியமாக ஆக்கினால் இரண்டும் கெட்டுவிடும் என்று. அது என்னுடைய அழுத்தமான நம்பிக்கை; கணிப்பு. விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கிற கடமையும், சேவையும், நேரமும் வேறு. அவர்களுடைய தேவையும் கூட அளவிலே வேறுபட்டது, தொழிற்றுறைத் தொழிலாளர்களுடைய சேவையும், அளவும், வேலை நேரமும் எல்லாம் வேறுபட்டது. இது ஒன்றோடொன்று முட்டி மோதுமானால் இரண்டையும் அது பாதிக்கக் கூடும். நல்ல விவசாய வளம் உள்ள விவசாயப் பிராந்தியத்தில் விவசாயமும், விவசாயத்தை ஒட்டிய தொழிற்றுறைகளும் வளர்க்கப்பட வேண்டும். அதை விட்டு விட்டு எல்லா ஊருக்கும் தூற்பாலை, எல்லா ஊருக்கும் கரும்பாலை என்று சொல்வது அல்லது அது மாதிரியான ஒரு பாங்கிலே செயல்பட எண்ணுவது அல்லது செயல்படுவது பயனுள்ள நல்ல நெறியாகமாட்டாது. சில பிராந்தியத்திலுள்ள சீதோஷன் ஸ்திதிகள், அங்கு இருக்கிற பிற வாய்ப்புக்கள், மூலப் பொருள்கள்—பச்சைப் பொருள்கள் என்று சொல்லுகிறோமே (ரா மெட்லரியல்ஸ்) அவை, மனித சக்தியினுடைய வாய்ப்பு இவற்றையெல்லாம் கவனத்திற் கொண்டு அதற்குத் தகுந்த இடங்களிலே அதையதைத் தொடங்குவது செம்மையாக இருக்கும். அப்படித் தொடங்குவதற்கு இந்த மின்சாரத் துறையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு எல்லோரும் வாழ வழிவகுக்க வேண்டும். ஆனால் எல்லோரும் ஒரு துறையில் நின்று வாழமுடியாது. ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு துறையாகப் பலரும் பல்வேறு துறையில் நின்று வாழலாம். இதை மனத்திலே கொண்டு எல்லோருடைய நல்வாழ்வும்—எல்லோருக்கும் ஒரு நிலை இல்லாவிட்டாலும், நிலை மாறினாலும், எல்லோரும் மகிழ்வோடு; வளத்தோடு—தன்னுடைய தேவையை தானே நிறைவேற்றிக்கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பு வசதிகளோடு கூடிய வாழ்க்கையாக அமையத் தக்க வகையில் இதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மாதிரி எண்ணங்களிலே செல்லும்போது நான் மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டுகிறேன். பல்வேறு துறைகளிலே நாம் பிற்பல மாகாணங்களை விட முன்னேறி இருக்கிறோம். இந்த மின்சாரத் துறையும் பல்வேறு மாகாணங்களில் இருப்பதை விட நம்முடைய மாகாணத்தில் முன்னேற்றம் பெற்றிருக்கிறது. கிடைக்கின்ற வாய்ப்பு வசதிகளையெல்லாம் முடிந்தவரை முழுக்க முழுக்கப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அதே சமயத்தில் இத்துறையில் ஏற்படுகிற விரயங்களை யெல்லாம் தடுத்து நிறுத்தவேண்டும். ஆனால் இந்த

31st July 1965] [திரு. சா. கணேசன்]

அளவோடு நாம் திருப்திப் பட்டுக் கொள்ள முடியாது. கனம் அமைச்சர் வெங்கட்டராமன் அவர்களும் திருப்திப்படுகிற இனத்தைச் சேர்ந்தவர் அல்லர் என்பது எனக்குத் தெரியும், மேலும் மேலும் வளம் வேண்டுமென்ற போராசை நமக்கு இருக்கவேண்டும். ஆறுதல் அடைந்து விட்டால் நாம் வாழ்வில் வளர முடியாது; ஓங்கமுடியாது. வந்தவரையில் ஓரளவுக்கு மகிழ்ச்சிதான் என்றாலும் கூட, முடிந்தது வேலை என்று சொல்லக் கூடிய நிலை எந்தக் காலத்திலும், எந்தத் துறையிலும் உலகத்திலே எங்கும் இருக்க முடியாத அளவுக்கு சமுதாயத் தேவைகள் வளர்ந்து கொண்டு போகிறது என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். அந்த மனப் பாங்கிலே ஒரு பத்து வருஷத்திற்குள்ளே, 20 வருஷத்திற்குள்ளே மின் சக்தியை எந்த அளவுக்கு நாம் பெருக்கியிருக்கிறோம் என்று எண்ணுகிறபோது மகிழ்கிறேன்; அதற்காக நன்றி செலுத்துகிறேன், பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்திலே இந்தப் பத்து அல்லது இருபது ஆண்டுகளுக்குள்ளே—தனியாரோ அல்லது பொதுவாரோ—நம்முடைய மாகாணத்தில் மின்சாரத்தின் கட்டண விகிதாசாரம் மேலோங்கி நிற்கிறது என்பதையும் கணிக்க நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. அந்த நிலையைப் பார்க்கிற போது மகிழ்வில்லை. வேறு துறைகளில் எல்லாம் உற்பத்தி பெருகப் பெருக விலை குறையும் என்பதை மெய்யாகக் காணுகிறோம். ஆனால் இந்தத் துறையிலே உற்பத்தி பெருகப் பெருக, விலையும் உற்பத்தி மடங்கைப்போலவே ஏறிக்கொண்டே போயிருக்கிறது. இதையும் நாம் மறந்து விடப்படாது. அதே போல் தனிப்பட்ட வர்களுடைய மின் விநியோக உரிமையை நம் ஆட்சி எடுத்துக் கொண்டு விட்டது. அவர்களுக்கு இன்னும் இழப்பீட்டுத் தொகை தீர்த்துக் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களிலே சிலர் பெரிய கோடூல்வர்களாக இருக்கலாம். சில இடங்களில் இருந்த மின் நிலையங்களில் ஷேர்ஹோல்டர்களில் மிகப் பலர், மாதா மாதம், வருஷா வருஷம் டெபாசிட் பணத்திலிருந்து வருகின்ற வட்டியை வைத்துச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருப்பதைப் போல உள்ள பலர் இருக்கிறார்கள். விதவைகள் இருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி இடங்களில் எல்லாம் உரிமைகள், உடைமைகள் அனைத்தையும் எடுத்துக் கொண்டுவிட்ட பிறகு அந்தக் கம்பெனிகளை முழுக்க முழுக்க லிக்குவிடேஷன் செய்ய முடியாமல், அதனுடைய இழப்பீட்டுத் தொகை கொடுக்காத காரணத்தால் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் விரைவில் முற்றுவிக்க வேண்டுமென்று வேண்டி என்னுடைய உரையை முன்னதாகவே முடித்து அமர் கின்றேன். வணக்கம்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சாரக் குழுவும், அதனுடைய பணியும் நம்முடைய ராஜ்யத் திற்கும் நம்முடைய நாட்டுக்கும் மிக மிக முக்கியமானது என்பதை எவ்வளவு பேசினாலும் மிகைப்படுத்தி விட முடியாது. அரசியல் அதிகாரத்தை விட நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு முக்கியமானது மின்சார சக்தி. இன்னும் நாட்டில் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டும்; சமுதாய மாறுதல் ஏற்பட வேண்டுமென்று

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [31st July 1965]

சொன்னால் எலக்ட்ரிசிட்டி பவர் இன்னும் அதிகமாக வேண்டும். இதிலே நம்மை நாமே பாராட்டிக் கொண்டே பேசிக்கொண்டு போவதனால் பேசிக் கொண்டே இருக்கலாம். பாராட்டுவதோடு நின்று விடக்கூடாது. சாதனைகள் மிக அதிகமாக இருக்கின்றன என்பதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். அவையெல்லாம் புள்ளி விவரம், அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதனுடைய மொத்த ஆஸ்தி, மூலதனம் 253 கோடி ரூபாய் என்று சொன்னார்கள். இப்போது மதிப்பு எவ்வளவு இருக்கும் என்பதைப் பற்றிக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் டிப்ரிசி யேஷன் எல்லாம் போட்டுப் பார்த்தால் தெரியலாம் என்று சொல்லலாம். வருஷா வருஷம் டிப்ரிசியேஷன் போடுவது உண்டு என்பதைப் போன தடவை அமைச்சர் அவர்கள் முதலிலே ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை, பிறகு ஏற்றுக் கொண்டார்கள். நான்கு வருஷத் திற்குச் சேர்த்து ஒரு ஆடிட் ரிப்போர்ட் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: கனம் அங்கத்தினர் முன்பு சொன்னது வேறு; இப்போது சொல்வது வேறு. ஏன் காலதாமதமாக கணக்குகள் ஆடிட்டுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது என்று கேட்கப்பட்டபோது அவ்வாறு சொன்னேன். சர்க்காரில் இருக்கிற போது ஸ்ட்ரெயிட் லைன் டிப்ரிசியேஷன். போட்டுக்கு வந்த பிறகு 'ஸிங்கிங்' பண்ட் மெகட்'ல் மாற்றிக் கணக்கு எழுதுவார்கள். அதனால் காலதாமதம் ஆயிற்று என்று சொன்னேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: காலதாமதமாகி இப்போது ஏழெட்டு வருஷங்கள் கழித்து ஆடிட் ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறது. அது அப்படியே இருக்கட்டும். இவ்வாறு காலதாமதம் ஆகாது என்று எதிர்பார்க்கலாம். இந்த சொத்தின் மதிப்பு எவ்வளவு என்று டிப்ரிசியேஷன் போட்டுப் பார்க்கும்போது, கனம் உறுப்பினர் திரு. மு. கருணாநிதி எடுத்துக் காட்டிய மாதிரி 1½ லட்சம் ரூபாய் பெறுமானதை 4½ லட்சம் ரூபாய் கொடுத்து வாங்கியதால் ஒருவர் 3 லட்சம் ரூபாய் லாபம் அடைந்தார் என்று சொல்லலாம்.

1-00
p.m.

அதேபோல், இதற்கு முன்பு ஒரு தடவை எம்ரால்ட் டாம் அக்விஸிஷன் சமயத்தில், இல்லாத மரங்களுக்கு எல்லாம் வால்யூ போட்டு பல தொகைகள் கொடுக்கப்பட்டு அது இந்த சபைக்கு கொண்டு வரப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்டு ஒரு சில அதிகாரிகளுக்கு வேலை போனதும் ரூபகம் இருக்கலாம். அமைச்சர் அவர்கள் அவசரம் அவசரமாக பதில் சொல்லும் முறையில் அரசாங்கத்திற்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை, மந்திரி கையெழுத்து போடவில்லை. என்று சொன்னார்கள். மந்திரிக்கு சம்பந்தம் இருக்கிறது என்று சொல்லவில்லை. முன்பு கூட மந்திரிக்கு சம்பந்தமா இல்லையா என்பது அல்ல பிரச்சனை. மந்திரிகளைப்பற்றிய குற்றச் சாட்டல், அல்லது தனிப்பட்டவர்களைப் பற்றிய குற்றச்சாட்டல். எந்தச் சூழ்நிலையில் இது ஏற்பட்டது என்பதுபற்றி ஆராய்கிறேன் என்றார்கள். ஓவர் காப்பிட்ட லைசேஷன் இருந்தாலும், நான்கு லட்சத்தில் மூன்று லட்சம் மோசடி செய்திருக்க

31st July 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

லாம். ஒருவேளை நிலத்தின் விலை நான்கு கோடி இருக்கலாம். ஆனால் நான்கு மாதங்களுக்குள்ளே அவ்வளவு வால்யூ ஏறியிருக்க முடியாதல்லவா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நான் சொன்னது, “கலெக்டர் அவர்களிடம் வால்யூவேஷன் கேட்டு வாங்கினதாக தகவல் இருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு அதன் மதிப்பு இருக்குமானால், அதை கலெக்டர் வால்யூவேஷன் படி வாங்கியிருந்தால் அதை அக்கௌண்டன்ட்-ஜெனரல் பரிசீலனை செய்வார்கள். ஆகவே, நிரூபிக்கப்பட்டதாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது” என்பதுதான்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : நிரூபிக்கப்பட்டதாக சொல்லவில்லை. என்ன தவறு நடந்திருக்கிறது என்பது பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும். நான்கு மாதங்களுக்குள் மதிப்பு இவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா? இந்த விஷயம் அக்கவுண்டன்ட்-ஜெனரல் பார்க்க வேண்டியதா? இல்லை, வேறு துறையில் பரிசீலிக்க வேண்டியதா? இவ்வளவு தூரம் வந்த பிறகு ஏ.ஜி. பரிசீலனை செய்வதென்றால் அவர்களுக்கு சங்கடமான நிலைமை. வேறு துறையில் பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்யவேண்டிய விஷயம் இது. ஓவர் காப்டலைசேஷன் கொஞ்சம் இருக்கலாம். இருந்தாலும் இப்போதுள்ள விலைவாசி உயர்வையும் பார்க்க வேண்டும். இன்டர்நாஷனல் ப்ரைஸஸே ஏறியிருக்கிறது. மொத்த மதிப்பு 253 கோடி ரூபாய் என்பதை விட அதிகமாகவே இருக்குமே தவிர குறைவாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. ஏனெனில், நாளுக்கு நாள் விலை ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. மார்க்கெட் வால்யூ போட்டு பார்த்தால் 253 கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள ஆஸ்தி இருக்கும். அதைப்பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை, சந்தேகப்படவில்லை. ரெயில்வேயின் மதிப்பு 2,200 கோடி ரூபாய்தான் புக வால்யூ படி. ஆனால் ஆக்சவல் வால்யூ 3,000 கோடிக்கு அதிகமாகவே இருக்கிறது என்று வால்யூ செய்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு ஊதாரித்தனங்கள் நடந்திருந்தாலும் அதையும் மிஞ்சி இதற்கு ஆஸ்திப் பொறுப்பு இருக்கும் என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். இவ்வளவு பெரிய தொகையை முதலீடு செய்து நடத்தக் கூடிய ஒரு பெரிய தொழிலில் அதிலுள்ள வருமானத்தையும் கவனிக்க வேண்டும். அரசாங்கத்தின் முதல்தான் இதில் அதிகம். இந்த பதினைந்து வருட காலத்தில் போட்டிருக்கக் கூடியது 253 கோடி. 200 கோடிக்கு கடந்த பத்து வருட காலத்தில் போட்டிருக்கிறோம். இரண்டாம் மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் 253 கோடியில் 200 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள முதலீடு கடந்த பத்தாண்டு காலத்தில் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே வால்யூ குறைந்து போய் விடாது. இதில் வருமானம் இருக்கிறதா என்பதுபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் தம் பிரசங்கத்தில் சொல்லாமல் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி பலர் பேசுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். கனம் அங்கத்தினர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் அதைச் சொல்லிவிட்டுப் போய்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [31st July 1965]

விட்டார்கள். கட்டணப் பட்டியலை மாற்றியமைத்துத்தான் ஈடு செய்யப் போகிறோம், அதைப் பற்றி ஆலோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லி வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு திட்டத்திலும் சர்சார்ஜ், கட்டணத் தீர்வை உயர்த்துவது என்று போய்க் கொண்டிருந்தால் எலெக்ட்ரிசிட்டி எவ்வளவு பெருகியும் என்ன பிரயோஜனம்? எலெக்ட்ரிசிட்டி பெருகப் பெருக மக்களுக்கு அது மலிவான விலையில் கிடைக்க வேண்டும். அவசரமான தேவைகளுக்காவது மலிவான விலையில் கிடைக்க வேண்டும். சோஷியலிச நாடுகளில் அப்படி இருக்கிறது. சோஷியலிசம் நடத்துவது என்பது உண்மையாக இருந்தால் உணவு எப்படி அவசியமோ அப்படி மின்சாரமும் அவசியம். என்ன காரணத்தினால் லாபம் குறைவாக இருக்கிறது? அரசாங்கத்திற்குக்கொடுக்க வேண்டிய வட்டித் தொகையைக் கூட பூராவும் கொடுக்கமுடியவில்லை. வட்டியை கடன் கொடுத்ததாக எழுதிவிடுகிறார்கள். நமக்கு வரவேண்டிய வட்டியை கடன் கொடுத்ததாக ஏற்று அதற்கும் வட்டி போட்டுக் கொண்டிருக்க முடியுமே தவிர வெறொன்றுமில்லை. 253 கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்து நடத்தும் தொழிலில் இருந்தும் நம் பட்ஜெட்டுக்கு ஏதாவது வருமானம் வர வேண்டுமா? வேண்டாமா? மத்திய சர்க்கார் ரெயில்வே ரெயில்வே முதலீட்டிலிருந்து மத்திய சர்க்கார் ரெவின்யூவிற்கு வருமானம் பெறுகிறார்கள். அதே போன்று நம் பட்ஜெட்டிற்கு இதிலிருந்து வருமானம் எதிர்பார்க்காவிட்டாலும் போட்ட முதலுக்கு வட்டி அளவிற்காவது வருமானம் எதிர்பார்க்கும் உரிமை உண்டு, அது நியாயமே. அதற்கு மேல் அவர்களுக்கு லாபம் இருந்தால் அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளட்டும். அப்போது கட்டணம் உயர்த்துவதற்கு போசாமல் இருக்கலாம் அல்லவா? 253 கோடி ரூபாய் செலவு செய்தும் இவ்வளவு அபிவிருத்திகள் செய்தும் என்ன பலன்? அரசாங்கத்திற்கு வட்டி கூட கொடுக்க முடியவில்லை. லாபம் 3 சத விகிதம் கூட இல்லை. வட்டி கொடுத்த பிறகு 3 சத விகிதம் லாபம் பெற கட்டணத்தை எவ்வளவு உயர்த்தலாம் என்று கூறியிருப்பதிலிருந்து இதன் நிதி நிலை திருப்திகரமாக இருக்கிறது என்று என்னால் திருப்தி அடைய முடியவில்லை. இதை லாபகரமாக நடத்த முடியவில்லையே என்றுதான் வருத்தப்படுகிறேன். இன்சால்வென்சியாகிவிடும் என்று நான் சொல்லவில்லை. இவ்வளவு வசதிகள் இருந்தும் ஏன் லாபகரமாக நடத்த முடியவில்லை என்பதற்கு மின்சாரக் குழு பதில் சொல்ல வேண்டும். இத்துறையில் சேர்மன் முழு நேர ஊழியர், மற்றவர்கள் எல்லாம் பார்ட்டைம். இந்த நிர்வாகம் எப்படி நடக்கிறது, மேற்பார்வையில் எவ்வளவு திறமையிருக்கிறது என்றெல்லாம் பார்த்தால் சாத்தன்களை விட பலஹீனங்களைப்பார்த்துத்தான் அதை சட்டக் காட்டு விரும்புகிறேன். தனியார் துறையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது மின்சாரத் துறையில் பல பலஹீனங்கள் இருக்கலாம், ஆனால் அதைவிட நன்மைகள் அதிகம் உண்டு என்பது என் அபிப்பிராயம். தனியார் துறையில் உள்ளது பூராவையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன். அப்படிச் சொல்லி விட்டு பேசாமல் விட்டு விடாதீர்கள். இனி எந்த அபிவிருத்தியும்

31st July 1965] [திரு. மீ. கல்யாணசுந்தரம்]

அவர்கள் பிரதேசத்தில் ஏற்படாது. பாம்பை பாதி அடித்த மாதிரி விட்டு விடாதீர்கள். அப்பறம் அவஸ்தைப் படக்கூடியது அங்குள்ள மக்கள். ஆகவே, உடனே அவற்றை அரசாங்கம் எடுத்துவிடவேண்டும். ஏன் இந்தத் துறையில் வருமானம் இவ்வளவு குறைவாக இருக்கிறது? (குறுக்கீடு) தான் டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் மாதிரி எக்கனமிக்ஸ் படித்தவன் அல்ல. ஜெயிலில்தான் படித்தேன். பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கவில்லை. சென்னை நகரம் தவிர மற்ற நகரங்களில் எல்லாம் தனிப்பட்டவர்களிடம் அல்லது முனிசிபாலிட்யிடம் இருக்கிறது. திருச்சி பெரிய நகரம். அதைச் சுற்றியிருக்கும் விநியோக உரிமை தனிப்பட்டவர்களிடம் இருக்கிறது. சேலத்திலும் தனிப்பட்டவர்களிடம் தான் இருக்கிறது. ஊத்துக்குடியிலும் தனிப்பட்டவர்களிடத்தில் தான். இப்படி வளர்ச்சி அடைந்து வரும் பகுதிகளில் எல்லாம் விநியோக உரிமை தனிப்பட்டவர்களிடம்தான் இருக்கிறது. மின்சாரக் கழகத்தினிடமிருந்து விலை கொடுத்து வாங்கியும், நாங்கள் 9 சதவிகித வட்டிக்கு கடன் வாங்குகிறோம் என்று சொல்லியும் அந்தத் தனிப்பட்டவர்கள் லாபம் காட்டுகிறார்களே, அவர்கள் லாபம் பெறுவது எப்படி சாத்தியமாக இருக்கிறது? ஒருவேளை அந்தப் பகுதிகள் லாபகரமாக இருக்கக் கூடியவைதானா? அதையாவது எடுத்துப் பார்த்து நாம் லாபகரமாக நடத்தலாமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவர்களிடம் என்ன முறை இருக்கிறது அப்படி? நமக்கு 3 சதவிகிதம் கூட லாபம் கிடைக்கவில்லை. சவுத் மெட்ரூஸ் எலக்ட்ரிசிட்டி கார்ப்பரேஷன் இருக்கிறது. வொர்க்ஸ்ஊக்கு போனஸ் கொடுத்தும் 25 சதவிகிதம், 30 சதவிகிதம் என்றும் லாபம் காட்டுகிறார்கள். ஷேர் ஹோல்டர்ஸ்க்கு பங்குத்தொகையில் 10 சதவிகிதம் லாபம் கொடுக்கிறார்கள். சேலம் எலெக்ட்ரிசிட்டி கார்ப்பரேஷன் கன்சுமர்ஸ்க்கு ரிபேட் கூட கொடுக்கிறார்கள். இங்கிருந்து மின்சாரத்தை விலைக்கு வாங்கி அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். வேலை நிறைமையை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு டிரான்ஸ்ஃபார்மருக்கு ஒரு ஆள் இருக்கிறார். இங்கேயோ நாலேந்து டிரான்ஸ்ஃபார்மருக்கு ஒரு லைன்மேன், ஒரு ஹெல்ப்பர் என்றிருக்கிறார்கள். அந்த ஹெல்ப்பரை பார்க்கவேண்டுமென்றால் சூப்பர்வைசர் வீட்டில் தான் பார்க்க முடியும். ஒருவர் வந்து ப்யூஸ் போய் விட்டது என்று சொன்னால் 24 மணி நேரம் ஆகும், அதை சரிப்படுத்துவதற்கு. அதற்கு சூப்பர்வைசரை தேடிப் போவதை விட்டு எஸ்.ஈ.க்கு தந்தி கொடுத்து அல்லது அவரை போனில் கூப்பிட்டுச் சொல்வதுதான் சலமாக இருக்கிறது. அப்படியும் வேலை முடிய இரண்டு நாட்கள் ஆகி விடுகின்றன. இப்படியெல்லாம் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆள் கண்காணிப்பு இல்லாத ஒரு டிரான்ஸ்ஃபார்மர் கூட தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் எரியானில் இல்லை. இப்படி யிருக்கிற இடத்தில் அவர்களுக்கு நல்ல லாபம் கிடைக்கிறது. அவர்களுக்கு மட்டும் எப்படி லாபம் கிடைக்கிறது? தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தினால் நல்ல லாபம் வருகிறது என்ற காரணத்தினால் தான் தனியார் துறையில் இருக்கவேண்டும் என்று திரு. சா. கணேசன் போன்றவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் : (திரு. சா. கணேசன்: எடுத்துக்காட்டுவதற்காகச் சொன்னேன்.) (கனம் திரு.

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [31st July 1965]

ஆர். வெங்கட்டராமன்: கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் இப்படி சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை) ஆம், நான் சொல்வேன் என்று எதிர்பார்த்திருக்க முடியாதுதான். நான் இதை எதற்காக எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். நான் கைசன்ஸ்டிக்ஸே எல்லாவற்றையும் வைத்துக் கொள்ளட்டும் என்று சொல்லவில்லை. இப்படியே அவர்களை விட்டு வையுங்கள் என்று சொல்லவில்லை. எவ்வளவோ செலவு இருந்தும் கூட தனியார்த் துறையில் தடைபெறும் இடங்களில் நல்ல லாபம் கிடைக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காக சொல்லுகிறேனே தவிர, நஷ்டம் வந்தாலும் பரவாயில்லை, பெரிய தொழில்கள் தனியார் துறையில் இருந்தல் கூடாது, உரக்கார் துறையில் தான் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்பவன் நான், தனியார் துறையில் லாபகரமாக நடக்கிறது என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் கன்ஸ்யூமர்ஸ் பாயிண்ட்டில் பார்த்தால் என்னென்ன வசதிகள் பொதுத்துறையில் இருக்கின்றன, தனியார்களிடம் இருந்தால் என்னென்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதையும் நான் எடுத்துக்காட்டுகிறேன். தனியார் துறையில் மூன்று சர்வீஸ்கள் இருந்தால் தான் ஒரு போஸ்டை போடுவார்கள், மின்சார இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால், சேர்மென் அவர்களிடத்தில் போய் அடிக்கடி தொந்தரவு செய்து கொண்டிருந்தால், நிச்சயமாக உடனடியாக போஸ்ட் வந்துவிடும். பின்னால் ஆறு மாதங்கள் கழித்து வயர் வரும், அதற்குப் பின்னால் ஒழுங்காக வேலை நடப்பதற்கு இரண்டு வருஷங்கள் வரை ஆகிவிடும். ஜனங்களுடைய வசதியை உத்தேசித்து எதையாவது செய்துவிடுவார்கள் மின்சார இலாகாவின், சிறிது காலதாமதம் அல்லவோ வேலைகளை நடத்திக் கொண்டிருப்பார்கள், போஸ்ட்-கள் போடுவதிலும் லாபகரமாக இருக்கிறதா என்பதைப்பற்றி அதிகமாக பார்ப்பதில்லை. அதே போன்று கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதிலும் அரசாங்கத்திடமிருந்து சப்ஸிடி வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லி, நஷ்டமான இடங்களில் கூட மின்சாரவசதியை செய்து கொடுக்கிறார்கள் ஸ்டேட் எலக்ட்ரிஸிட்டி போர்டிலுள்ளவர்கள். அதே நேரத்தில் லாபகரமாக நடத்த முடியவில்லை என்று சொல்லும்போது, தனியார் மட்டும் எப்படி லாபகரமாக நடத்த முடிகிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான் நான் சில விவரங்களை முன்னால் சொன்னேன். அமைச்சர் அவர்கள் கலியாணசுந்தரம் கூட இப்படி சொல்ல ஆரம்பித்துவிட்டாரே என்று ஆச்சரியப்பட்டார்கள். . . . (கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: நான் சொன்னது டிஸ்கஷனுக்கு அப்பாற்பட்டது) சரி, எப்படியிருந்தாலும், நீங்கள் சொன்னது யாருக்காவது கேட்டிருந்தால் அதை நான் திருத்திக் கொள்ளவேண்டுமல்லவா? தனியார் துறையில் கிடைக்கின்ற லாபத்தை எடுத்துக் காட்டி, ஏன் நமது எலக்ட்ரிஸிட்டி போர்டு மட்டும் நல்ல லாபத்தை காட்டமுடியவில்லை என்பதற்காகத்தான் நான் அந்த விவரங்களைச் சொன்னேன், ஸ்டேட் எலக்ட்ரிஸிட்டி போர்டு என்றிருப்பதால் எதை வேண்டுமானாலும் நடத்தலாம் எப்படிவேண்டுமானாலும் இருக்கலாம் என்பதில்லை. மின்சார போர்டு இன்னும் திறமையோடு பணியாற்றவேண்டும், இன்னும் அபிவிருத்தி அடையவேண்டும், ஜனங்களுக்கு இன்னும் வேகமாக

31st July 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

சர்வீஸ் கொடுக்கவேண்டும். அதே நேரத்தில் எலெக்ட்ரிஸ்டிப் போர்டில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களை நான் உணராமல் இருக்க வில்லை. ஆனால் நிறையபணம் இருக்கிறது, எல்லாவிதமான பொருளும் இருக்கிறது. வேலை அதிகமாக செய்யக்கூடிய வாய்ப்பும் இருக்கிறது என்பதையும் கூறிக்கொள்கிறேன். எலெக்ட்ரிஸ்டிப் போர்டில் இன்னும் தொழிலாளர்களை அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் தொழிலாளர்களை குறைக்கவேண்டும் என்று அபிப்பிராயத்தைச் சொன்னார்கள். ஒரு சூப்பர்வைஸருக்கு 50, 60 சதுர மைல் வில்லேஜை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 70 மைல் வேளிகளைப் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் நிர்வகிப்பதற்கு வேண்டிய தொழிலாளர்கள் மிகவும் குறைவு. கிழ மட்டங்களில் இருக்கின்ற நிலையப்பார்த்தால், சிக்கனம் என்ற காரணத்தைச் சொல்லி, தொழிலாளர்கள் மிகவும் குறைவான அளவிலேயே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக கன்குமர்ஸ்க்கு பாதகம் ஏற்படுகிறது. தொழிலாளர்களுடைய எண்ணிக்கையை எந்த அளவுக்கு அதிகரிக்கலாம் என்று நான் இப்போது சொன்னால் அது ஏற்காது. நான் இப்போது சொல்லவும் விரும்பவில்லை. பொதுத்துறையில் தடை பெறுகின்ற வேலைகள் இருக்கின்ற இடங்களில் அவசியத்திற்கு தகுந்தபடி தொழிலாளர்களையும் அதிகாரிகளையும் அதிகப்படுத்தினால், மின்சார வேலைகள், திறமையாகவும் வேகமாகவும் நடப்பதற்கு பயன்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதிக்குள் மின்சாரம் போகாத கிராமமே இராது என்று அப்போது மின்சார இலாகா அமைச்சராக இருந்த கனம் திரு. ராமையா அவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். இப்போது அவரிடம் கேட்டால், நான் என்ன செய்வது, நான் மின்சார இலாகாவை வைத்துக்கொண்டிருந்தால் அப்படியே செய்து காட்டியிருப்பேன் என்று சொல்லுவார்களோ என்னமோ தெரியாது. அன்றைக்கு அவர்கள் சொன்னது, இப்போது இருக்கின்ற அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களையும் கட்டுப்படுத்தும் என்று நான் நினைக்கிறேன். மூன்றாவது திட்டத்திற்குள் என்ன அபிவிருத்தி நடந்திருக்கிறது? சில ஜில்லாக்களில் மட்டும் தான் திருப்திகரமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை காண முடியும். சென்னையைச் சுற்றியிருக்கும் செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் வேண்டுமென்றால் திருப்தி என்று சொல்லலாம். கோவை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் திருப்திகரமாக இல்லை என்பதை என்னால் சொல்ல முடியும். ரெவின்யூ கிராமங்களில் வேண்டுமென்றால் அதிகமாக மின்சாரம் போயிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஆனால் குக்கிராமங்களில் பலவற்றில் மின்சாரம் போகவேயில்லை. ரெவின்யூ கிராமங்களில் கூட, அந்த வழியாக சில போஸ்ட்கள் இருக்கும். சில தெருவினக்குகள் மட்டும் போட்டிருக்கக்கூடும், ஆனால் சுற்றியிருக்கும் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் போயிருக்காது. தஞ்சை ஜில்லா, ராமநாதபுரம் ஜில்லா, திருச்சி ஜில்லா, சேலம் ஜில்லா போன்ற ஜில்லாக்களில் எல்லாம் குக்கிராமங்களில் எடுத்துக்கொண்டால், மின்சாரம்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] 31st] July 1965

போயிருப்பது மிக குறைவாகத்தான் இருக்கும். இதற்கு காரணம் என்ன என்று பார்க்கும்போது, தனியார் துறைகள்தான், அவர்கள் இந்த இடங்களில் நல்ல லாபம் பெற்றுவருகிறார்கள். கோயம்புத்தூரில் ஒரு பகுதி தனியார்களிடத்தில் இருந்து வருகிறது. 15 சதவிகிதம் லாபம் இருக்கவேண்டும். அப்போது தான் மின்சார வசதி கொடுக்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். அதாவது ஒரு லட்சம் ரூபாய் செலவிடுவதாக இருந்தால் 15 ஆயிரம் ரூபாய் லாபம் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதோடு ஸ்கீம்களுக்கு அட்வான்ஸ் டிபாசிட் வேறு கேட்கிறார்கள். இப்போது டொமஸ்டிக் கன்சம்ஷன்-க்கு 25 ரூபாய் டெப்பாசிட் பெற்று வருகிறார்கள். ஆனால் நம்மிடத்திலிருந்து வாங்கும் டெப்பாசிட்டுகளுக்கு 3 சதவிகிதம் தான் வட்டி கொடுக்கிறார்கள். 250, 300 ரூபாய் என்றெல்லாம் பல இனங்களுக்கு டெப்பாசிட் வாங்கப்படுகிறது, இவற்றுக்கு 3 சதவிகிதம் கூட வட்டி கொடுப்பதில்லை. பஞ்சாயத்துக்கள், முனிசிபாலிட்டிகள் இவைகள் தெருவிளக்கு போடவேண்டும் என்று கேட்டால் பணத்தை முதலாவது கட்டுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதற்கு 1,500 ரூபாய் 1,000 ரூபாய் கட்டுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது தவிர மின்சாரக் கட்டணம் தனியாக கட்டவேண்டும், பல்ப் ரினிவல்-க்கு தனியாக கட்டணம் கட்டவேண்டும். லேபர் சார்ஜ், சூப்பரவை சிங் சார்ஜ் இவைகள் எல்லாம் தனியாக வருவிக்கிறார்கள். இவ்வளவும் தனியார்கள், பஞ்சாயத்துக்கள்-முனிசிபாலிட்டிகள், பொது மக்கள் இவர்களுிடமிருந்து கொள்ளைமடிக்கிறார்கள் என்ற வார்த்தையை நான் சொல்ல விரும்பவில்லை, இன்னிதம் கரண்டுகிறார்கள். இதே நேரத்தில் மின்சாரக் குழுவின் கீழ் இருக்கின்ற பிரதேசத்தில் இரண்டு ரூபாய்தான் தெருவிளக்குக்கு கொடுக்கவேண்டும், தனியார் துறையில் இருக்கும் இடங்களில் மூன்று ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும். மின்சாரக் கழகம் வேலை நடத்தும் இடங்களில் முன்பணம் போட்டுக்கொள்கிறது. தனியார் துறையில் இருக்கும் இடங்களில் டெப்பாசிட்டை அட்வான்சாகப் பெற்றுக்கொண்டு தான் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கிறார்கள். அதிகமான கட்டணமும் வருவிக்கிறார்கள் ஆகவே ஏதோ அவர்களிடமிருந்து எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதாது, அப்படியே விட்டுவிடக் கூடாது, உடனடியாக எடுத்துக்கொள்வதற்கு என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்பதை உடனடியாக பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமப் புறங்களுக்கு மின்சாரம் கொண்டு செல்வதில் நாம் மிகவும் பின்தங்கியிருக்கிறோம். ரெவின்யூ கிராமங்களையும் சேர்த்து எடுத்துக் கொண்டால், 54,397 கிராமங்களில் 19,383 கிராமங்கள் தான் மின்சார வசதி பெற்றிருக்கின்றன. இது அவர்கள் கொடுத்த புள்ளி விவரங்களிலிருந்து தான் சொல்கிறேன். ஆகவே நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்குள்ளாவது மின்சாரம் போகாத கிராமங்களே இல்லை என்ற நிலை ஏற்படவேண்டும். பஞ்சாயத்துக்கள், அதே போன்று ஹரிஜனங்கள் கேட்கக்கூடிய இடங்களில் எல்லாம், அவர்கள் தீர்மானம் போட்டாலும் சரி, போடாவிட்டாலும் சரி, இதுவரை அந்த கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் போகாமல் இருந்தால்,

31st July 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

உடனடியாக மின்சார இணைப்பு கொடுத்துவிட்டு, அதற்கான வேலைகளுக்குள்ள பில்லை போட்டு கலெக்டருக்கு அனுப்பிவிட்டு, அதை பஞ்சாயத்துக்களிலிருந்து கட்டிவிடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொள்ளலாம். அப்படியில்லாமல் வெறும் போஸ்டை மட்டும் போட்டுவிட்டு அந்த இடங்களில் விளக்குகளை போடாமல் இருக்கக்கூடாது. எதற்காக தெருவில் வெறும் போஸ்ட்கள் மட்டும் நின்று கொண்டிருக்கவேண்டும்? ஆகையினால் ஒரு கிராமத்திற்கு மின்சாரம் போன உடனே, முக்கியமாக ஹரிஜனத் தெருக்களுக்கு—சாங்ஷன் வாங்க கலெக்டரிடம் போய், அங்கிருந்து ஹரிஜன் வெல்ஃபேர் ஆஃபீஸ் வரையில் வந்து, அவர்களிடமிருந்து சப்ஸிடி வாங்கி விளக்குகள் போடவேண்டுமென்றால் 2-3 வருஷங்கள் ஆகிவிடும். அதுவும் வருஷத்துக்கு 1½ லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்படும்போது, இப்போது அதை மூன்று லட்சம் ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அது கூடக் குறைவு தான், அந்த முறையில் இல்லாமல் மின்சாரம் போன உடனேயே ஹரிஜனத் தெருக்களுக்கு முக்கியமாகவும், எல்லாத் தெருக்களுக்கும் உடனே விளக்குகளைப் போட்டு விடவேண்டும். வேண்டுமானால் பஞ்சாயத்தைக் கலந்துகொள்ளலாம். மின்சாரம் வந்தும் சில பஞ்சாயத்துக்கள் அக்கறை எடுக்காமல் இருக்கலாம். அதற்காக மக்கள் கஷ்டப்படக்கூடாது. ஒரு ஊருக்குப் போன உடன் ஹரிஜனத் தெருக்களுக்குப் போட்டு விடவேண்டும். அதற்குப் பிறகு கலெக்டருக்குப் போய், ஹரிஜன் வெல்ஃபேர் ஆஃபீசுக்குப் போய் சப்ஸிடியாக வேண்டுமானால் பெற்று ரீஇம்பர்ஸ் செய்து கொள்ளலாம். அப்போது தான் எல்லா கிராமங்களிலுள்ள தெருக்களுக்கும், ஹரிஜனத் தெருக்களுக்கும் மின்சார வசதி கொடுக்கும் முறையில் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியும் என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்ட் ஊழியர்களைப் பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பாராட்டுத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் உழைப்பு இல்லை என்றால் இவ்வளவு சாதனைகள் ஏற்பட்டிருக்காது, நன்கு தான் உழைத்திருக்கிறார்கள், விசுவாசமாகப் பணிபுரிந்திருக்கிறார்கள். அவர்களை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டும் என்பது எனது வேண்டுகோள். கடந்த 5-6 வருஷ காலமாக மின்சார ஊழியர்களுக்கும், மின்சார கழகத்திற்கும் இடையில் நல்ல உறவு இருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நல்ல பண்பினால் வேலை செய்கிறார்கள், அவர்களிடையிலே உள்ள நல்ல உறவினால் அல்ல, என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உணரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதிலே அரசியல் கூடாது, விரும்புவெறுப்பு கூடாது. தொழிற் சங்கம் வைத்துக் கொண்டால், எந்தத் தொழிற் சங்கமாக இருந்தாலும் அந்தத் தொழிற் சங்கத்தோடு பேச வேண்டும். அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய மரியாதையைக் கொடுக்கவேண்டும். மின்சார போர்ட் ஊழியர்களை அரசாங்க ஊழியர்களாக நடத்துவதா அல்லது தனிப் பட்ட தொழில் நிறுவனங்களிலுள்ள ஊழியர்களைப் போல நடத்துவதா என்ற சர்ச்சை 5-6 வருஷங்களாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

[31st July 1965]

அது இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை. அவர்களிடமிருந்து கட்டாயப் படுத்தி எழுதி வாங்கி விடலாம் 'அரசாங்க ஊழியர்களாக இருக்க விரும்புகிறோம்' என்று அல்லது சிலரைப் பிடித்து, முன்னால் இருக்கிறவர்களைப் பிடித்து ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத் திற்கு மாற்றி, மிரட்டி அவர்களிடமிருந்து கையெழுத்து வாங்குவதில் வெற்றி அடையலாம். ஆனால் ஒவ்வொரு தொழிலாளியின் மனதிலும் கை வைத்துப் பார்த்தால் அவர்கள் அரசாங்க ஊழியர்களாக இருப்பதை விட தனிப்பட்ட தொழில் நிறுவனங்களில் உள்ள தொழிலாளிகளைப் போலத் தான் இருக்க விரும்புகிறார்கள் என்பது தெரியும். தொழில் நிறுவனங்களில் உள்ளவர்களைப் பொறுத்த வரையில் தனிச் சட்டம் இருக்கிறது. இவர்களுடைய வழக்கு உயர் நீதி மன்றம் வரையில் போய் அவர்கள் என்ன தீர்ப்பளித்திருக்கிறார்கள்? இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் ஆக்டிவ் படி அரசாங்கம் இந்த வழக்கை முடிவுக்கு விடவேண்டுமென்று சொன்ன பிறகு இப்போது அப்பீலுக்குப் போயிருக்கிறார்கள். இதிலே அரசாங்கம் அப்பீல் போட வேண்டுமா? தொழிற் சங்க பிரதிநிதிகள் தாவா செய்தார்கள். போட்ட தாவா எல்லாவற்றிலும் மின்சாரக் கழகம் தோன்றிருக்கிறது. எதெல்லாம் அரசாங்கத்திற்குச் சாதகமாக இருக்கிறதோ அதை மட்டும் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். அரசாங்க ஊழியர்கள் என்றால் அவர்களை செலெக்ட் செய்வது யார்? ஏன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு அந்த வேலையைக் கொடுக்கக் கூடாது? இன்றைய தினம் அதிகாரிகளை பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனு நியமிக்கிறது? இன்றைய தினம் சூபர்வைசர்களை நியமிப்பது யார்? பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தான் செய்யவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. இதில் இருக்கிற முரண்பாட்டை எடுத்துச் சொல்லத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். தொழிலாளிகள் போனஸ் வேண்டுமென்றால், வேறு கோரிக்கைகளைக் கேட்டால், அவர்களுக்கும் நிர்வாகத்திற்குமிடையே, தகராறு ஏற்படுமானால் அதைத் தொழிற் கோர்ட்டுக்கு விட வேண்டும் அல்லது கட்டாய சமரசத்திற்கு விடவேண்டும். அரசாங்கத்தில் நேரடியாக வேலை செய்யும் பணியாளர்களைப் போல பாவிப்போம் என்று இந்த மன்றத்திலேயே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்; தன் பிரசங்கத்தில் அழுத்தமாக இந்த முறை கூடச் சொன்னார்கள். இது சரியான நிலை அல்ல என்பது எனது அபிப்பிராயம். அவர்களை இன்டஸ்ட்ரியல் வொர்க்கர்ஸாகக் கருத வேண்டும். ஆடிட் மட்டும் கமர்ஷியல் ஆடிட் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்குச் சட்டத்தில் இடம் இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். லாப நோக்கத்தோடு இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் சொன்னார்கள். வெறும் லாப நோக்கத்தோடு இருக்கக் கூடாது, இது மக்களுக்குப் பணி புரியும் ஸ்தாபனம், தொழிலாளி தொழிலாளியாக நடத்தப்படவேண்டும். அவர்களுக்கு சட்டப்படி என்ன உரிமைகள் உண்டோ அவைகள் வழங்கப்படவேண்டும், அதில் அரசாங்கம் இவ்வளவு பிடிவாதமாக இருக்கக் கூடாது என்பது எனது அபிப்பிராயம். அட்ஜுடிகேஷனுக்கு விட்டு விட்டால் என்ன? அல்லது ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை ஒரு கமிட்டி நியமிக்கட்டும். அப்போது நிதிநிலையை பரிசீலிக்கட்டும். அதற்கு மேல் சிபாரிசு

31st July 1965]

[திரு. மீ. கலிலியாணசுந்தரம்]

செய்யட்டும், அப்படியாவது ஒப்புக் கொள்ளட்டும். ரேட்டை மட்டும் ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை உயர்த்தவேண்டுமென்று சொல்லவில்லையா? தொழிலாளிகளுடைய ஒத்துழைப்பை எப்படிப் பெறுவது? பேசாமல் இருக்கலாம். எது வேண்டுமானாலும் எப்படி வேண்டுமானாலும் நடக்கட்டும் என்று இருக்கலாம் பல குறைபாடுகள் மலிந்து வரக் காரணம் என்ன? அவர்கள் இந்த நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்குப் பணி புரிகிறார்கள் என்ற உணர்வு இருக்கின்ற காரணத்தினால்தான் நல்ல முறையில் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய மரியாதையை கொடுத்திருக்கிறார்களா? அடிமை மாதிரி நடத்த வேண்டும், 'நான் சொன்ன மாதிரி நீ நடக்க வேண்டும்' என்று நினைத்தால் அவர்கள் ஏதோ வேலை செய்து கொண்டிருப்பார்கள், ஆனால் உற்சாகத்தோடு வேலை செய்ய மாட்டார்கள் என்பதை நான் உணர்த்த விரும்புகிறேன். அவர்கள் பல கஷ்டங்களை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் குறைபாடுகள் இருக்கலாம். குறைபாடுகள் இருக்கக் காரணம் இருக்கிறது. முக்கியக் காரணம் ஆள் பற்றாக்குறை. அவர்களுக்கு வேலை பளு அதிகம். ஒவ்வொருவரும் அதிக விஸ்தீரணத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆப்போஷன் மெயின்டினென்சோடு நியூ சர்வீசை வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு கிராமத்தில் எலெக்ட்ரிசிட்டி இருந்தால் புதிதாக சர்வீஸ் வாங்குவது சுலபமானது அல்ல. ஆள் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. கன்ஸ்ட்ரக்ஷன், மெயின்ட்டினன்ஸ், நியூ சர்வீசஸ் எல்லாவற்றையும் தனியாகப் பிரித்து எப்படி முறைப்படுத்துவது என்று பார்க்க வேண்டும். துரிதமாக நடத்த என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று பார்க்கவேண்டும்.

கடைசியாக, அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது விருப்பு-வெறுப்புக்கு இடம் கொடுக்காமல், முன்னே தொழிலாளர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்று கவலைப் படவேண்டாம், சில சமயங்களில் தொழிலாளர்கள் தவறாக நடந்திருக்கலாம், ஸ்ட்ரைக் செய்திருக்கலாம், போராட்டம் நடத்தியிருக்கலாம், நல்ல எண்ணத்தில் அதிகாரிகளைப் பற்றிக் குறை கூறியிருக்கலாம், சிக்கனமாக நடக்க வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தில் அதிகாரிகளைப் பற்றிக் குறை கூறி சில யோசனைகளைச் சொல்லியிருக்கலாம், சொன்ன யோசனைகள் தப்பாக இருக்கலாம், அல்லது சரியான யோசனைகளாக இருந்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ளட்டும். ஏற்றுக்கொள்ளாமல் போகட்டும், ஆனால் பழி வாங்கும் எண்ணத்தோடு இன்றைக்குச் சரி பாதிக்கு மேல் டெம்பரரியாக, காஷுவல் லேபராக வைத்திருப்பது உண்மையா இல்லையா? ஏதோ வேலை செய்யலாம்; எப்படி உற்சாகமாக வேலை செய்வார்கள். நினைத்தால் 24 மணி நேரத்தில் சீட்டைக் கிழித்து விடலாமே சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களாக எண்ணினால் இண்டஸ்ட்ரியல் ஹொக்கர் என்றாலாவது ஆறு மாதங்களுக்குள் அனுப்ப முடியாது. இன்றைய தினம் அந்த முறையில் பாதிப் பேர்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். உயர்தர உத்தியோகத்தில் இருக்கிறவர்களைக் கூட டெம்பரரியாக வைத்திருப்பது உற்சாகத்தைக் கொடுப்பதாக ஆகாது.

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [31st July 1965]

இறுதியாக யோசனை கூறிக்கொள்ளுவது, மின்சாரக் கழகம் 10 வருஷ காலத்தில் செய்திருக்கிற பணி பற்றி விரிவான ஆராய்ச்சி அவசியப்படுகிறது. இந்தப் பிரச்சனை முக்கியமானது. நான்கு லட்சத்திற்கு நிலம் வாங்கியது சரியா, தவறா என்பது பற்றிச் சொல்லவில்லை. 255 கோடி அளவுக்கு முதலீடு செய்யப்பட்டு, நான்காவது திட்ட காலத்தில் இன்னும் அதிகமாக இருக்கக் கூடிய துறை, அது நாட்டுக்கு மிக அவசியமான துறை, அது திறமையாக நடைபெறவேண்டுமென்றால் நிதி நிலை எப்படி இருக்கிறது, நிதியை எப்படி சீர்படுத்தவேண்டும், இன்னும் எப்படிச் சிக்கனச் சீரமைப்பு செய்வது என்பதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்ய ஒரு நிபுணர் குழு போட்டுப் பரிசீலிக்கவேண்டும். இப்போது நிர்வாகத்தில் இருக்கிறவரை, இப்போது தலைவராக இருக்கிறவரைப் பற்றி குறை சொல்லுவதாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. எவ்வளவு திறமையாக இருந்தாலும், சிலவற்றில்தான் ஒருவர் திறமையாக இருக்க முடியும். இது பற்றி ஆராய்ச்சி நடத்த வேண்டியது அவசியம்.

நிர்வாகத் துறையில் கமர்ஷியல் சைட் எப்படி இருக்கவேண்டும், ஆப்பரேஷன் மெயின்ட்டினன்ஸ் எப்படி இருக்கவேண்டும், கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் எப்படி இருக்கவேண்டும், எப்படிப் பிரித்து எந்தெந்த மட்டத்தில் இணைக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்து, இப்போது இத்தனை டிரான்ஸ்மீட்டர் மருக்கு இத்தனை தொழிலாளிகள் என்ற ஷெட்யூல் சரியானதா என்பதை யெல்லாம் விசாரணை செய்ய ஒரு குழு அமைத்துப் பரிசீலனை செய்து அதன் மீது ஆராய்ச்சி செய்து முடிவு எடுத்தால் நல்ல பலன் ஏற்படக் கூடியதாக இருக்கும். புகார் பற்றி மட்டும் பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுப்பதாக இருந்தால் குறைபாடுகளுக்கான காரணங்கள் அப்படியே இருக்கும். நோய் உள்ளே இருக்கும்போது மேலுக்கு சிகிச்சை செய்து பிரயோசனம் இல்லை. குற்றம்தான் இருக்கிறது என்று சொல்லவில்லை. அடைந்திருக்கிற வளர்ச்சிக்கு ஏற்ற முறையில் நிர்வாக யந்திரத்தைச் சீர்படுத்தவேண்டும். அந்த எண்ணத்தோடு அரசாங்கம் ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி, கேட்பதற்கு பதில் சொல்லுவதிலே மட்டும் திருப்தி அடையக் கூடாது என்று கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1-30 p.m.] Mr. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. on Monday, 2nd August 1965.

The House then adjourned.

IX.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 179. Notification issued with G.O. Ms. No. 697, Rural Development and Local Administration, dated the 22nd March 1965, amending the rules for the regulation of the use of quarry rights in lands vested in the Panchayats published with the Rural Development and Local Administration Department Notification